

INTERNATIONAL JOURNAL OF SOCIAL AND HUMANITIES SCIENCES

June 2022 • Volume 6 • Issue 1

ISSN 2602-3288

International Journal of Social and Humanities Sciences is an internationally refereed academic journal. Was published twice in 2017 and 2018. Since 2019, the number of publications has been increased to three.

INTERNATIONAL JOURNAL OF SOCIAL AND HUMANITIES SCIENCES

International refereed academic journal was published twice in 2017 and 2018. Since 2019, the number of publications has been increased to three.

Uluslararası hakemli akademik dergi ve 2017, 2018 yıllarında iki kez yayınlanmış olup 2019 yılından itibaren yayın sayısı üçe çıkarılmıştır.

June 2022 ♦ Volume 6 ♦ Issue 1

Haziran 2022 ♦ Cilt 6 ♦ Sayı 1

dergipark.gov.tr/ijshs

ijshs.iarsp.org

All right reserved © Her hakkı saklıdır

The rights of all the papers accepted for publication belong to the International journal of social and humanities sciences.

Yayımlanacak makalelerin tüm yayın hakları International journal of social and humanities sciences'e aittir.

The responsibility of the manuscripts belong to the authors. International journal of social and humanities sciences and the editors are not responsible for the manuscripts.

Dergide yayımlanan makalelerin tüm sorumluluğu yazarlara ait olup, bu konuda International journal of social and humanities sciences ve editörler sorumlu tutulamazlar.

The articles published in the journal can be cited by giving proper reference.

Dergide yayımlanan makalelerden kaynak gösterilerek aktarma ve alıntı yapılabilir.

KURUCU / FOUNDER

Tuncay AYDEMİR

BAŞ EDİTÖR / EDITOR IN CHIEF

Asst. Prof. Dr. Leyla AYDEMİR / Karadeniz Technical University

DANIŞMA KURULU / ADVISORY BOARD

(Listed by title and alphabetical order / Unvan ve alfabetik sıraya göre listelenmiştir)

- Prof. Dr. A. Mevhibe COŞAR / Karadeniz Technical University
Prof. Dr. Ahmet INAM / Middle East Technical University
Prof. Dr. Ali Yaşar SARIBAY / Uludağ University
Prof. Dr. Andreas HEINZ / Humboldt University Berlin
Prof. Dr. Antonia DARDER / Loyola Marymount University
Prof. Dr. Atilla AKBABA / İzmir Kâtip Çelebi University
Prof. Dr. Aylâ NEUSEL / University of Kassel
Prof. Dr. Boike REHBEIN / Humboldt University Berlin
Prof. Dr. Claudia BRUNS / Humboldt University Berlin
Prof. Dr. David ANG / Auburn University Montgomery
Prof. Dr. Diane SUNAR / Istanbul Bilgi University
Prof. Dr. Dinçay KÖKSAL / Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Dolunay ŞENOL / Kırıkkale University
Prof. Dr. Ercan S. TÜRK / University of South Carolina
Prof. Dr. Erol YILDIZ / University Innsbruck
Prof. Dr. Fadıl HOCA / International Vision University
Prof. Dr. Gökce YURDAKUL / Humboldt University Berlin
Prof. Dr. Harun GÜMRÜKÇÜ / Akdeniz University
Prof. Dr. Hikmet ÖKSÜZ / Karadeniz Technical University
Prof. Dr. İsmail DOĞAN / Ankara University
Prof. Dr. Kamuran REÇBER / Uludağ University
Prof. Dr. Kerim EDİNSEL / 19 Mayıs University
Prof. Dr. Klaus SCHLICHTE / University of Bremen
Prof. Dr. Lokman ÇİLİNGİR / 19 Mayıs University
Prof. Dr. Mehmet Akif ERDOĞRU / Ege University
Prof. Dr. Meltem KULAÇATAN / University of Zürich
Prof. Dr. Mustafa GENCER / Abant İzzet Baysal University
Prof. Dr. Öner DEMİREL / Kırıkkale University
Prof. Dr. Özcan DEMİREL / Hacettepe University
Prof. Dr. Peter HEINE / Humboldt University Berlin
Prof. Dr. Sami KARADENİZ / Başkent University
Prof. Dr. Serpil SANCAR / Ankara University
Prof. Dr. Sevil ATASOY / Üsküdar University

Prof. Dr. Sibel KALAYCIOĞLU / Middle East Technical University
Prof. Dr. Tayyar ARI / Uludağ University
Prof. Dr. Temel ÖZTÜRK / Karadeniz Technical University
Prof. Dr. Ute PFLÜCKE / University of Applied Sciences Zittau/Görlitz
Prof. Dr. Ülkü ELİUZ / Karadeniz Technical University
Prof. Dr. Veysel BOZKURT / İstanbul University
Prof. Dr. Werner GRONAU / University of Applied Sciences Stralsund
Prof. Dr. Yasemin KARAKAŞOĞLU / University of Bremen
Prof. Dr. Yıldız ECEVİT / Middle East Technical University
Prof. Dr. Yusuf Ş. HAKYEMEZ / Karadeniz Technical University
Dr. Melitta WALIGORA / Humboldt University Berlin
Dr. Ulrike HAMANN / Humboldt University Berlin
Dr. Zafer AKINCI

YAYIN KURULU / EDITORIAL BOARD

(Listed by title and alphabetical order / Unvan ve alfabetik sıraya göre listelenmiştir)

Prof. Dr. Abdulkadir GÜL / Erzincan University
Prof. Dr. Abdullah ÇOLAK / Hitit University
Prof. Dr. Abdullah KORKMAZ / İnönü University
Prof. Dr. Adnan ÇELİK / Selçuk University
Prof. Dr. Ahmet Ali BAYHAN / Ordu University
Prof. Dr. Ali ÇELİK / Karadeniz Technical University
Prof. Dr. Ali Murat VURAL / İstanbul University
Prof. Dr. Arzdar KİRACI / Siirt University
Prof. Dr. Aylin GÖRGÜN BARAN / Hacettepe University
Prof. Dr. Aylin NAZLI / Ege University
Prof. Dr. Aysun ÖZKÖSE / Karabük University
Prof. Dr. Barış ÖZDAL / Uludağ University
Prof. Dr. Burçin HATİPOĞLU / Boğaziçi University
Prof. Dr. Çağlar ÖZEL / Cyprus International University
Prof. Dr. Gülay EKİCİ / Gazi University
Prof. Dr. Hacı İbrahim DELİCE / Cumhuriyet University
Prof. Dr. Hakan ACAR / Kocaeli University
Prof. Dr. HAYATİ AKTAŞ / Karadeniz Technical University
Prof. Dr. Hikmet ASUTAY / Trakya University
Prof. Dr. Hikmet YAZICI / Karadeniz Technical University
Prof. Dr. İbrahim TELLİOĞLU / 19 Mayıs University
Prof. Dr. İdil SAYIMER / Kocaeli University
Prof. Dr. İlknur AYDIN AVCI / 19 Mayıs University
Prof. Dr. İsmail A. ÖZÇELİK / Avrasya University
Prof. Dr. Kaya Tuncer ÇAĞLAYAN / 19 Mayıs University
Prof. Dr. Lee G. STREETMAN / Delaware State University
Prof. Dr. M. Asif YOLDAŞ / Avrasya University
Prof. Dr. Mehmet OKUR / Karadeniz Technical University
Prof. Dr. Mehmet YAVUZ / Karadeniz Technical University
Prof. Dr. Murat YILDIZ / Cumhuriyet University

Prof. Dr. Mustafa Çağatay OKUTAN / Karadeniz Technical University
Prof. Dr. Mustafa ÖZDEMİR / Kafkas University
Prof. Dr. Nadir SUĞUR / Anadolu University
Prof. Dr. Nazife GÜNGÖR / Üsküdar University
Prof. Dr. Nesrin KALYONCU / Abant İzzet Baysal University
Prof. Dr. Nezahat ALTUNTAŞ / Karadeniz Technical University
Prof. Dr. Nilgün ÇELEBİ / Muğla Sıtkı Koçman University
Prof. Dr. Niyazi USTA / 19 Mayıs University
Prof. Dr. Orhan ÇOBAN / Selçuk University
Prof. Dr. Ömer ÇAHA / Yıldız Technical University
Prof. Dr. Rolf-Dieter HEPP / Freie University Berlin
Prof. Dr. Sema ETİKAN / Ahi Evran University
Prof. Dr. Songül SALLAN GÜL / Süleyman Demirel University
Prof. Dr. Tahir AKGEMCİ / Selçuk University
Prof. Dr. Turgut Hacı ZEYREK / Karadeniz Technical University
Prof. Dr. Yıldız AKPOLAT / Atatürk University
Assoc. Prof. Dr. A. Didem DANIŞ ŞENYÜZ / Galatasaray University
Assoc. Prof. Dr. A.Mecit CANATAK / Yüzüncü Yıl University
Assoc. Prof. Dr. Abdullah Şevki DUYMAZ / Süleyman Demirel University
Assoc. Prof. Dr. Abdurrahman KOLCU / Recep Tayyip Erdoğan University
Assoc. Prof. Dr. Abdülmecit NUREDİN / International Vision University
Assoc. Prof. Dr. Açalıya ALLMER / Dokuz Eylül University
Assoc. Prof. Dr. Ali ESGİN / İnönü University
Assoc. Prof. Dr. Ali Kürşat TURGUT / Akdeniz University
Assoc. Prof. Dr. Aliye Senem DEVİREN / Mustafa Kemal University
Assoc. Prof. Dr. Artun AVCI / Marmara University
Assoc. Prof. Dr. Arzuhan Burcu GÜLTEKİN / Ankara University
Assoc. Prof. Dr. Aycan ÇİÇEK SAĞLAM / Muğla Sıtkı Koçman University
Assoc. Prof. Dr. Ayşe Pelin ŞAHİN TEKİNALP / Hacettepe University
Assoc. Prof. Dr. Ayşe TAVUKÇUOĞLU / Middle East Technical University
Assoc. Prof. Dr. AYTEKİN ÇÖKELEZ / Istanbul Technical University
Assoc. Prof. Dr. Barış ERDEM / Kırgızistan Türkiye Manas University
Assoc. Prof. Dr. Bayram SEVİNÇ / Karadeniz Technical University
Assoc. Prof. Dr. Berrin FİLİZÖZ / Cumhuriyet University
Assoc. Prof. Dr. Bülent KARA / Ömer Halisdemir University
Assoc. Prof. Dr. Bülent YILMAZ / İnönü University
Assoc. Prof. Dr. Bünyamin AKDEMİR / İnönü University
Assoc. Prof. Dr. Duygu KIZILDAĞ / Afyon Kocatepe University
Assoc. Prof. Dr. Ebru TAYSI / Süleyman Demirel University
Assoc. Prof. Dr. Elif AKPINAR KÜLEKÇİ / Atatürk University
Assoc. Prof. Dr. Erdal AKSOY / Gazi University
Assoc. Prof. Dr. Erhan DURUKAN / Karadeniz Technical University
Assoc. Prof. Dr. Erkan Turan DEMİREL / Fırat University
Assoc. Prof. Dr. Ersan BAŞAR / Karadeniz Technical University
Assoc. Prof. Dr. Fariz AHMADOV / Azerbaijan State Economics University
Assoc. Prof. Dr. Figen Güner DİLEK / Gazi University
Assoc. Prof. Dr. Hatice DEMİRBAŞ / Gazi University
Assoc. Prof. Dr. Hatice KUMCAĞIZ / 19 Mayıs University
Assoc. Prof. Dr. Hülya ARSLAN EROL / Gaziantep University
Assoc. Prof. Dr. İbrahim ÇEŞMELİ / İstanbul University

Assoc. Prof. Dr. İlker İŞSEVER / İstanbul University
Assoc. Prof. Dr. İsmail Hakkı ERTEN / Hacettepe University
Assoc. Prof. Dr. Kezban ÇELİK / 19 Mayıs University
Assoc. Prof. Dr. Leyla ALPAGUT / Abant İzzet Baysal University
Assoc. Prof. Dr. Lilian Maria TONELLA TÜZÜN / Anadolu University
Assoc. Prof. Dr. M. Kevser BAŞ / Yıldırım Beyazıt University
Assoc. Prof. Dr. M. Yavuz ALPTEKİN / Karadeniz Technical University
Assoc. Prof. Dr. Mehmet KOYUNCU / Ege University
Assoc. Prof. Dr. Mehmet Turgut BERBERCAN / Çankırı Karatekin University
Assoc. Prof. Dr. Mensur NUREDİN / International Vision University
Assoc. Prof. Dr. Mine GÖZÜBÜYÜK TAMER / Karadeniz Technical University
Assoc. Prof. Dr. Mustafa GÜNDÜZ / Yıldız Technical University
Assoc. Prof. Dr. Nalan KAZAZ / International Vision University
Assoc. Prof. Dr. Qadir BAYRAMLI / Azerbaijan State Economics University
Assoc. Prof. Dr. Sefa ÇETİN / Kastamonu University
Assoc. Prof. Dr. Selim EREN / 19 Mayıs University
Assoc. Prof. Dr. Semra PURKİS / Muğla Sıtkı Koçman University
Assoc. Prof. Dr. Semra TUNÇ / Selçuk University
Assoc. Prof. Dr. Serdar SAĞLAM / Gazi University
Assoc. Prof. Dr. Sibel KILIÇ / Marmara University
Assoc. Prof. Dr. Şerife GENİŞ / Adnan Menderes University
Assoc. Prof. Dr. Şirin DİLLİ / Giresun University
Assoc. Prof. Dr. Şükrü ASLAN / Mimar Sinan Fine Arts University
Assoc. Prof. Dr. Vehbi BAYHAN / İnönü University
Assoc. Prof. Dr. Volkan ALTINTAŞ / İzmir Kâtip Çelebi University
Assoc. Prof. Dr. Yelda Aydın TÜRK / Karadeniz Technical University
Assoc. Prof. Dr. Yüksel TOPALOĞLU / Trakya University
Asst. Prof. Dr. Kadir ÇAKIR / Çukurova University
Asst. Prof. Dr. Abdullah OĞRAK / Yüzüncü Yıl University
Asst. Prof. Dr. Abdurrahman ÇALIK / Yüzüncü Yıl University
Asst. Prof. Dr. Ali Barış KAPLAN / İstanbul Medipol University
Asst. Prof. Dr. Ali Haydar ALTUĞ / Artvin Çoruh University
Asst. Prof. Dr. Ali ÖZTÜRK / Bartın University
Asst. Prof. Dr. Alpay TIRIL / Sinop University
Asst. Prof. Dr. Aslı GÜNGÖR / İstanbul Arel University
Asst. Prof. Dr. Aslı ÖZTOPÇU / Maltepe University
Asst. Prof. Dr. Aslı Yılmaz UÇAR / Altınbaş University
Asst. Prof. Dr. Aybike SERTTAŞ ERTİKE / İstanbul Arel University
Asst. Prof. Dr. Aykut HALDAN / Trakya University
Asst. Prof. Dr. Aytuğ ARSLAN / İzmir Kâtip Çelebi University
Asst. Prof. Dr. Bekir ZENGİN / Cumhuriyet University
Asst. Prof. Dr. Birnaz ER / Dumlupınar University
Asst. Prof. Dr. Buket KORKUT RAPTİS / Muğla Sıtkı Koçman University
Asst. Prof. Dr. Burak DOĞU / İzmir University of Economics
Asst. Prof. Dr. Burak HERGÜNER / Avrasya University
Asst. Prof. Dr. Canan AKSOY / Karadeniz Technical University
Asst. Prof. Dr. Canser KARDAŞ / Muş Alparslan University
Asst. Prof. Dr. Cemal İNCE / Gaziosmanpaşa University
Asst. Prof. Dr. Ceren YEGEN / Muş Alparslan University
Asst. Prof. Dr. Çiğdem USTA / Karadeniz Technical University

Asst. Prof. Dr. Davut YİĞİTPAŞA / 19 Mayıs University
Asst. Prof. Dr. Demet TÜZÜNKAN / Woosong University
Asst. Prof. Dr. Derya DERİN PAŞAOĞLU / Karadeniz Technical University
Asst. Prof. Dr. Dilek ÇETİNDAS / Erzurum Technical University
Asst. Prof. Dr. Dilek SÜREKÇİ YAMAÇLI / Nuh Naci Yazgan University
Asst. Prof. Dr. Elif DEMİREL / Kırıkkale University
Asst. Prof. Dr. Emin Baki ADAŞ / Adnan Menderes University
Asst. Prof. Dr. Emine DAĞTEKİN EKİNCİ / Dicle University
Asst. Prof. Dr. Emine Funda SERİN / 19 Mayıs University
Asst. Prof. Dr. Emrah ÖZSOY / Sakarya University
Asst. Prof. Dr. Erol KALKAN / Avrasya University
Asst. Prof. Dr. Ertan DÜZGÜNEŞ / Karadeniz Technical University
Asst. Prof. Dr. Esra IŞIK / Dumlupınar University
Asst. Prof. Dr. Eyüp ÖZTÜRK / Karadeniz Technical University
Asst. Prof. Dr. Fahrünnisa BİLECİK / Bartın University
Asst. Prof. Dr. Fatih KAHRAMAN / Karamanoğlu Mehmetbey University
Asst. Prof. Dr. Fatih TOPALOĞLU / Karadeniz Technical University
Asst. Prof. Dr. Fatma Fehime AYDIN / Yüzüncü Yıl University
Asst. Prof. Dr. Fatma Gaye GÖKALP YILMAZ / Mehmet Akif Ersoy University
Asst. Prof. Dr. Feyza Ceyhan ÇOŞTU / Hitit University
Asst. Prof. Dr. Feyza TOKAT / Pamukkale University
Asst. Prof. Dr. Füsün YILDIZBAŞ / İstanbul Arel University
Asst. Prof. Dr. Gökhan ABA / Bandırma Onyediy Eylöl University
Asst. Prof. Dr. Gül Esra COŞKUN / Üsküdar University
Asst. Prof. Dr. Gülten GÜLTEPE / Atatürk University
Asst. Prof. Dr. Hatice TOKSÖZ / Süleyman Demirel University
Asst. Prof. Dr. Hatice Zekavet KABASAKAL / Dokuz Eylöl University
Asst. Prof. Dr. Hilal Tuğba ÖRMECİOĞLU / Akdeniz University
Asst. Prof. Dr. Hülya Çalışkan AKGÜL / Karadeniz Technical University
Asst. Prof. Dr. Hüsni AYDENİZ / Atatürk University
Asst. Prof. Dr. İbrahim BOZKURT / Mersin University
Asst. Prof. Dr. İdris YÜCEL / Hacettepe University
Asst. Prof. Dr. Jülide ERDİNÇ / Haliç University
Asst. Prof. Dr. Levent KALYON / Avrasya University
Asst. Prof. Dr. Leyla AYDEMİR / Karadeniz Technical University
Asst. Prof. Dr. Mehmet Levent ERDAŞ / Akdeniz University
Asst. Prof. Dr. Mevlüde ZENGİN / Cumhuriyet University
Asst. Prof. Dr. Muhammed SAMANCI / Bozok University
Asst. Prof. Dr. Muharrem HAFIZ / İstanbul University
Asst. Prof. Dr. Mukaddes ÖRS / Akdeniz University
Asst. Prof. Dr. Murat ELMALI / İstanbul University
Asst. Prof. Dr. Mustafa METE / İstanbul Aydın University
Asst. Prof. Dr. Muzaffer UZUN / Karadeniz Technical University
Asst. Prof. Dr. Nehir VAROL / Ankara University
Asst. Prof. Dr. Niyazi GÜMÜŞ / Kastamonu University
Asst. Prof. Dr. Nurhodja AKBULAEV / Azerbaijan State Economics University
Asst. Prof. Dr. Nuri AVŞARLIGİL / Akdeniz University
Asst. Prof. Dr. Olga UNTİLA KAPLAN / İstanbul Medipol University
Asst. Prof. Dr. Osman SİRKECİ / Giresun University
Asst. Prof. Dr. Pınar KARAMAN / Sinop University

Asst. Prof. Dr. Pınar ŞAHİN / Doğuş University
Asst. Prof. Dr. Salih BİRİNCİ / Atatürk University
Asst. Prof. Dr. Salih SALBACAK / Fatih Sultan Mehmet University
Asst. Prof. Dr. Savaş TAŞ / Karadeniz Technical University
Asst. Prof. Dr. Sema ÇETİN BAYCANLAR / Çukurova University
Asst. Prof. Dr. Semih Serkant AKTUĞ / Siirt University
Asst. Prof. Dr. Semin KAZAZOĞLU / Yıldız Technical University
Asst. Prof. Dr. Serdal FİDAN / Karadeniz Technical University
Asst. Prof. Dr. Serkan DEMİREL / Karadeniz Technical University
Asst. Prof. Dr. Seval Ünlü GÖK / Beykoz University
Asst. Prof. Dr. Sevim HACIOĞLU / Kırklareli University
Asst. Prof. Dr. Sibel YILDIZ KISACIK / Ömer Halisdemir University
Asst. Prof. Dr. Şerif BALDIRAN / Amasya University
Asst. Prof. Dr. Tahir BENLİ / Kastamonu University
Asst. Prof. Dr. Tolga BOZKURT / Ankara University
Asst. Prof. Dr. Tuncer YILMAZ / Karadeniz Technical University
Asst. Prof. Dr. Uğur ÖZCAN / Fatih Sultan Mehmet University
Asst. Prof. Dr. Yaprak ÖZEL / İstanbul Gelisim University
Asst. Prof. Dr. Yavuz BAYRAM / Karadeniz Technical University
Asst. Prof. Dr. Yeliz KINDAP TEPE / Cumhuriyet University
Asst. Prof. Dr. Yılmaz BÜKTEL / Trakya University
Asst. Prof. Dr. Zeliha TEKİN / Muş Alparslan University
Asst. Prof. Dr. Zerrin Funda ÜRÜK / İstanbul Gelisim University
Dr. Işıl Günseli KAÇAR / Middle East Technical University
Dr. Meryam SCHOULER-OCAK / Charite Berlin University
Dr. Neringa SLAVINSKAITE / Woosong University
Dr. Onur İNAL / University Hamburg
Dr. Selim KARYELİOĞLU / Karadeniz Technical University
Dr. Şahin EKBEROV / Azerbaijan State Economics University
Dr. Yasemin Tezgiden CAKCAK / Middle East Technical University

DİL EDİTÖRLERİ / LANGUAGE EDITORS

(Listed by alphabetical order / Alfabetik sıraya göre listelenmiştir)

Emrah NOYAN
Berna SAĞLAM
Cenk İŞLER
Fred GERART
Meral BİRİNCİ
Olaf HOFMANN
Seda ALTUNTAŞ
Tuba TEKİN

CONTENTS / İÇİNDEKİLER

Ecenur Temelli

“Incel” Örneği Üzerinden Çevrim içi Mizojinist Gruplar ve Şiddet Eylemleri. 11-30
Online Misogynist Groups Through Incel Example and Violent Behaviors

Gizem Kayahan Dal

Art & Censorship: Can Art be Harmful? 31 - 50
Sanat ve Sansür: Sanat Zarar Verebilir mi?

Chuleewan Praneetham, Intareeya Leekancha

Attitudes Towards Teaching and Learning Foreign Languages of Undergraduate Students 51 - 60
Attitudes Towards Teaching and Learning Foreign Languages of Undergraduate Students

Kübra Kurt, Melek Demir

Romantik İlişkilerde Mükemmeliyetçilik ve Affetme 61 - 76
Perfectionism And Forgiveness In Romantic Relationships

Ryan Macey Wise

Self-Harm Among Turkish University Students: The Role of Meaning in Life 77 – 94
Self-Harm Among Turkish University Students: The Role of Meaning in Life

To cite this article: Temelli, E. (2022). “Incel” Örneği Üzerinden Çevrim içi Mizojinist Gruplar ve Şiddet Eylemleri. International Journal of Social and Humanities Sciences (IJSHS), 6(1), 11-30

Submitted: December 08, 2021

Accepted: April 26, 2022

“INCEL” ÖRNEĞİ ÜZERİNDEN ÇEVİRİM İÇİ MİZOJİNİST GRUPLAR VE ŞİDDET EYLEMLERİ

Ecenur Temelli¹

ÖZET

İnternet çeşitli ideolojilerin yayılması ve takipçi bulması açısından büyük avantajlar sağladığı gibi, kadını hedef alan nefret söylemleri ve saldırılara da ev sahipliği yapabilmektedir. Bu gibi şiddet temelli eylemler erkek evreni olarak adlandırılan özellikle heteroseksüel erkek toplulukları ile ilişkilendirilmektedir. Erkek evreni birçok alt grubu barındırmakla birlikte aralarında en radikal ve şiddet yanlısı olan grup *incel* topluluğu olarak görülmektedir.

Bu çalışmanın amacı *incel* topluluğu örneği üzerinden kadına karşı oluşturulan düşmancıl çevrim içi ideolojileri sunmaktır. Bu doğrultuda *incel* düşüncesinin erkek evrenindeki yeri, kadına yönelik tutumu ve jargonu ilgili alanyazın çerçevesinde incelenmiş, kendini *incel* olarak tanımlayan bireylerin gerçek hayatta gerçekleştirdikleri şiddet eylemleri derlenmiştir. Son olarak Türkiye’deki erkek evreni ile ilgili çalışmalar ele alınmıştır. Sonuç olarak, başta *incel* toplulukları olmak üzere çevrim içi ortamda oluşmuş mizojinist grupların özellikleri ve toplumsal kültürel önemi, ilgili alanyazın dahilinde tartışılmıştır.

Anahtar kelimeler: Incel, Mizojini, Anti-feminizm, Siber psikoloji.

¹ İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Adli Tıp ve Adli Bilimler Enstitüsü, İstanbul, Türkiye. temelliecenur@gmail.com

ONLINE MISOGYNIST GROUPS THROUGH INCEL EXAMPLE AND VIOLENT BEHAVIORS

ABSTRACT

While internet provides many advantages about ideologies to spread and find followers, also can be a place where hate speech and harassment toward women exist. Violent behaviors found to have a relationship between a heterosexual male groups named manosphere. While manosphere consists more than one subgroups, it is found that the most violent and extremist one is incels.

This study aims to present online hostile ideologies toward women through incel community. In this direction, the place of incel community in mesosphere, its attitudes toward women, and used language and jargon are examined. Also violent acts of people who are self descriptive incels are reviewed. All in all, features of online misogynist communities, especially incels and their social-cultural importance are discussed within the scope of relevant literature.

Keywords: Incel, misogyny, anti-feminism, cyber psycholog

GİRİŞ

Çevrim içi ortamlarda anonim olabilme imkanı insanlara kendilerini ifade edebilmek adına büyük ölçüde özgürlük, cesaret ve rahatlık vermektedir. Öyle ki bu olumlu bir durum gibi görülse de çok çabuk suistimal edilebilmekte, internet nefret ve ekstremist ideolojileri yaymak için “ideal” bir ortam haline gelebilmektedir (Jardine, 2015). Bu doğrultuda, sanal ortamda paylaşılan radikal fikirler, sanal ortamda gerçekleşen suçların yanında, gerçek hayattaki şiddet davranışlarıyla, hatta terör saldırılarıyla ilişkilendirilmektedir (Kowalski ve Limber, 2013; Sallavaci, 2018). Bu doğrultuda internetin, terör gruplarının operasyonlarını daha etkili bir şekilde sürdürmelerine ve takipçilere daha geniş bir coğrafyada ulaşmalarına olanak verdiği ve yakalanma olasılıklarını düşürdüğü bildirilmektedir (Weimann, 2004; Whine, 1999). İnternetin tüm dünyadaki kullanıcılara ulaşmaya, anında ve düşük giderle iletişim kurabilmeye imkan vermesi, kullanıcılara anonim olma fırsatı sunması ve kullanmak için fazla beceri gerekmemesi gibi özellikleri bu bağlamda bir avantaj olarak değerlendirilmektedir (Lachow ve Richardson, 2007; Weimann, 2004; Whine 1999).

Bu doğrultuda, internette spesifik ideolojilere ait kötü niyetli, üyeleri radikalleştirme amacı taşıyan forumların bulunduğu (Aly, Macdonald, Jarvis ve Chen, 2017), 4chan adlı imaj panosunun ise “internet hate machine” (internet nefret makinesi) olarak adlandırıldığı görülmektedir (Bernstein, 2011). İnternetin kadına

yönelik nefret suçları ve kadın karşıtı uç ideolojilerin yayılmasına da ev sahipliği yaptığı bilinmektedir. Çevrim içi cinsiyete dayalı nefret davranışları, cinsiyetlere özgü stereotiplerin kullanılmasından kadına karşı açıkça yöneltilmiş şiddet içerikli saldırılara kadar genişleyen bir spektruma yayılmaktadır (Mattheis ve Waltman, 2020). Bu tür kadın düşmanı topluluklara bir örnek olarak da Kore’de son yıllarda yükselişe geçen Ilbe topluluğu verilebilir. Sağ kanat ve muhafazakar taraftarların oluşturduğu Ilbe topluluğu mozojini, zenofobi ve dinciliği desteklemektedir (Um 2016; Yun 2013). Ilbe topluluğunda “kadınlar her üç günde bir dövülmelidir” anlamına gelen *samilhan* tabiri ile paylaşımlarda bulunmaktadır. Bu gibi mizojinist eylemler “*manosphere* (erkek evreni)” olarak adlandırılan dijital maskülinist kültürün oluşturulduğu anti-feminist çevrim içi hareket ile ilişkilendirilmektedir (Mattheis ve Waltman, 2020; Messerschmidt, 2019; Nagel, 2017). Sosyal açıdan kabul edilmeyecek anti-feminist görüşlerin erkek evreninde yayılmasını kolaylaştıran etmenlerden biri kişilerin anonim olabilme imkanlarının varlığıdır (Poland, 2016).

Erkek evreni içinde yer alan, kadınlara yönelik aşağılayıcı bir tutum ve şiddet olumlaması içeren, çevrim içi bir grup olan incel oluşumu, çeşitli platformlarda cinsel ilişkiye girememeleri yüzünden kadınları ve feminizmi suçlamakta, kadınlar tarafından reddedilmekten kaynaklanan öfkelerini paylaşmaktadır. Bu doğrultuda, kadınların genetik olarak erkeklerden daha zayıf olduğunu, feminizmden önce erkekleri reddedemedikleri fakat sonrasında kendi bedenleri ile karar vermeye başlamaları ile daha “yakışıklı ve zengin” erkeklerle birlikte olmayı tercih ettiklerini savunan bir “ideoloji” geliştirmişlerdir (Ging, 2017). Incel düşünceye sahip bireylerin kadın karşıtı söylemleri sadece çevrim içi platformlarda yaptıkları paylaşımlarla sınırlı kalmamakta, özellikle son yıllardaki, kadın ve çiftlere karşı gerçekleştirilen şiddet olaylarıyla ilişkilendirilmektedir (Hines, 2019). Bu yazının amacı, çevrim içi ortamda yapılmış mizojinist bir oluşum olan incel topluluğu üzerinden, kadın düşmanı grupları, kullandıkları dili, şiddet davranışları ile ilişkilerini incelemek ve bu alanda yapılmış çalışmalarını derlemektir. Ek olarak Türkiye’de çevrim içi erkek evreni gruplarını yapılan kısıtlı çalışmalar çerçevesinde ele almak amaçlanmaktadır.

Tanım ve Tarih

70ler'deki feminizm yükselişinden sonra, bu harekete bir tepki olarak Erkek Kurtuluş Hareketi (The Men's Liberation Movement) oluşmaya başlamıştır (Carrigan, Connell ve Lee, 1985) Erkek Kurtuluş Hareketi başlarda geleneksel erkek cinsiyet rollerini eleştirse de, ileriki dönemlerinde problemin feminizm ve kadınların güçlenmesinden doğduğunu savunan anti feminist grupların doğmasına sebep olmuştur (Messner, 2016). Erkeklerin özgürlüğü hareketinden doğan görece daha yeni oluşumlar bu bağlamda çevrim içi mecralarda da yerini almıştır. Sadece erkeklerle ilgili olduğu düşünülen konuların gündeme getirildiği ve sadece erkeklerden oluşan, *mgtow*, *incels*, *pick up artists* gibi alt grupları olan bu çevre “manosphere (erkek evreni)” olarak adlandırılmaktadır (Dewey, 2014). Erkek evreninde partnerlerle ilgili problemler, velayet, zorunlu askerlik, işsizlik, evsizlik, gibi konular tartışılabilirken ortak olarak cinsiyet eşitliği ve feminizm karşıtı bir tutum sergilenmektedir (Flood, 2004; Schmitz ve Kozyak, 2016).

Erkek evrenindeki gruplardan biri olan *Men's Rights Activists* (MRA; Erkek Hakları Aktivistleri), erkeklerle ilgili sosyal konulara ve kurumlara odaklanırken, erkeklere yönelik bi cinsiyet ayrımcılığının olduğunu savunmaktadırlar (Coston ve Kimmel, 2012). *Men Going Their Own Way* (MGTOW; Kendi Yollarına Giden Erkekler), toplumun erkeklere karşı olduğunu savunarak kadınlarla olan evlilik ilişkisine karşı bir tutum sergilemektedirler. Fakat bu sistemi değiştirmek imkansız olduğu için “kendi yollarına giderler” ve istemli olarak kadınlarla ilişki kurmaktan kaçınırlar. (Coston ve Kimmel, 2012). *Pick Up Artists* (PUA; Tavlama Ustaları) topluluğu ise genellikle erkeklere kadınları “tavlama” konusunda yardımcı olacak teknik, strateji ve düşünce yapısı gibi “oyunlar” oluşturmaktadır (Lilly, 2016).

Involuntary celibate kavramının (istemsiz bakir) kısaltması olan incel ise, akademik olarak ilk defa Donnelly ve arkadaşları (2001) tarafından incelenmiş, cinsel ilişkiye girme konusunda istekli olan fakat en az altı aydır cinsel partner bulmada yetersiz olan kişileri tanımlamak için kullanılmıştır. Daha öncesinde ise, Alana isimli bir kadın, hem kadınlar hem erkekler için cinsel gerilimlerini paylaşabilecekleri güvenli bir ortam olarak düşünülen “*You're Not Alone*” forumunu kurmuştur. Başlangıcındaki olumlu niyete rağmen zamanla kendini incel olarak tanımlayan, çoğunlukla beyaz heteroseksüel erkeklerden oluşan bir topluluk haline gelmiştir (Ohlheiser, 2018). Son yıllarda ise incel topluluğu, toplumsal cinsiyet, feminizm/antifeminizm, terör, psikoloji gibi perspektiflerden incelenmektedir

(Byerly, 2020; Hines, 2019). Erkek evreni grupları bloglarda, forumlarda, subredditlerde, anonim imaj panolarında kendilerine ait “ideolojileri”, fikirleri, önerileri ve yorumları paylaşmaktadırlar (Austin, 2019). Incel topluluğuna üye olan veya incel fikirleri benimsemiş bireylerin sayısı tam olarak bilinmese de, incel subredditinin ilişkili terör olayları nedeniyle 2017’de moderatörler tarafından kapatıldığı sırada ortalama 40 bin üyesinin olduğu bildirilmektedir (Solon, 2017).

Anti-feminist oluşumların düşünce yapısı maskülizm ile açıklanmaya çalışılmaktadır. Maskülizm ise anti-feminist bir hareket olmakla birlikte eşitlikçi olmayan sosyal ve politik bir ataerkil sistemin savuncululuğunu yapma olarak tanımlanmaktadır (Blais ve Dupuis-Deri, 2012). Anti-feminist toplulukların incelendiği bir çalışmada, görece yeni oluşturulan toplulukların daha mizojinist ve toksik olduğu tespit edilmiştir (Riberio vd., 2020). Ek olarak, erkeklerde olduğu gibi kadınlarda da hegemonik maskülinitenin, bireylerin diğerlerini duygusal olarak manipüle etme yetenek ve isteğini öngördüğü raporlanmıştır (Waddell, Van Doorn, March ve Grieve, 2020).

Bir İdeoloji Olarak Incel Düşüncesi

Bu çalışmada örnek olarak incelenen incel topluluğu, kadınların genetik açıdan erkeklerin aşağısında yer aldığını savunan, kadınları cinsel olarak metalaştıran ve bu doğrultuda kadınları kendilerini cinsel ve/veya romantik olarak reddetmekle suçlayan, mizojinist aşırı uç bir erkek havuzunu temsil etmektedir. Kendini incel olarak tanımlayan bireyler, çeşitli platformlarda cinsel ilişkiye girememeleri yüzünden kadınları ve feminizmi suçlamakta, kadınlara yönelik, reddedilmeden kaynaklanan öfkelerini dile getirmektedirler (Ging, 2017). Incel bireyler, feminizmin kadın-erkek ilişkilerini etkilediğine, özellikle kadınların eş bulma seçimlerini değiştirdiğine inanmaktadır. Bu düşünceye göre, feminizmin yükselişi ile birlikte kadınlar kendi bedenleri üzerinde hak ve söz sahibi olmaya başlamışlar ve toplumun heteroseksüel tek eşli olan dağasının bozulmasına neden olmuşlardır (Jones, 2020; Zimmerman, 2018). Incel düşünce, kadınların çoğunlukla hipergamiyi benimsediklerini ileri sürmektedir. Hipergami terimi, kadınların tüm olası ilişki seçeneklerini açık tutarak en çok istenen/uygun kişiyle evlenme veya çıkma dürtüsü olarak tanımlanmaktadır (Wasniewska, 2020). Bu doğrultuda kadınların “genetik açıdan üstün”, “zengin” ve “yakışıklı” erkekleri seçtiklerini ve kendileri bu özelliklerden yoksun oldukları için kadınlarla sağlıklı iletişim kuramadıklarını düşünmektedirler. Bu doğrultuda kadınlara, cinsel seçilimi yönlendirdikleri ve bu süreçte “güç” sahibi oldukları için öfke beslemektedirler (Baele, Brace ve Coan,

2019; Jones, 2020). Bu düşünce genellikle psödo-bilimsel bulgularla ve/veya genetik determinizm ve kadın erkek davranışlarını cinsel seçim üzerinden açıklayan evrimsel biyoloji ve psikoloji alanında yapılmış çalışmaların yanlış yorumlanmasıyla temellendirilmektedir (Ging, 2017; Lindsay, 2020).

Incel düşüncesini benimsemiş bireyler kendilerini fiziksel olarak istenmeyen olarak algılamaları nedeniyle kadınların eş bulma seçimleri doğrultusunda dışlandıklarını düşünmektedirler (Sargoza, 2020). Inceller ırkları, fiziksel özellikleri, mental veya psikolojik özellikleri, kişisel görüşleri gibi faktörler sebebiyle ilişki kuramadıklarını düşünmektedirler. Kadınlar gibi erkekleri de dış görünümüne ve çekicilik düzeylerine göre sınıflandırdıkları, kişinin değerinin tek göstergesi olarak fiziksel çekiciliği kabul ettikleri görülmektedir (Waśniewska, 2020). İstenen, çekici özelliklere sahip erkekler toplumsal hiyerarşinin en üst tabakasında görülmektedir. Toplumdaki güçlü erkeklerin yakışıklı ve beyaz olma gibi özelliklere sahip olduğu düşüncesi, ideoloji tarafından aşırı uçlaştırılmıştır (Papadamou vd., 2020). Bu sebeple, incel topluluklarında cinsel deneyim yaşayamama problemlerini çözmeye yönelik, özellikle çekici olarak algılamadıkları fiziksel görünümlelerini değiştirme veya maddi gelirlerini artırma doğrultusunda öneriler paylaşılmaktadır (Collins, 2018).

Incel Jargonu

Incel topluluğunun gelişim sürecine özel bir jargonun kullanılması da dahil olmuştur. Incel topluluğu kişileri cinsiyetlerine, etnik kökenlerine, cinsel hiyerarşilerine ve algılanan toplumsal statülerine göre etiketleyen “Chad”, “Stacy”, “Becky”, “normie”, “alfa” ve “beta” gibi çeşitli terimler üretmişlerdir. Incel jargonunda, kendilerini reddeden çekici kadınları “Stacy” ve onların birlikte olmayı seçtikleri “alfa” erkekleri ise “Chad” olarak adlandırmışlardır. “Chad” beyazlar için kullanılırken, çekici siyahiler “Tyron”, Asyalılar ise “Chang” olarak isimlendirilmektedir. “Normie” ortalama görünümlü erkekler için kullanılırken “Brad” görece daha çekici erkekleri ifade etmek için kullanılmaktadır Buna karşılık cinsel birliktelik kuramaya engel olan özelliklere sahip kişiler “beta” olarak tanımlanmaktadır. (Waśniewska, 2020; Zimmerman, 2018).

Incel ve erkek evreni jargonunda geniş bir yere sahip bir diğer konsept ise “kırmızı hap felsefesidir”. Genellikle tüm erkek evreni gruplarının ortak olarak “kırmızı hap felsefesini” benimsediği görülmektedir. “Kırmızı hap felsefesi” Matrix (1999) filminin ana karakterlerinden biri olan Morpheus’un Neo’ya kırmızı ve mavi olmak üzere iki hap uzattığı sahnesine gönderme yapmaktadır; kırmızı hap

rahatsız edici olsa da gerçekleri, mavi hap ise rahat, mutlu ama sahte olan hayatı, bir simülasyon olan Matrix'i temsil etmektedir. İsmi Matrix filminin bu ünlü sahnesinden alan "kırmızı hap felsefesi" erkekleri feminizmin yarattığı delüzyon ve sahtelikten kurtarıp, özgür bırakma amacını taşımaktadır. Kırmızı hapla incel düşünce bağlamında çekicilik ve sosyalleşme ile ilgili gerçekler sunulmakta, mavi hapla ise, sosyal bağlamda fiziki görünüşün en önemli etmen olduğu görüşünün karşısında yer alan "yanlış" düşünceleri bilinçli bir şekilde savunmayı temsil etmektedir. Kişinin "kırmızı hapı alması" kadınların feminizmi erkeklere karşı bir silah olarak kullanarak, onları seks ve aşktan mahrum ettikleri gerçeğini anlamlarını ifade etmektedir (Waśniewska, 2020). Kırmızı hap ile feminizmin geleneksel cinsiyet rollerini ortadan kaldırma hedefine karşı erkekliğin yeniden inşası amaçlanmaktadır (Kelly, 2017). Bununla birlikte, kırmızı-mavi hap ikililiği incel topluluğu tarafından, *black pill* ve *purple pill* kavramları eklenerek genişletilmiştir (Waśniewska, 2020).

Incel jargonu, bireylerin kendilerini ifade etmeleri ve tanımlamaları doğrultusunda da kavramlar içermektedir. Örneğin, *braincels*, çok zeki oldukları için; *mentalcels* psikiyatrik bozuklukları olduğu için cinsel partner bulamayan inceller için kullanılır. *Stormfrontcel*, *baldcel*, *truecel*, *marcel* gibi tanımlamalar sıklıkla kullanılmaktadır (Waśniewska, 2020).

Incel Topluluğu ve Şiddet Davranışı İlişkisi

Feminizmin, kadına yönelik erkek kaynaklı fiziksel ve cinsel şiddeti görünür kılmış ve kılmaktadır (Gadd ve Jefferson, 2007). Incel topluluğunda, toplumdaki baskılayıcı feminizm olarak gördükleri görüşü yıkma amacıyla gerçekleştirilecek olan "beta" erkeklerin ayaklanmasından bahsedilmektedir (Chocksi, 2018). Incel ideoloji feminizmin toplumu mahvettiğini, çözüm için ise erkeklerin egemenliğinde gerçekleşecek, beyaz erkeklerin üstünlüğünün geri kazanılacağı bir çeşit "cinsiyet ayaklanması" gerektiğini savunur (Zimmerman, 2018). Bazı üyeler daha ekstrem bir tutum ile cinsel kölelik, kadınların bölüşümü ya da kadınlara yönelik cinsel ve fiziksel şiddetin olumlanması gibi düşünceler paylaşmaktadırlar. Bu doğrultuda, incel özelliklerinin tecavüz ve güçlü silahların kadınlar üzerinde kullanılmasıyla ilgili şiddet fantezileri ile ilişkili olduğu görülmektedir (Scaptura ve Boyle, 2019). Kendini incel olarak tanımlayan erkeklerin kadınlara yönelik şiddet olumlanması geniş bir spektrumda değişse de, hepsi ortak olarak kadınları suçlayıcı bir tutum içindedir (Byerly, 2020). Kadın nefretinin ifade edildiği mesajların

çoğunluğunun düşmanlık, gözdağı, saldırganlık, hakaret ve arkadaş canlısı olmayan bir ton içerdiği bildirilmektedir (Turnage, 2007). Kadınlar sosyal düzendeki yerlerini ya da kendi amaçları doğrultusunda erkekleri reddettiklerinde, “incinmiş” erkeklerin hedefi haline gelmektedir (Bratich ve Banet-Weiser, 2019). Bu doğrultuda yapılmış çalışmalar, iş ortamındaki kadınlar tarafından tehdit edilmiş hisseden ve kadınların sosyal gelişimlerinden rahatsız olan erkeklerin daha yüksek oranlarda maskülen kişilik özelliklerine sahip oldukları ve kadınlara öfke ve saldırganlık sergileme eğilimi sergiledikleri gözlemlenmektedir (Dahl, Vescio ve Weaver, 2015; Eisler, Franchina, Moore, Honeycutt ve Rhatigan, 2000; Munsch ve Willer, 2012; Reidy, Berke, Gentile ve Zeichner, 2014). Kendini ortalama erkeklerden daha az maskülen gören erkeklerin, çevrim içi tacizi daha yüksek oranda onayladığı tespit edilmiştir (Rubin, Blackwell ve Conley, 2020). Bates’e (2020) göre, bu doğrultuda kadınlar insanlıktan çıkarılıp objeleştirilmekte, kendi hayatları ve bedenleri hakkında karar vermek için ya çok “kötü” ya da çok “aptal” oldukları düşünülmektedir. Ek olarak, incel düşüncenin, cinsel market, kadınların doğuştan kötü huylu olması, masküleniteyi yasallaştırma, erkek baskısı ve şiddet kavramları çevresinde yapılaşığı tespit edilmiştir (O’Malley, Holt ve Holt, 2020). Incel topluluğunda, diğerlerine yönelik şiddet olumlamasının yanında, kendilerine yönelik zarar verme davranışları da tartışılmakta, kendini asma anlamına gelen “roping” ifadesi kullanılmaktadır (Papadamou vd., 2020).

Jane (2017) kadın düşmanlarının, kadınları istismar etmek için çok az sonuçla hiç olmadığı kadar fırsata sahip olduklarını ve kadınların da hiç olmadıkları kadar görünür ve ulaşılabilir durumda olduklarını belirtmektedir. Bu doğrultuda, kadınların internet ortamında da çeşitli şekillerde mağduriyet yaşadıkları bilinmektedir. Çevrim içi ortamda kadın mağduriyetinin incelendiği çalışmalar, sosyal paylaşım platformlarında kadınların farklı şekillerde, bazen tek bir istismarcı, bazen de istismarcı grubu tarafından mağdur edilebildiğini göstermektedir. İstismarcı kadın veya erkek olabilmekte, istismarın boyutu sadece cinsellikle sınırlı kalabilmektedir. Kadınlar, cinsellikleri, ideolojileri, medeni durumları, meslekleri veya belirli bir gruba katılımları veya bu gruptaki popülerlikleri nedeniyle hedef olarak seçilebilmektedirler. Olguların büyük çoğunluğunda istismarcıların erkek ve istismar motivasyonlarının ise cinsel olduğu kaydedilmektedir. Kadınların ise genellikle bireylere ideolojik farklılıkları nedeniyle ve nefret veya intikam amacıyla hareket ettikleri raporlanmaktadır (Halder ve Jaishankar, 2011). Ek olarak Amerika’da, çevrim içi mizojinist davranışlar ile eyalet başına düşen tecavüz vakası sayısı arasında bir ilişki tespit edilmiştir (Fulper vd., 2014).

Incel topluluğu bir grup gencin oluşturduğu bir “trol” grubundan çok daha fazlası haline gelmiş durumdadır. Amerika Birleşik Devletleri’nde son 5 yılda meydana gelen toplu katliam saldırganlarının, çeşitli çevrimiçi topluluklarda cinsel veya romantik reddedilmeden kaynaklanan öfkelerini paylaştıkları ve kadınlara yönelik cinsiyetçi söylemlerde buldukları tespit edilmiştir (Hines, 2019). 2014 Mayıs’ında, Amerika, California’da 22 yaşındaki Elliot Rodger kız yurduna bir silahlı saldırı düzenlemek istemiş, yurda girmeyi başaramayınca çevredeki kişileri hedef almıştır. Altı kişinin ölümüne sebep olan ve on dört kişiyi yaralayan Rodger sonrasında arabasında kendisini vurarak intihar etmiştir. Kendini reddeden kadınlardan intikam alacağını belirten 137 sayfalık “*My Twisted World (Hastalıklı Dünya)*” adlı manifestosu ve kadınlara yönelik nefret söylemlerinde bulunduğu çok sayıda YouTube videosu bulunmaktadır. Incel forumlarında kendisinden “*the Supreme Gentleman (Üstün Beyfendi)*” olarak bahsedilmekte, ideolojilerinde bir mihenk taşı olarak kabul edilmektedir (Hoffman, Ware ve Shapiro, 2020; Santa Barbara County Sheriff’s Office, 2015).

2018 Nisan’ında Kanada Toronto’da 25 yaşındaki Alek Minassian, bir minibüs kiralayıp sekizi kadın, on kişiyi öldürmüş ve on dört kişiyi yaralamıştır. Saldırısından önce Minassian, Facebook profilinde Rodger’i övdüğü, incel isyanının başladığını, Chad ve Stacyler’i devireceklerini belirten bir paylaşımda bulunmuştur (Hoffman, Ware ve Shapiro, 2020).

Minassian’ın saldırısından 6 ay sonra Kasım’da, 40 yaşındaki Scott Beierle Amerika, Florida’da iki kadını öldürmüş ve daha sonra intihar teşebbüsünde bulunmuştur. Beierle’nin de uzun süredir incel fikirlere sahip olduğu ve incel taraftarlarını destekleyici, mizojinist video ve müzik paylaştığı bildirilmektedir. Bahsedilen tüm saldırganlarda ortak olarak, incel ideolojiyle paralel bir şekilde çoğunlukla coğrafi çevrelerindeki kadınları hedef almaları görülmektedir. Ek olarak, hepsinin incel topluluklara üye olduğu, bu guruplarda fikir alışverişinde buldukları bilinmektedir (Hoffman, Ware ve Shapiro, 2020). Williams ve Arntfield’in (2020), cinayet teşebbüsünde bulunan yedi incel birey ile yaptıkları çalışması doğrultusunda, bu bireylerin yaşamın bir çok alanı ile ilgili umutsuzluk ve çaresizlik hissettiklerini, buna karşılık genel acılarının nedeni olarak kadınları suçladıkları gözlemlenmektedir. Bu doğrultuda incel topluluğunun erkek evreni toplulukları arasındaki en aşırı uç oluşum olduğu düşünülmektedir (Papadamou vd., 2020).

Reddit üzerindeki erkek evreni ile ilgili 6 milyon gönderinin incelendiği çalışma sonucunda, kadın düşmanlığının artış gösterdiğini, grup üyelerinin şiddet eğilimleri sergiledikleri ve feminist çalışmalardaki şiddet, mizojini ve düşmanlıkla ilgili teorilere kanıt oluşturdukları görülmüştür (Farrell vd., 2015). Kırmızı Hap düşüncesi ile hazırlanmış 26 metnin içerik analizini yapan Van Valkenburgh (2018) ise metinlerin sadece hegemonik maskülinite argümanlarını içermediğini, aynı zamanda baştan çıkarma stratejileri üretirken neoliberal ve bilimsel argümanları yoğun olarak birleştirdiklerini tespit etmiştir.

Türkiye’de Erkek Evreni

Erkek egemen çevrim içi grupların Türkiye’de de takipçileri bulunmaktadır. Erkekadam.org, kirmizihap.net, reddedildim.com, alfaloji.net gibi websiteleri erkek evrenince, cinsiyetçi söylemlerle oluşturulan Türk web sitelerine örnek olarak verilebilmektedir. Ek olarak, erkek evreni ilişkili yorumların ve önerilerin bulunduğu çok sayıda Twitter, Youtube ve Instagram hesabı ile subredditler bulunmakta, benzer yorumlarla Türk anonim imaj panolarında da karşılaşılmaktadır. Sinan Akyüz’ün (2010) yayımladığı “Etekli İktidar” adlı kitap Türkiye’deki erkek hakları ile ilgili yayımlanmış ilk kitap olarak kabul edilmektedir (Elgün, 2020). Ayrıca Serkan İnci ve İsmail Alpen’in (2019) “erkeklerin feminist toplumda yaşadıkları sorunları” ele alan “Feminist Dünyada Erkek Olmak” adlı kitabı da bu alandaki yayımlara örnek gösterilebilir.

Türkiye’deki çevrim içi kadın düşmanı ve eşitlik karşıtı oluşumlarla ilgili yapılan çalışmalar sınırlı sayıdadır. Elgün’ün (2020), www.erkekadam.org blogundaki 188 gönderinin incelendiği çalışması sonucunda 3 temaya ulaşılmıştır. *Hegemonik erkeklik*, alfa zihniyetine sahip, duygusal açıdan güçlü, girişimci, erkek arkadaşları ile vakit geçiren, hobileri olan, baskın, maskülinitesinin farkında olan, disiplinli; *madun erkeklik*, feminen, duygusal açıdan güçsüz, uysal, itaatkar, monogamik olarak tanımlanmıştır. Üçüncü tema ise erkeğin yaşam biçimine yönelik öğütler, moda, aksesuar, kozmetik gibi konularda önerilerde bulunma olarak belirlenmiştir. Erkekadam.org sitesinde erkekliğin toplumsal olarak iğdiş edilip, dışlaştırıldığı düşüncesini savunmakta bu nedenle erkekliğin yeniden kazanılması için öğütler paylaşmaktadır. Gerçek erkek baskın, özgüvenli, spor ile uğraşan, maskülen, yüksek testosteronlu, sağlıklı yaşayan, yakışıklı ve uzun süreli ilişkiler yaşamayan kişiler olarak tanımlanmaktadır. Alfa olabilecek erkeklerin, güçlü, espirili, statü sahibi, erkek arkadaşlarıyla sosyalleşen ve cinsel pazar değeri yüksek olduğu belirtilmektedir. Madun erkeklik ise, erkek hiyerarşisinde alfa erkeğin

altında yer alan, itaatkar, tek eşli yaşam süren, uysal erkekleri temsil etmektedir (Elgün, 2020).

Öztürk (2021) Twitter'daki #erkekyerinibilsin etiketi üzerinden gerçekleştirdiği inceleme sonucunda üç temaya ulaşmıştır. Bulgular, Twitter'ın ağlar arası erkekliğin inşasında kullanıldığını göstermekte, hegemonik erkekliğin madun erkekliğin dışlanması ve aşağılanmasıyla kurulmaya çalışıldığına ve anti-feminist bir söyleme dayandığına işaret etmektedir. Kırmızı hap, alfa/beta erkeklik gibi erkek evreni jargonu Twitter'da da kullanılmakta, gerçek - madun erkeklik ikililiği ile burada da karşılaşmaktadır. İncelenen paylaşımlarda, heteroseksüellik erkekliğin en temel unsuru olarak kabul edilirken, heteroseksüelliğin dışında kalan bireyler toplumsal düzeni bozmakla suçlanmaktadır (Öztürk, 2021).

Erkek evreni ile ilgili yapılmış çalışmalara karşılık, Türkiye'de kadına yönelik şiddet, etkileri ve olası nedenleri ile ilgili yapılmış birçok araştırmaya rastlanmaktadır. Mağdur kadına yönelik yaklaşım ele alınan ilgili konulardan biridir. İncel düşünce ile paralel olarak, erkeklerin tecavüz mitlerini kadınlara oranla daha fazla kabul ettikleri ve maskülen özellikleri daha yüksek olan bireylerin de tecavüz mitlerini daha yüksek oranda kabul ettikleri ve mağduru suçlayıcı tutum sergiledikleri raporlanmaktadır (Yancı ve Özlem Polat, 2019). Ek olarak, medyanın kadın cinayetleri haberlerinde kadın mağduru suçlayıcı ve şiddeti normalleştiren ifadeler kullandığı (Güneş ve Yıldırım, 2019), tecavüz haberlerinde tecavüz mitlerini ve hegemonik erkekliği onaylayan bir tutum sergilediği bildirilmektedir (Okroy, 2018).

TARTIŞMA VE SONUÇ

Sadece erkeklerle ilgili konuların hakim olduğu ve genellikle anti-feminist bir tutumun sergilendiği erkek evreninin alt gruplarından biri olan incel oluşumu, cinsel ilişkiye girememeleri nedeniyle feminizmi ve kadınları suçlayan, kadınları küçümseyen, metalaştıran, eşitlik karşıtı bireyler tarafından oluşturulmuştur (Ging, 2017). İncel fikirlerini benimseyen erkekler çeşitli çevrim içi platformda örgütlenip, kadınlara ve feminizme yönelik nefretlerini ve öfkelerini dile getirmekte, her erkeğin bir kadınla birlikte olabileceği bir toplum için feminizmin yıkılması gerektiğini savunmaktadırlar (Zimmerman, 2018). İncel topluluğu, kadınları ve erkekleri dış görünüşlerine, etnik kökenlerine ve toplumdaki algılanan statülerine göre farklı isimlerle etiketlemekte, tarihsel süreçlerinde oluşturdukları, jargonlarıyla iletişim kurmaktadırlar (Waśniewska, 2020). İncel ideolojiye göre kadınlar

kendi bedenleri ile ilgil karar vermeye başlamaları ile, toplumun “üst kesimlerindeki” erkeklerle birlikte olmaya ve onlarla bir ilişki başlatmaya yönelmişlerdir. Cinsel hiyerarşinin üst basamaklarında yer alan ve *alfa* olarak tanımlanan erkeklerle zengin, yakışıklı, kaslı, maskülen gibi özellikler yüklenmektedir. İncel bireyler bu özelliklere sahip olmadıkları için kadınlar tarafında reddedilmekte bu nedenle “sevgisiz ve yalnız” bir hayata mahkum bırakılmaktadırlar (Papadamou vd., 2020; Waśniewska, 2020). Bu haliyle incel düşüncesi toplumsal cinsiyetçi rollerin bir araya getirilerek uçlaştırıldığı bir ideoloji olarak görülebilir. Erkek evrenindeki bazı diğer gruplar gibi, incel topluluğu da biyolojik indirgemeci ve evrimsel söylemleri yeniden yazarak ve çarpıtarak, geleneksel toplumsal cinsiyet rollerini ve gerçek erkeklige ait olduğunu düşündüğü özellikleri kullanarak erkek hegemonyasının yeniden inşaasını hedeflemektedir.

İncel topluluğunun kadına yönelik olumsuz tutumu sadece internet ortamı ile sınırlı kalmamaktadır. Son yıllarda gerçekleşen birçok silahlı saldırı failinin incel fikirli paylaşımlarda bulunduğu tespit edilmiştir. Bu saldırıların terör olayı olarak sınıflandırılmasından sonra başta incel topluluğu olmak üzere erkek temelli gruplar toplumda daha bilinir hale gelmiştir (Hines, 2019). Rodger’ın (2014) manifestosunda da belirttiği gibi yaşanan şiddet olaylarının ve kadınların kurban olmasının sorumlusu ve suçlusu “kadınların onu sevmekte ve değerini görmekte yetersiz olmaları” yüzünden yine kadınlardır. Bu bağlamda, kadınlar erkeklerle hakları olan cinsel deneyimi vermeyi reddetmişlerdir. Kadınlar kendi ölümlerinin asıl suçlusu olarak görülerek, şiddet haklı çıkarılmaya çalışılmaktadır. İdeolojik olarak benimsenmese de, Türkiyede’de kadına yönelik şiddet olayları karşısında önyargı ile kurbanın veya mağdurun suçlanması tepkileriyle karşılaşmaktadır (Yancı ve Özlem Polat, 2019). Maskülen hegemonyanın bir ürünü olan incel düşünce gibi kadını metalaştıran düşünce sistemleri, tecavüz mitlerinin yerleşmesine, yayılmasına ve kadına karşı işlenen suçların normalleştirilmesine sebep olabilmektedir.

Amerika’nın artık cinselliğin bir tabu olmaktan çıktığı bir toplum olması nedeniyle cinselliklerini yaşayamayan bireylerin incellik gibi aşırı uç bir oluşumda buldukları düşünülebilir. Türkiye’de ise özellikle genç bireyler için cinsellik çoğu çevrede bir tabu olarak görülmekte ve çeşitli kültürel etmenlerce cinsel hayat kısıtlanmaktadır (Aksoy-Derya vd., 2017). Kültürden doğan bu zorunluluğu kişilerin cinselliği sağlıklı bir şekilde yaşayamamalarını normalleştirmiş olabileceği nedeniyle de, Amerika’daki gibi yoğun bir incel topluluğuna Türkiye’de rastlanma-

makta ya da incel düşünce bir ideoloji veya topluluk çevresinde şekillenmemektedir. Buna karşılık Türk çevrim içi platformların “kırmızı hap”, “pick-up artists” gibi kadınları manipüle ederek ilişki kurmaya yönlendirmeyi amaçlayan ya da kadınlarla ilişki kuramama doğrultusunda şikayetler içeren paylaşımların bulunduğu görülmektedir. Türk anonim mesaj panolarında, incel veya değil, kadına yönelik aşağılayıcı ve ayrımcı bir tutum benimseyen kullanıcılar, kadınların sosyal medyadaki paylaşımlarına hakaret içerikli yorumlar yapabilmekte, tanımadıkları kadınları taciz edebilmektedir. Bu gibi durumlar, başta kadınlar olmak üzere bireylerin güvenli internet kullanma haklarını da ellerinden almaktadır.

İncel kavramı birçok farklı disiplince veya farklı bakış açılarından incelenebilecek bir konudur. Fakat hem görece yeni bir kavram olması hem de üyelerin arasındaki iletişimin belirli kanallar üzerinden yürütülüyor olması, bu grupların varlığının farkındalığını zorlaştırmaktadır. Bu doğrultuda yapılacak çalışmaların hem alanyazına hem toplumsal sorunların çözümüne birçok katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu çalışmanın da bir hedefi olarak, kadına yönelik hem sanal hem fiziki ortamdaki olumsuz tutumlar ile ilgili farkındalık oluşturmak ve özellikle inceller gibi hegemonik maskülen toplulukların varlığına dikkat çekmektir. Bu topluluklarda gözlemlenen ayrımcılık, ideolojileştirildiği ve amaçlandırıldığı için birçok açıdan risk teşkil edebilmektedir. Bu noktada, kadın düşmanlığının sadece gizli-den gizliye sürdürülen bir tutum olmadığı, ayrımcılığın bir hayat “felsefesi” olarak açıkça kabul edilen bir kavram olabileceği de görülecektir.

Buna karşılık, çevrim içi mizojini sadece ekstremist kanat ile sınırlı kalmamakta, sosyal paylaşım sitelerinde, popüler haber sitelerinde ve çevrim içi topluluklarda kasıtlı olarak yapılan, kadına yönelik önyargı barındıran paylaşım ve yorumları da içermektedir. Bu nedenle çevrim içi kadın düşmanlığı sadece istisnai ekstremist söylemler olarak değil, daha geniş bir bağlamda sosyal olarak inşa edilmiş, kolektif ifadeler olarak görülmelidir. Toplumda incel düşüncelere sahip olmak için bireyin kendisini incel olarak ifade etmesi veya incellik kavramına aşına olması gerekmemektedir. İncel düşünceyi ve mesajlarını taşıyan resim, video, yazı gibi paylaşımlar, yorumlar, kılavuzlar, yönergeler, mimler (meme), capsler ve jargonlar özellikle genç bireyleri etkileyebilmektedir. Özellikle ebeveynler, çocukların veya gençlerin internet ortamında ne gibi risklerle karşılaşabileceği konusunda bilinçli olmayabilmektedir. Türkiye’deki ebeveynlerin çocuklarını internet kaynaklı risklerden koruyacak yeterli bilgi birikimine sahip olmadığı btespit edilmiştir (Kaşıkçı, Çağıltay, Karakuş, Kurşun ve Ogan, 2014). Bu riskler sadece istismar, dolandırıcılık, şantaj gibi fiziksel tehlikeler için değil, ayrıca insellik gibi

özellikle kadınlara ve diğer insanlara -ve canlılara da- yönelik nefret içerikli aşırı uç havuzların felsefelerini benimsemek olabilmektedir.

Bu alanda yapılacak çalışmaların bir başka önemi ise özellikle gençleri içine alan, bu tür akımların takipçi bulmasına zemin hazırlayan ve eşlik eden bireysel ve toplumsal faktörlerin tespitinin önünü açacak olmalarıdır. Tespit edilecek faktörler, kadına yönelik ayrımcı tutumun ve toplumsal cinsiyet rollerinin gençler arasında yayılmasını ve yerleşmesini önleme açısından önem arz etmektedir. Ayrıca farklı cinsiyetle iletişim kuramayan bireylerin problemlerini daha iyi anlamak adına ipucu verecektir. Ataerkil toplumsal cinsiyetçi bakış açısının kadına yönelik şiddetin meşrulaştırılması üzerindeki etkin rolü (Can, 2013) nedeniyle, bu alanda yapılacak çalışmalardan elde edilen bulgular, sadece kadına karşı aşağılayıcı tutumların değil, ayrıca çeşitli nefret suçlarının engellenmesi açısından da değerlendirilebilecektir.

Çevrim içi ortamda oluşan cinsiyetçi ve ırkçı gruplar uluslararası alanyazınında tanınmaya başlansa da henüz Türk alanyazınında gerekli ilgiyi görmemektedir. Bu alanda yapılan çalışmalar doğrultusunda incellik kavramına Türk kültürü ve Türkiye’de yerleşmiş olan toplumsal cinsiyet rolleri bakış açısı ile yaklaşmanın kapısı açılacaktır. İncel topluluğu gibi diğer erkek evreni oluşumları, kadına kılıplar ve roller yükledikleri gibi erkeğe de ulaşılması imkansız olabilecek görevler yüklemektedir. Alanyazında da toplumdaki erkeklik algısının fiziksel güçlülük, aile geçimini sağlamak, duygularını göstermemek, heteroseksüellik (Özdemir, 2019) gibi incel düşünceyle paralellik gösteren özelliklerle ilişkili olduğu belirtilmektedir.

Sonuç olarak, fiziksel tehdit ve hakaretlerin yanında incel düşüncenin feminizm ve diğer eşitlikçi görüşlerle çatışma halinde olduğu görülmektedir. Bu tür toplulukların varlığı ve internetle birlikte fikir paylaşımının kolaylığı ve hızlılığı ile, kadına ve cinselliğe yönelik şiddet içerikli yönelimlerin sosyal açıdan kabul edilebilir hale gelmesi riski bulunmaktadır. Üstelik incel topluluğu toplumdaki problemlerin çözümü için feminizmin çökertilmesi amacını asil bir görev olarak algılamaktadır. Bu nedenle ileride yapılacak çalışmaların incel veya diğer erkek ege-men ideolojileri takip etmenin olası neden ve risk faktörlerini araştırması önem taşımaktadır. İnternet sayesinde, belki gerçek yaşamda yayılacağından çok daha hızlı yayılan ve yayılacak olan, hedef kitlesinin gençler olduğu, kadın ve azınlık karşıtı ideolojiler konusunda farkındalığın inşası, bu toplulukların oluşmasına sebep olan ve eşlik eden etmenlerin tespiti doğrultusunda, bu ideolojilerin kav-

ramlaştırılması ve daha iyi anlaşılması için bu alanda yapılacak çalışmaların gerekli olduğu düşünülmektedir. Ek olarak, kadınların sadece kültürün neden olduğu ve bazı durumlarda otomatik bir şekilde meydana gelebilen ayrımcılığın yanında ideolojik, bilinçli ve şiddet olumlaması yapılabilen bir ayrımcılığa da maruz kalabileceği üzerinde durulmuş olacaktır.

KAYNAKÇA

Aksoy Derya, Y., Timur Taşhan, S., Uçar, Y., Karaaslan, T. ve Akbaş Tunç, Ö. (2017). Toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin tutumların cinsel tabulara etkisi. *Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 6(1), 1–8.

Aly, A., Macdonald, S., Jarvis, L. ve Chen, T. M. (2016). Introduction to the special issue: Terrorist online propaganda and radicalization. *Studies in Conflict & Terrorism*, 40(1), 1–9.

Austin, P. L. (2019). What is 8chan, and how is it related to this weekend's shootings? Here's what to know. <https://time.com/5644314/8chan-shootings/>

Baele, S., Brace, L. ve Coan, T. (2019). From “incel” to “saint”: Analyzing the violent worldview behind the 2018 Toronto attack. *Terrorism and Political Violence*.

Bates, L. (2020). *Men who hate women*. London: Simon & Schuster.

Bernstein, M., Monroy-Hernández, A., Harry, D., André, P., Panovich, K. ve Vargas, G. (2011, July). 4chan and/b: An Analysis of Anonymity and Ephemerality in a Large Online Community. *In Proceedings of the International AAAI Conference on Web and Social Media*, 5(1).

Blais, M. ve Dupuis-Déri, F. (2012). Masculinism and the antifeminist counter-movement. *Social Movement Studies*, 11(1), 21–39.

Bratich, J. ve Banet-Weiser, S. (2019). From pick-up artists to incels: Con(fidence) games, networked misogyny, and the failure of neoliberalism. *International Journal of Communication* 13, 5003–5027.

Byerly, C. M. (2020). Incels online reframing sexual violence. *The Communication Review*, 1-19.

Can, Y. (2013). Kadına yönelik şiddetin toplumsal temelleri: Niğde örneği. *Journal of World of Turks*, 5(1), 203–216.

Carrigan, T., Connell, B. ve Lee, J. (1985). Toward a new sociology of masculinity. *Theory and Society*, 14(5), 551–604.

Collins, B. (2018). A horror tale of male entitlement: Jack the Ripper and ‘his’ shadow, the incel movement. *International Public Policy Review*, 13(1), 10–16.

Coston, B. M. ve Kimmel, M. (2012). White men as the new victims: Reverse discrimination cases and the men’s rights movement men, masculinities, and law. *Nevada Law Journal*, 13(2), 368–385.

Dahl, J., Vescio, T. ve Weaver, K. (2015). How threats to masculinity sequentially cause public discomfort, anger, and ideological dominance over women. *Social Psychology*, 46(4), 242–254.

Dewey, C. (2014). Inside the “manosphere” that inspired Santa Barbara shooter Elliot Rodger. <https://wapo.st/2ORwu20>.

Donnelly, D., Burgess, E., Anderson, S., Davis, R. Ve Dillard, J. (2001). Involuntary celibacy: A life course analysis. *Journal of Sex Research*, 38(2), 159–169.

Eisler, R. M., Franchina, J. J., Moore, T. M., Honeycutt, H. G. ve Rhatigan, D. L. (2000). Masculine gender role stress and intimate abuse: Effects of gender relevance of conflict situations on men's attributions and affective responses. *Psychology of Men & Masculinity*, 1(1), 30–36.

Elgün, A. (2020). Erkek evreninde erkeklik biçimlerinin temsili: www.erkekadam.org üzerine nitel bir analiz. *Erciyes İletişim Dergisi*, 7(2), 871–894.

Farrell, T., Fernandez, M., Novotny, J. ve Alani, H. (2019). *Exploring Misogyny across the Manosphere in Reddit*. Proceedings of the 10th ACM Conference on Web Science - WebSci’19.

Flood, M. (2004). Backlash: Angry men’s movements. *The battle and backlash rage on: Why feminism cannot be obsolete* içinde (ss. 261-278). Indiana: Xlibris Press.

Fulper, R., Ciampaglia, G. L., Ferrara, E., Ahn, Y., Flammini, A., Menczer, F., Lewis B. ve Rowe, K. (2014). Misogynistic language on Twitter and sexual violence. *Proceedings of the ACM Web Science Workshop on Computational Approaches to Social Modeling (ChASM)*.

Gadd, D. ve Jefferson, T. (2017). *Psychosocial criminology*. London: Sage Publications.

Ging, D. (2017). Alphas, Betas, and Incels. *Men and Masculinities*, 1097184X177064.

Güneş, G. ve Yıldırım, B. (2019). Cinsiyet temelli bir savaş: Kadın cina-yetlerinin medyada temsili üzerine bir değerlendirme. *Toplum ve Sosyal Hizmet*, 30(3), 936–964.

Halder, D. ve Jaishankar, K. *Online social networking and women victims*. K. Jaishankar (Eds.). *Cyber Criminology: Exploring Internet Crimes and Criminal Behavior içinde* (ss. 299–317). New York: CRC Press.

Hines, A. (2019). How many bones would you break to get laid? <https://www.thecut.com/2019/05/incele-plastic-surgery.html>

Hoffman, B., Ware, J. ve Shapiro, E. (2020). Assessing the threat of incel violence. *Studies in Conflict & Terrorism*, 1–23.

İnci, S. ve Alpen, İ. (2019). *Feminist dünyada erkek olmak*. İstanbul: Motto Yayınları.

Jane, E. (2017). *Misogyny online: A short (and brutish) history*. Los Angeles: Sage.

Jardine, E. (2015). The dark web dilemma: Tor, anonymity and online po-licing. *Global Commission on Internet Governance*, 21, 1–24.

Jones, A. (2020). Incels and the manosphere: Tracking men's movements online (Yüksek lisans tezi). University of Central Florida.

Kaşıkcı, D. N., Çağıltay, K., Karakuş, T., Kurşun, E. ve Ogan, C. (2014). Türkiye ve Avrupa'daki çocukların internet alışkanlıkları ve güvenli internet kul-lanımı. *Eğitim ve Bilim*, 39(171), 230–243.

Kelly, A. (2017). The alt-right: reactionary rehabilitation for white mascu-linity: US alt-right extremism is a logical consequence of mainstream neo-con-servatism. *Soundings: A journal of politics and culture*, 66, 68–78.

Kowalski, R. M. ve Limber, S. P. (2013). Psychological, physical, and ac-ademic correlates of cyberbullying and traditional bullying. *The Journal of ado-lescent Health : Official Publication of the Society for Adolescent Medicine*, 53(1 Suppl), S13–S20.

Lachow, I. ve Richardson, C. (2007). Terrorist use of the Internet: The real story. *JFQ: Joint Force Quarterly*, 45, 100–103.

Lilly, M. (2016). *'The world is not a safe place for men': The representa-tional politics of the manosphere* (Yüksek lisans tezi). Ottawa: University of Ot-tawa.

Lindsay, C. A. (2020). *Swallowing the black pill: A qualitative exploration of incel antifeminism within digital society* (Yüksek lisans tezi). Wellington: Vic-toria University of Wellington.

Messerschmidt, J. W. (2019). *Hegemonik erkeklik: Formülasyon, yeniden formülasyon ve genişleme*. Eleştirel Erkeklik İncelemeleri İniyatifi (çev.). Ç. Günay-Erkol ve N. Y. Sünbuloğlu (Ed.). İstanbul: Özyeğin Üniversitesi Yayınları.

Messner, M. A. (2016). Forks in the road of men's gender politics: Men's rights vs feminist allies. *International Journal for Crime, Justice and Social Democracy* 5, 6–20.

Munsch, C. L. ve Willer, R. (2012). The role of gender identity threat in perceptions of date rape and sexual coercion. *Violence Against Women*, 18(10), 1125–1146.

Nagel, A. (2017). *Kill all normies: Online culture wars from Tumblr and 4chan to the alt-right and Trump*. Hampshire: Zero Books.

Ohlheiser, A. (2018). *Inside the online world of 'incels,' the dark corner of the Internet linked to the Toronto suspect*. Erişim adresi: <https://www.washingtonpost.com/news/the-intersect/wp/2018/04/25/inside-the-online-world-of-incels-the-dark-corner-of-the-internet-linked-to-the-toronto-suspect/>

Okray, Z. (2018). Türk basınında kadına yönelik tecavüz haberlerinin eleştirel söylem çözümlemesi modeliyle incelenmesi. *Sosyoloji Araştırmaları Dergisi*, 21(1), 190–238.

O'Malley, R. L., Holt, K. ve Holt, T. J. (2020). An exploration of the involuntary celibate (incel) subculture online. *Journal of Interpersonal Violence*.

Öztürk, F. E. (2021). İnternet alt kültürü bağlamında egemonik erkeklik söyleminin dijital dönüşümü: #erkekyerinibilsin hashtag örneği. *Global Media Journal TR Edition*, 11(22), 101–123.

Papadamou, K., Zannettou, S., Blackburn, J., Cristofaro, E.D., Stringhini, G. ve Sirivianos, M. (2020). Understanding the incel community on YouTube. *ArXiv*, abs/2001.08293.

Poland, B. (2016). *Haters: Harassment, abuse, and violence online*. Lincoln, NE: Potomac Books.

Reidy, D. E., Berke, D. S., Gentile, B. ve Zeichner, A. (2014). Masculine discrepancy stress and intimate partner violence. *Personality and Individual Differences*, 68, 160–164.

Riberio, M. H., Blackburn, J., Bradlyn, B., De Cristofaro, E., Stringhini, G., Long, S., Greenberg, S. ve Zannettou, S. (2020), The evolution of the menosphere across the web.

Rodger, E. (2014). *My twisted world: The story of Elliot Rodger*. Erişim adresi: <https://www.nytimes.com/interactive/2014/05/25/us/shooting-document.html>

Rubin, J. D., Blackwell, L. ve Conley, T. D. (2020). Fragile masculinity: Men, gender, and online harassment. *CHI '20: Proceedings of the 2020 CHI Conference on Human Factors in Computing Systems*, 1–14.

Sallavaci, O. (2018). Crime and social media: Legal responses to offensive online communications and abuse. H. Jahankhani (Ed.). *Cyber Criminology* içinde (ss. 3–25). London: Springer.

Santa Barbara County Sheriff's Office. (2015). *Isla Vista Mass Murder, May 23, 2014. Investigative summary*. Erişim adresi: <http://files.courthouse-news.com/2015/03/04Isla%20Vista%20investigation.pdf>

Saragoza, P. (2020). *The “incels” and the ideology of extreme misogynistic violence*. Erişim adresi: <https://www.wtsglobal.com/the-incels-and-the-ideology-of-extreme-misogynistic-violence/>

Schmitz, R. M. ve Kazyak, E. (2016). Masculinities in cyberspace: An analysis of portrayals of manhood in Men's Rights Activist websites. *Social Sciences*, 5(2), 18.

Scaptura, M. N. ve Boyle, K. M. (2019). Masculinity threat, “incel” traits, and violent fantasies among heterosexual men in the United States. *Feminist Criminology*, 155708511989641.

Solon, O. (2017). *'Incel': Reddit bans misogynist men's group blaming women for their celibacy*. Erişim adresi: <https://www.theguardian.com/technology/2017/nov/08/reddit-incel-involuntary-celibate-men-ban>

Turnage, A. K. (2007). Email flaming behaviors and organizational conflict. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 13(1), 43–59.

Um, J. (2016). Strategic misogyny and its contradiction – Focusing on the analysis of the posts on the internet community site Ilgan best Jeojangso (daily best storage). *Media, Gender & Culture*, 31(2), 193–236.

Van Valkenburgh, S. P. (2018). Digesting the Red Pill: Masculinity and Neoliberalism in the Manosphere. *Men and Masculinities*, 1097184X1881611.

Waddell, C., Van Doorn, G., March, E. ve Grieve, R. (2020). Dominance or deceit: The role of the Dark Triad and hegemonic masculinity in emotional manipulation. *Personality and Individual Differences*, 166, 110160.

Waśniewska, M. (2020). The red pill, unicorns and white knights: Cultural symbolism and conceptual metaphor in the slang of online incel communities.

Cultural Conceptualizations in Language and Communication içinde (ss. 65–82). Springer, Cham.

Weimann, G. (2004). *How modern terrorism uses the Internet: Special Report*. Washington DC: United States Institute of Peace.

Whine, M. (1999). Cyberspace—A new medium for communication, command, and control by extremists. *Studies in Conflict & Terrorism*, 22, 231–246.

Williams, D. J. ve Arntfield, M. (2020). Extreme sex-negativity: An examination of helplessness, hopelessness, and misattribution of blame among “incel” multiple homicide offenders. *Journal of Positive Sexuality*, 6(1), 33–42.

Yancı, F. ve Özlem Polat, A. (2019). Tecavüze ilişkin tutumların tecavüz mitleri, adil dünya inancı, cinsiyet rolleri ve demografik değişkenler açısından incelenmesi. *İstanbul Üniversitesi Kadın Araştırmaları Dergisi*, 1, 31–50.

Yun, B. (2013). Ilbe and misogyny. *e Radical Review*, 57, 33–56.

Zimmerman, S., Ryan, L. ve Duriesmith, D. (2018). *Recognizing the Violent Extremist Ideology of ‘Incels’*. Women In International Security, Policy Brief.

To cite this article: Kayahan Dal, G. (2022). Art & Censorship: Can Art be Harmful?. International Journal of Social and Humanities Sciences (IJSHS), 6(1), 31-50

Submitted: February 03, 2022

Accepted: May 13, 2022

SANAT VE SANSÜR: SANAT ZARAR VEREBİLİR Mİ?

Gizem Kayahan Dal¹

ÖZET

Bu makale sanat ve zarar kavramlarına odaklanmakta ve iki ana soruyu yanıtlamaya çalışmaktadır: Sanat zararlı olabilir mi, zararlıysa nasıl sansürlenebilir? Bu soruları cevaplamak için, bu makale esas olarak şunu iddia edecektir: Sanatın ne zararlarını ne de yararlarını tamamen göz ardı etmek mümkün değildir. Bu nedenle olası zararları ortadan kaldırmak için sansürlemek şart. Ancak bu sansür; zarar, sanat ve özgürlük olgularının zaman ve mekandaki farklılık ve değişimlerinin bilgisi temelinde yapılmalıdır. Sansür doğru yapılmazsa hem sanatçıların hem de izleyicilerin özgürlüğünü ihlal ederek daha fazla zarara yol açar. Sansürün doğru uygulanmasıyla, sanatın verebileceği zararlar sınırlanacak ve hatta ortadan kaldırılabilir. Üstelik, doğru sansürle sanat fiilen özgürleşecektir. Bu argümanların savunulması için ilk olarak, bu makale zararın tanımını ve sınırlarını iki farklı görüşten sunacaktır: Faydacılık ve Deontolojik Etik. İkinci olarak, sanatın tanımı üç farklı görüş temelinde verilecektir: temsil olarak sanat, ifade olarak ve biçim olarak sanat. Üçüncü olarak, sanatın zararlı olup olmadığı sorusuna cevap vermek için sanat ve zarar arasındaki bağlantı analiz edilecektir. Daha sonra şu sorular tartışılacaktır; sansüre kim karar verir, bir şeyin ahlaki olarak kabul edilebilir olup olmadığına kim karar verebilir?

Anahtar Kelimeler: Sanat, Zarar, Sansür, İfade özgürlüğü.

¹ PhD Candidate, Istanbul Technical University Graduate School of Political and Social Thought, Department of Political Studies. Istanbul, Turkey. dal18@itu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-7715-330X

ART & CENSORSHIP: CAN ART BE HARMFUL?

ABSTRACT

This paper focuses on the concepts of harm and art, and tries to answer two main questions: can art be harmful, how can it be censored? To answer these questions, this paper will mainly claim that: it is not possible to completely ignore neither harms nor benefits of the art. Therefore, it is a must to censor it to eliminate the possible harms; but this must be made based on the knowledge of harm, art, freedom, and differences and changes of these in time and place. If censorship is not made right, then it would even cause more harm by violating the freedom of both artists and viewers. By doing censorship right, the harms would be limited and even vanished. Moreover, with the right censorship, art would be actually liberated. To claim so; first, this paper will introduce the definition and limits of the harm from two different views: Utilitarianism and Deontological Ethics. Second, the definition of art will be given based on three different views: art as representation, as expression, and as form. Third, the link between art and harm will be analysed to answer the question of whether art is harmful or not. Then mainly and lastly, the questions of, who decides on censorship, who can decide whether something is morally acceptable for a society or not will be answered.

Keywords: Art, Harm, Censorship, Freedom of Expression.

INTRODUCTION

Harm, as one of the most controversial concepts in philosophy, being debated from the perspectives of different views throughout the history. It might be seen only as bodily and psychologically injury, but actually there is more to that. It is something that people are always trying to avoid, always try to limit or stop it. How can you avoid or stop something that you do not really know what it is or its extend? Philosopher have tried to come up with a definition and limitation for it, but no one could come up with something that is accepted by all without any opposition, critique. Different philosopher approached the issue from different sides and finally said different things. This paper will try to analyse two of them: Mill's utilitarianism and Kant's deontological ethics.

Utilitarianism looks at the consequences of an action to evaluate the goodness or badness of it. The main aim for the consequence is the maximum possible happiness for maximum number of people. Therefore, harm can be seen as something that in consequence decreases the happiness. Here, there is a harm principle, that

allows people to be free as they wish as long as they do not harm others (Mill, 1859/2001). In deontological ethics, consequences are irrelevant, rather the intrinsic nature of an action determines the goodness or badness of an action. Here, there is a categorical imperative, Kant's test for good and bad (1788/1999). The harmful thing is fails to past this test. Therefore, whatever arbitrary and whatever treats people as means are harmful. Here, one may ask the question of what if a harmful action leads to greater good and happiness? Principle of permissible harm tries to answer this by using the trolley problem: you would choose to do lesser evil to produce greater good (Kamm, 1996).

Just like harm, art is also a contested concept. Its definition is not also accepted by all and even, whether its definition is needed philosophically or not is even not yet decided. But the questions about it have always been asked and still being asked by philosophy, such as what is the secret of art's power and charm; is art there because only for us to enjoy and savour, with the lines and colours, tones, words and so on, or is it there to say something; is art powerful enough to influence moral character of people and society?

This paper again will discuss different views on definition of art: art as representation, art as expression, and art as form. In the first view, Plato in Republic claims that art is mimicry, it is a copy of a copy of the form. And only form contains knowledge, art on the other hand only engages the lower part of the soul. In the second, art as expression; Hegel (1975) for example, claims that art is a supreme expression of culture, it is not inferior to all other spheres such as religion or philosophy. And in third, Kant (1790/1911) sees art as a product of the genius, it is something to be evaluated based on its formal qualities, otherwise the aesthetic value is missed.

Considering all these, the question of; can art be harmful or not, rises. Again, in Republic, Plato claims that art is harmful because it perverts and corrupts. Since it is only an imitation, it makes us attached to things that are copy of the copy of eternal forms. Therefore, in ideal city, there should be no art. He is not the only one who believes that art would bring harm to society. But there is also other side of the debate. For example, in Poetics, Aristotle also believed art is imitation, but not an object, rather imitation of nature. To him, art can help us understand and learn by representing uncommon circumstances and emotions. It is a way for moral and emotional growth. But the discussion is not simple as answering the question of is it harmful or not, there are other questions to be brought up, such as; what about the art that is disturbing because it contains some immoral content,

what about seemingly harmful art leading a good thing, what if an art only harms so minimum number of people but benefits all others, what if bad or ignorant person creates a beneficial art, what about freedom of expression?

This paper will try to discuss them all and claims that it is not possible to say that art is completely harmful or completely beneficial, so it cannot fully be banished from society or fully be allowed. Then another question arises: can it be legitimate to prohibit people from creating, publishing, or viewing, reading art? If so, then in what conditions, who will decide what should be censored and how? This paper answers this question by mainly claiming that: whoever is authority of censorship must have knowledge on what they are doing. They must know what harm is, and must know what art is, they must also know the freedom of expression, and historical and cultural differences in moral codes. Only by knowing all these, censorship might be made right and may stop the harm. Otherwise, censorship itself would become harmful for both art and freedom. If it is right made, then censorship would become a protection of people and society, and would actually liberate art.

In claiming these, this paper will first introduce the term harm and discusses its definition and limitation from different views. Second, the term art will be defined with considering different views again. Then in the third section, the main questions of; can art be harmful, and how can it be censored will be asked and answered. Then there will be a conclusion.

What is harm?

Harm is such a contested concept. Its definition might seem simple in dictionaries, such as in dictionary of philosophy: “bodily injury and injury to one’s central and legitimate interests” (Blakburn, 2008, p. 160), but it is actually very hard to define harm; its scope, roots, reasons, effects in long and short term are not easy to identify and understand.

Harm might be done by an individual, or group of people, or by an institution. Punching, words, forcing someone to do something, shaming, or neglect can hurt someone; meaning that harming can take different forms, such as physical, psychological, sexual, social, legal, or sometimes financial (Bellaby, 2012). It also includes self-harming and self-neglect issues, in which there is bodily injury or psychological, or other forms of injuries again. It can take place in anywhere, anytime (Nahra, 2014).

Determining the limits of the harm is also very difficult. Something might be harmful for one and not for others, some may seem not harmful but actually cause harm in the long term, or the opposite may also occur (Christie, Groarke, & Sweet, 2008). For example, doing a sport may seem harmful to a body because muscles would become sore and would ache; but in long term, it is actually quite beneficial to a person's health and body.

The definition and limits of harm would differ from different ethical perspectives. This paper will mainly focus on two: John Stuart Mill's consequentialist/utilitarian view and Immanuel Kant's deontological view.

John Stuart Mill, who was a 19th century British philosopher, is recognized as one of the key proponents of Utilitarianism, and an important figure in the development of liberalism (Arnold, 2006). To him, and as utilitarianism suggests: "actions are right in the proportion as they tend to promote happiness, wrong as they tend to produce the reverse of happiness. By happiness is intended pleasure, and the absence of pain; by unhappiness, pain, and the privation of pleasure." (1863/2001, p. 10). From here, it can be understood that, in his theory rightness or wrongness of an action is dependent upon the consequences of it, and the main goal consequently is happiness for all.

In *On Liberty* (1859/2001), Mill argues that since each individual have different natures, and "human nature is not a machine to be built up after a model" (p. 55); they should all be given a free space to develop their own character, personality and way of living. This is best for both individuals and society. His ideal society is where everybody is happy and free of pain. In his book *Utilitarianism* (1863/2001), he claims that "happiness is the sole end of human action" (p. 39); not only an individual's happiness, but happiness for all. So, anything that would violate this happiness is needed to be intervened and limited. To him, the only justifiable limitation to one's liberty is when that person's actions harm others (p. 13). So, a person is free to act however he wishes unless he harms somebody else. This is called as the harm principle. Mill's principle allows a people to harm themselves, he sees this as an individual liberty; for example, drinking too much alcohol. But if being drunk would lead a person to harm, neglect or violate others' liberty, then Mill would allow state to take action and intervene, (Christie, Groarke, & Sweet, 2008). That is to say: if a person's actions lead to a harmful consequences for the society, meaning that if an actions leads to the decrease in the happiness for all, then state can legitimately intervene that person's liberty.

On the other side, Immanuel Kant, who was an 18th century German philosopher, and whose theory is best described as deontological ethics, considered ethics as an essential part of human life. According to his theory, rightness or wrongness of an action depends on the intrinsic nature of the action, rather than the consequences of it. After all people should not be blamed for the consequences of their actions because they cannot fully control or foresee them, intentions, and actions themselves are more important (Wilde, 1894). That is to say for Kant, the primary concern of ethics is to do the right thing simply because it is the right thing to do, not because for self-interest of a person, or because it would produce good consequences, or for any instrumental reason (Christie, Groarke, & Sweet, 2008).

As Kant claims, the actions would have a moral worth only if they are motivated by a sense of duty, which Kant calls as: categorical imperative, a test of right or wrong (MacKinnon & Fiala, 2015). The first test is maxim, the principle of action and the principle that can be universalized without any contradiction (Kant, 1788/1999). Kant gives the example of lying to discuss this universalizable principle. Imagine a situation that an individual needs to borrow money, and he knows that others would only lend him money if he lies that he is able to repay it. Should he lie to get the money? Let's suppose that he does that and lying to get money is a universal law, a maxim, meaning that everyone does that. Would then people achieve anything by lying? There would be no trust, everyone would become suspicious of another, and as a result no one would lend money to one another. Promising would make no sense, therefore no one would get what they desire. Moreover, this also violates another test: the test of treating the others as ends (Christie, Groarke, & Sweet, 2008). Lying someone to get something is treating that person as a mean, being disrespectful to that person's autonomy, which is defined as self-government (MacKinnon & Fiala, 2015). So, considering both tests, if an action is not universalizable and if it is about treating others as ends, then that action cannot be a duty; therefore cannot be a morally worth action.

Rather than looking at the consequents to define the harm, deontological view looks at the action itself and considers the intentions and motivations. So, the concept harm can be considered as the actions that cannot pass the test of categorical imperative; that are not universalizable, that are arbitrary, and that does not treat people as ends are harmful. Also from this perspective, one might ask: would banning a harmful action, word, or institution can past the test of Kant's categorical imperative?

Considering both views, another question can also be raised: what about a harm that leads to a greater good and happiness? Frances Kamm tries to answer this question with introducing a new term: principle of permissible harm. She begins her discussion with asking the question: when it is morally permissible to kill some people to save others, and she goes to the idea of “it is permissible for greater good to produce lesser evil” (Kamm, 1996, p. 172).

Kamm uses trolley problem, which is a classic clash between utilitarianism and deontological ethics, to discuss her theory: imagine a situation where there is a runaway trolley going down the railway tracks, on which there are five people unable to move. You are next to a lever, which would change the way and lead the trolley to the track on which there is only one person. You may do nothing and let 5 people to die, or you can pull the lever and save those five, but only allow one to die (Foot, 1967). What would you do, would you let five people to die instead of one or would you pull the lever to save more?

Kamm argues that people would believe it is not morally permissible to kill one innocent and healthy person to harvest his organs to save many more, but it seems morally permissible to pull the lever to save five (1996). So, her theory provides a deontological prescription for the situations in which people are allowed to act in a harmful way.

In brief, utilitarian John Stuart Mill says that maximum possible happiness for maximum number of people is the ultimate goal as consequences of actions, and whatever harms the society should be avoided, consequently one’s liberty can only be intervened if he harms others. On the other hand, Immanuel Kant, whose theory is best described as deontological ethic, believes that consequences are irrelevant to the moral worth of an action. Rather, we should look the intentions and motivations, and evaluate an action based on the action itself. And to do so, we should test an action based on categorical imperative to see if it is good or bad. An in between, there is a discussion of permissible harm: being allowed to do some harm to get a greater good.

What about art and harm: is art harmful, is it acceptable to limit the liberty of the artist, what if artist’s intention is good but only the consequence is harmful, to what extent does an artworks’ and artist’s harm permissible?

What is art?

Art is such a concept that both its definition and whether it should be defined or not is controversial. One side believes it is not philosophically useful to define it, the others have been trying to define it for centuries.

Defining something is about determining differences of something from other things. Therefore, the definition of art is a need to understand the properties of art. For example, without a definition, it is not possible to distinguish an artwork that is shaped as a table, from an ordinary table. Yet, art lacks a satisfactory definition because its meaning does change through time, and art has strong ties with other contested concepts. For example: trying to come up with a definition, brings such discussions to a light: should art have a purpose, should it be displayed to the others, does it have a value and how can we determine it, what about art's relation with beauty, aesthetic, politics, history, emotion, language, natural sciences, creativity, and reason?

The term art comes from the Latin word "ars" and refers to the art, skill, or craft (Marder, 2019). In dictionary, it is simply defined as: "The expression or application of human creative skill and imagination, typically in a visual form such as painting or sculpture, producing works to be appreciated primarily for their beauty or emotional power" (Oxford Dictionary, 2020). In philosophy, there are different views on the definition of art, such as: art as representation, as expression, or as form.

Plato developed the idea of art as a representation, or as mimesis, which means imitation or copying of reality (Gebauer & Wulf, 1995). In Republic, he says that art is mimetic by its nature. It is dependent on the imitations of ordinary objects and events of ordinary life, and ordinary objects are dependent on the non-physical unchanging forms. That is to say: a picture must be a picture of something, and that something is a physical representation of a form. While art is inferior to ordinary objects, ordinary objects are inferior to forms. Since art only mimics the ordinary appearance of forms, it cannot contain knowledge, and since art is a copy of a copy of a form; it can only engage with the lower part of soul.

In time, art is beginning to be seen also as an expression, and audience response became important; it is beginning to be expected from art to evoke some response. More response, better art. (Marder, 2019). For example, Hegel's view of art. In his view, Hegel discusses art and beauty together, and he defines beauty as an expression of absolute truth. On this account, artistic beauty is superior to the natural beauty. It is a medium for expressing deepest values of culture. It is a

supreme mode of cultural expression, followed by religion and philosophy (Hegel, 1975). So, in Hegel's view, art is not seen as inferior to other spheres, rather it only fulfils its supreme task when it is placed in the same sphere as religion and philosophy, and when it is simply "one way of bringing to our minds and expressing the Divine, the deepest interests of mankind" (p. 7).

Another view of art is Kant's. He defines art as "a mode of representation which is intrinsically final, and which, although devoid of an end, has the effect of advancing the culture of the mental powers in the interests of social communication" (Kant, 1790/1911, p. 306). He sees art as a creative activity of the artistic genius, that is "the talent (natural endowment) which gives the rule to art (...), and is a talent for producing that for which no definite rule can be given, and not an aptitude in the way of cleverness for what can be learned according to some rule; and that consequently originality must be its primary property" (p. 307-308). The definition of art is only a small part of his aesthetic theory because his main focus is not art, but when looking at the definition formalist and expressivist elements can be seen (Adajian, 2018). In his view, art is not seen something that has a concept, because content is not of an aesthetic interest. Rather art is something that should be judged based on the formal qualities. Most people who say that they enjoy paintings just because they are representations of daily life or situations, or feelings misses the aesthetic joy. This view especially became more important in the 20th century, when art became more abstract (Marder, 2019).

One view, which makes art as an inferior, believes art is a representation of a representation of the form. Another view, which puts art into a superior sphere, believes it is a supreme expression of a culture. And in another art should be seen as a form and should be judged based on the formal qualities. The controversy on the definition of art is still an on-going debate. Another controversial issue about art is whether it has a moral value or not, can it be bad or good, can it be harmful?

Can art be harmful, should it be censored?

Throughout the history the topic of the role of art has been discussed. From Plato to today, philosophers worried about the influential power of the art on behaviour, thought and character even, and its potential to corrupt people. Some said art cannot be harmful, whether because it does not have a significant role in society, or because it does not contain any moral value; but some warned people about the dangers of art on either moral education, or power of corruption, or power of lead people into doing bad.

In his work *Republic* (ca. 375 B.C./1941), Plato, who is regarded as one of the greatest figures in Western philosophy, insisted that art is harmful for the society. He believed that; whoever creates things, a table, or a poem, must be knowledgeable and be masters of what they are doing. Only with the things that are created based on the knowledge can do good. Since an artist does not actually know the form, but only mimics the physical objects, then what he is creating is inferior and harmful.

In his *Allegory of the Cave* (*Republic*, 514a-520a); there are people who lives in a cave, in chains, facing a blank wall with no other side to look for their whole life. They can only watch the shadows, that are reflected by the fire behind them, that are of the objects passing right outside the cave entrance. Since they are not able to turn around and see the outside, the shadows become their own reality. A true philosopher can free himself from the cave and then see that shadows are only the reflections, but not reality. That would be painful at first, to look at the light, even it would not be possible for him to see the truth at first sight. Yet eventually he would realise the situation. But the others would not want to leave the cave and see the truth, since this life in the cave is the only life that they know. Here Plato sees art as the shadows on the wall of the cave, so art is kind of a distorted reality, a copy of a copy. The form is made by God, therefore contains the knowledge; physical things are made by humans, and art is made by imitator. Which means that even a carpenter who makes a table is far better than an artist in the good society. At least a carpenter has a true opinion about what he is doing, but artists does not have neither knowledge, nor truth. Therefore, art does not contain any knowledge, and harms the soul and fortifies the worst part of the soul (602c-603b). As Plato would say: art is harmful. Therefore, should be strictly censored, and should be banned from the good city. From here it can be understood that Plato did not gave so much credit to the freedom. To him, a limitless freedom would end up in no good because in such society people would be open to deception, manipulation and even slavery. There might need for the free exchange of ideas, but still art only operates by the representation of a representation of the form; so, art might actually cloud the truth and knowledge, rather than clarifying them. Artists assume that they have the knowledge, but they do not so they are presenting a deceived knowledge, they are just imitators, so they are harmful for the society because they can easily corrupt people (375 B.C./1941).

Plato is not the only one who believes that mimetic art is harmful and should be banished from the ideal society. Throughout history, art is seen harmful for various reasons; its power to corrupt, nudity, violence, discriminatory content, insult to certain groups, and so on. But there is another side of the debate; what about art's benefits and freedom of expression?

For example, Aristotle, even though he was student and colleague of Plato at the Academy in Athens, his philosophy eventually changed and took a different way than Plato's. He discussed the areas of philosophy that Plato did not consider. While Plato was abstract and utopian, Aristotle was empirical and practical (Dui-gnan, 2020). Yet, it would be wrong to say that their philosophies are fully opposite to one another.

As Plato, Aristotle also believed that all art is imitation, but not imitation of object, rather imitation of nature and human action. He moreover focused more on the mimesis as representation, which means the representation not of anything actual but of the things that might be actual. In his theory, mimesis is not artificial as Plato described. For Aristotle mimesis is a natural thing: when we imitate thing, it actually helps us to learn (335 B.C/2008). For example, talking about a monkey would not be enough for a person, who has not seen it before, to grasp the knowledge or idea of it; but when we draw a picture and show it to that person, he would easily understand it. So, Aristotle believed that art aims to imitate the life, and people imitate what they want to learn. Therefore, it might be said that art is the act of learning with experience. It is what people always do; people learn fear or courage with stories of heroes, they tend to act like a hero and be good for example. For Plato, emotions were dangerous and should always be controlled by reason, but for Aristotle there should be balance between the two. He even praises artist for their ability to understand and represent deep features of human character. To him, mimesis is a distinguishing quality of an artist. Artists are distinguished from all other people because they have an ability to produce imitation. In *Poetics*, Aristotle also discusses the tragedy as a key concept, he describes it as an imitation of action, and as a form of education that provides moral insights and emotional growth. Tragedy teaches us about ourselves. A successful and good tragedy produces *katharsis*, which is a purification and cleansing through pity and fear. It treats unbearable passions that people hold in their minds. He moreover claims that education of art is a must for the young. He believed that the music we listen, the painting we see would make a sentimental alteration on us. Art can

resemble anger, gentleness, courage, moderateness, and so on. These may be emotions that we would not normally feel, but through art we feel and learn them. We can also get knowledge about some uncommon circumstances, that normally we would not come across, but art can easily present. So, for Aristotle; all art is mimetic but all people learn through imitation. So, art is not harmful, on the contrary it helps people learn and provokes emotional growth through imitating the circumstances, human characters, and emotions. Even, it is a must for education of the young.

Plato's view of art might be too pessimistic, while Aristotle have missed much of the discussion about the harms of it. Nothing can be fully beneficial or harmful, nothing deserves to be fully banished from the society and also fully be involved into every area of our lives with its all influence. There is more to discuss: what if someone who is ignorant, as in Plato's terminology, composes a brilliant music that would benefit the society? He might not have a knowledge or idea of what he is doing, but still, he can do something beneficial, something that make people pursuit the good character, the virtuous, or knowledge itself?

What if you see some art that is disturbing because it contains some immoral content such as violence on children? Would you think that you should do it too, or would your disgust and opposition to the violence get stronger? Would you believe such art is harmful to your values, or it actually helps raising awareness? Some believe that violence in art, for example in movies or pornography, might lead more violence in actual life. But actually, as studies show; there is only indirect relation between violence in art and violence in actual life (Vandette, 2019; Wicclair, 1987). So, it is not really possible to say that immorality in art would make people vice. Or is it? Still, we cannot deny that both violence in art and violence in actual life rises together. The relation between them might be indirect still, but we cannot ignore the discussion about their effects on each other.

What if a harmful looking art would lead to a good thing? For example, Mikhail Bakhtin's famous concept of Carnavalesque (1984); he mostly was interested in great carnivals of Medieval Europe, and suggested that in such times as carnivals, a new mode of one's relation to one is elaborated. Unmasking, and "disclosing of the unvarnished truth under the veil of false claims and arbitrary ranks" (p. x) are essential aspects of this relation. He saw carnivals as anarchic and liberating period in which the political, legal, and ideological authority of both church and state were inverted. Not just authority but all concepts, relations, taboos become upside down in carnivals; what is disgusting becomes something honorary, what is wrong

becomes the right. One might say this is very harmful since it would corrupt people and lead them to live their daily lives as they live in carnivals. But on the contrary, Bakhtin claims that; even for a short period of time, carnivals are liberating, therefore, it clears the ground for new ideas to enter the public discourse. He even goes further and claims that carnivals encourage the spirit of free thinking, and that's why the revolutions are made possible by the carnivals, even European Renaissance itself. He names literary form of carnivals as carnivalesque, in which there might be violence, bad language, exaggeration, satire, and so on. In this way, for Bakhtin, carnivalesque opens a way for imagination and never-ending emancipation. So then, as it can be understood from here; a good thing might come from something seemingly harmful. Then can we simply let people harm one another just because something good might come from it, and world would become a better place at the end. It is a must to think all this through to see what would lead something good and what would make everything worse. It is not possible to deny that something seemingly harmful may lead to good. Seeing a movie about inequalities between races would raise your awareness and make you think about possible solutions to this, or just make you try to become less racist. But at the same time, we should also not deny that waiting that good would come out of bad eventually is not a proper way to deal with the harm.

Another case is the trolley case example, that was discussed in the previous section, what if you let one painting to be put into a museum, you harm one, but millions of others would benefit from it? Wouldn't this something to be allowed? Permissible harm principle would say yes to this. But is it really possible to evaluate the possible harms of a painting, just like counting people on the two sides of the railroad, and choosing on the basis of the numbers? There is also a problem about using this principle in an unfair way and for certain people's or groups' benefit. Thus, this paper does not claim that we should not let any kind of harm in art, because again; we cannot simply ignore such claims as Bakhtin's. But there must be some sort of censorships to control and limit the harm. This would lead to the discussion of: how to use the censorship, who would decide on it and how? One cannot simply say that art is harmful and should be fully banned, but we cannot also simply ignore the possible harms that it might cause and say that art is fully good and beneficial. It is a must to think of the long-term consequences, the consequences on minorities, the consequences on the death people, religious people and the future generations, the possibility of good and benefits coming out of harm the danger of using permissible harm principle unfairly, the problem of

insult, and so much other discussions. That is to say, there must be a way in between; both harms and benefits must be seen correctly, and censorship must be used accordingly.

Censorship goes way back to the first-time human being begin to create, or even talk; certain groups, power holders have always tried to control or restrict what people are saying, writing, drawing, composing and also their access to speeches, books, movies, music and so on. The term censorship comes from the Latin word *censere*; “to give as one’s opinion, to assess” (Zimmermann, 2015, p. 87). In dictionary it is defined as: “the practice of officially examining books, movies, etc., and removing things that are considered to be offensive, immoral, harmful to society, etc” (Frank, 2015). Many sees censorship as having a bad connotation; as suppression of ideas and information, violation of freedom, pressure on public, tool of a certain interest of the government and a way of government imposing its views of what is appropriate and offensive, or one’s own prohibition on his or her own work because of fear or concerns of being accepted, liked or sold (see: Culture Shock, 2020; Merriam-Webster, 2020; Hilgers, 1908; Academic American Encyclopedia, 1996).

The debate between censorship and freedom of expression leads attention to this question: does and should the government have the authority to tell people what to create, write or tell; what to watch, listen or read? There must be some kind of censorship to limit the harm and protect society from it. But there is also a chance of government to violate the freedom, while trying to protect peace and order in society. So, the question here is not whether censorship to be used or not, rather the question should be: who decides on the censorship and how.

Plato’s censorship for art might be too severe. But he has a wonderful point: one must have the knowledge about what they are doing. Whoever decides on censorship are moral guardians. So, the task is no easy. They must know what is appropriate for the moral codes of the society.

Throughout the paper, the definitions of both harm and art were given but still there is no finalized decision on what they really are, and no definition that is accepted by all. To become an authority of censorship, one must know all the debates about the harm, one cannot simply say that nudity is harmful, or violence is harmful, therefore they all should be banned from all the artworks. It is a must to consider the long-term and short-term harmful consequences, the consequences on the death and future generations. A thing might be seen not harmful at the time

but might actually be quite harmful in 20 years for example. It is also a must to treat equal to all and be aware of the harms on both majorities and minorities.

What is harmful may change from society to society, culture to culture. For example, some cultures may accept to nudity to a degree, but some other culture may feel highly offended with it. Some cultures might be okay to see a religious figure in an artwork; in some cultures, it might be fully unaccepted. Harm also changes in time. Something might be highly harmful for about a time because of a special occasion, and when that occasion is gone; then that something might be morally quite acceptable. Therefore, one must be aware of all this changes and differences to become an authority of censorship.

Whoever is making the censorships must also know what art is and must know its value and its ties with freedom of expression, which refers to the “ability of an individual or group of individuals to express their beliefs, thoughts, ideas, and emotions about different issues free from government censorship” (Freedom Forum Institute, 2020). Being able to freely express one’s thoughts, views or beliefs is part of what it is to be autonomous, since autonomy is intrinsically valuable, then freedom of expression too (Scanlon, 1982). Yet this does not mean that everyone has limited freedom on what they want to say, write, sing, or create. Think of harm principle: one is free as long as he or she does not harm the others. So harmful expressions should be prohibited. Such as the ones that would bring physical damage or injury, or the ones that places another person in “apprehension of imminent bodily harm” (p. 210), or the ones that would make people an object of public ridicule, or the ones that may “radically increase the capacity of most citizens to inflict harm on each other” (p. 211). The person who will prohibit such expressions must know and fore see all possible harms such as these. One simply cannot assume that an artwork would be harmful therefore should be prohibited. It is a must to be sure, otherwise whoever will implement the prohibition might cause even more harm by violating the freedom of expression.

The authorities of censorship must also be virtuous themselves. The codes that they are following to decide on censorship must also be their own moral codes for living. Their choices on what to limit, what to allow must be consistent with their own actions in their lives.

One can say all this is not possible or necessary to know all these to decide on what is morally acceptable for the society, what is harmful or not. Yes, it might not be fully possible but, one still must pursue the knowledge on both harm, art, freedom of expression, historical and cultural differences, and so on. We do not

simply kill or steal just because we know that we are not perfectly moral or good. We may make mistakes and we may sometimes make morally deficient action like lying for example, but we do not give up on all morality or goodness. Furthermore, it is ignorant to say that knowledge on what we are doing is unnecessary. Especially on this issue because whoever is deciding on what to limit and what to allow is trying to do the right, but how one can do so without knowing what is right? Going back to the simplest example from Plato: how a carpenter would make a table without knowing what table is and how to do it? Without having the knowledge, censorship is doomed to be seen as bad, as a violation of freedom. It is also doomed to be used by bad, used based on certain benefits, and doomed to cause even more harm.

In brief, we cannot ignore both the harms and benefits of art. Meaning that neither seeing only the good, nor seeing only the bad is right. It is a must to be aware of both sides, and a must to act accordingly. Censorship is not a bad or harmful thing; on the contrary if used right, it can banish the harm and it can be a protective and useful tool to secure the peace in society. But again, if only it is used right: and to do so, whoever decides on what to censor, how to censor and how much to censor must know what they are doing. Moreover, if the censorship is implemented based on the knowledge of harm, art, freedom of expression, the historical and cultural differences; then no one needs to worry about the violation for freedom or human rights. On the contrary, censorship would strengthen the freedom because it would get rid of the threats to it.

CONCLUSION

To define harm, to understand whether it exist or not, and to understand its extend is very hard. Doing these with considering its relation with art is even harder, since the concept of art is also contested. Harm is simply defined as bodily or psychological injury or injury to interests of person. But there is more to that. It is made by individuals, groups, or institutions; it can be in form of punching or words, or financial, or social and so on. Its extend and limitation is also hard to determine. Throughout time, lots of different discussions emerged attempting to do so. This paper analysed two of them: Mill's and Kant's.

In utilitarian view, in which Mill is the key proponent, harm is defined on the basis of the consequences. Whatever treats the possible maximum happiness of maximum number of people is harmful. Here, there is the harm principle define: people are free to do whatever they want as long as they do not harm others.

In deontological view, that best describes Kant's ethics, the action itself is important, not the consequences. So, the goodness or badness of an action is determined by looking at the action itself. There is categorical imperative here: a test of good or bad. And in it there is the principle of universalizability and autonomy. According to this principle, harm can be defined as something that cannot pass the test of categorical imperative and that are arbitrary.

Just like harm, art is defined differently in different views. This paper discussed three views: art as representation, art as expression, and art as form. Plato was the one who believed that art only represents, it mimics the physical objects and objects mimics the forms, the ideas. So, art is only a copy of a copy of the form. On the other view, Hegel claimed that art is the medium of expressing deepest values of culture. He sees art in a more optimistic way as a supreme mode of cultural expression. Kant, on the other hand, defines art as a creative activity of genius and believed that art should be valued on its formal qualities.

From here, this paper asks the main question of; can art be harmful? And tried to answer with Plato's and Aristotle's views. The first believed that art is harmful because it is mimicry, therefore it should be banned from the ideal society. The latter also believed that all art is imitation, but this is natural, and art helps people to grasp the idea of something and it provides moral insights and emotional growth. Considering these, it can be said that it is not possible to completely ignore harm or benefits. Art may lead both. Therefore, the question should be how to control the harms and benefits, how to limit the harms and how to use the censorship?

Whoever want to become an authority of censorship must have knowledge on what he or she is doing; must know what the harm is, must know what the art is. They must know what the value of art is, what is the limits and value of freedom, and must be aware of the historical and cultural differences. Only by knowing these, censorship can be made right and may stop the harm and protect its citizens. If censorship is rightly made, then it would become a system of protection of people and society, rather than becoming a harm itself.

Having such knowledge may seem hard, indeed it is. But it is not something we should give up on. Without proper censorship, it is not possible to limit the harms of the art. Even worse; the harms would become more because censorship would turn into a harm itself and it would violate the freedom, this would create counter actions and problems. Therefore, proper censorship within the community, is a must for art to be actually liberated. Because whoever has a power of limiting the

art would know what to limit and what to allow exactly. As a result, trust would raise to both authorities of censorship and art; meaning that people would now be sure that what they are seeing is moral and right. They would not be afraid to face with something immoral, or highly disturbing, or harmful while watching a movie or going to a theatre for example. And they would be fully sure that they also get the content that artists would want to give.

BIBLIOGRAPHY

Academic American Encyclopedia. (1996). Censorship. Michigan: Grolier Incorporated. Adajian, T. (2018, August 14). The Definition of Art. Retrieved from Stanford Encyclopedia of Philosophy: <https://plato.stanford.edu/entries/art-definition/#ConDef>

Aristotle. (2008). The Poetics. <http://www.gutenberg.org/files/1974/1974-h/1974-h.htm>: Gutenberg Ebook.

Arnold, M. (2006, April 19). Mill's On Liberty. Retrieved from Ezine Articles: <https://ezinearticles.com/?Mills-On-Liberty&id=181525>

Bakhtin, M. (1984). Rabelais and His World. Bloomington: Indiana University Press.

Bellaby, R. (2012). What's the Harm? The Ethics of Intelligence Collection. *Intelligence and National Security*, 27(1), 93-117.

Blakburn, S. (2008). The Oxford Dictionary of Philosophy. Oxford: Oxford University Press.

Christie, T., Groarke, L., & Sweet, W. (2008). Virtue ethics as an alternative to deontological and consequential reasoning in the harm reduction debate. *International Journal of Drug Policy*(19), 52-58.

Culture Shock. (2020). Definition of Censorship. Retrieved from PBS: <https://www.pbs.org/wgbh/cultureshock/whodecides/definitions.html>

Duignan, B. (2020). Plato and Aristotle: How Do They Differ? Retrieved from Britannica: <https://www.britannica.com/story/plato-and-aristotle-how-do-they-differ>

Foot, P. (1967). The Problem of Abortion and the Doctrine of the Double Effect. *Oxford Review*(5), 5-15.

Frank, P. (2015, January 1). A Brief History Of Art Censorship From 1508 To 2014. Retrieved from HuffPost: https://www.huffpost.com/entry/art-censorship_n_6465010

Freedom Forum Institute. (2020). What is Freedom of Expression. Retrieved from Freedom Forum Institute: <https://www.freedomforuminstitute.org/about/faq/what-is-freedom-of-expression/>

Gebauer, G., & Wulf, C. (1995). *Mimesis: Culture Art Society*. California: University of California Press.

Hegel, F. (1975). *Aesthetics: Lectures on Fine Art Vol.1*. Oxford: Oxford University Press. Hilgers, J. (1908). *Censorship of Books*. In *The Catholic Encyclopedia*. New York: Robert Appeton Company.

Kamm, F. (1996). *Morality, Mortality Vol. II: Rights, Duties, and Status*. Oxford: Oxford University Press.

Kant, I. (1911). *The Critique of Judgment*. Oxford: Oxford University Press.

Kant, I. (1999). *The Critique of Practical Reason*. Cambridge: Cambridge University Press. MacKinnon, B., & Fiala, A. (2015). *Ethics: Theory and Contemporary Issues (Vol. Eight Edition)*. Stanford: Cengage Learning.

Marder, L. (2019, July 26). *Definitions of Art*. Retrieved from ThoughtCo.: <https://www.thoughtco.com/what-is-the-definition-of-art-182707>

Merriam-Webster. (2020). *Censorship*. Retrieved from Merriam-Webster: <https://www.merriam-webster.com/dictionary/censorship>

Mill, J. S. (2001). *On Liberty*. Kitchener: Batoche Books. Mill, J. S. (2001). *Utilitarianism*. Kirschener: Batoche Books.

Nahra, C. (2014, June). *The harm principle and the greatest happiness principle: the missing link*. *Kriterion: Revista de Filosofia*, 55(129), 99-110. Retrieved from Act Against Harm: <http://www.actagainstharm.org/what-is-harm>

Oxford Dictionary. (2020). *Art*. Retrieved from Lexico: Oxford Dictionary: <https://www.lexico.com/definition/art>

Plato. (1941). *The Republic*. Oxford: Oxford University Press.

Scanlon, T. (1982, Winter). *A Theory of Freedom of Expression*. *Philosophy & Public Affairs*, 1(2), pp. 204-226.

Vandette, K. (2019, January 1). *Movie violence does not inspire real life violence, study shows*. Retrieved from Earth: <https://www.earth.com/news/movie-violence-real-life/>

Wicclair, M. (1987). *Feminism, Pornography, and Censorship*. In T. A. Mappes, & J. S. Zembaty, *Social Ethics* (pp. 195-199). New York: McGraw-Hill.

Wilde, N. (1894, May). *Kant's Relation to Utilitarianism*. *The Philosophical Review*, 3(3), 289- 304.

Zimmermann, I. (2015). Variance and Censorship in Medieval Love Lyric.
In J. Hartmann, &
H. Zapt, Censorship and Exile (pp. 85-95). Göttingen: V&R Unipress.

To cite this article: Praneetham, C., Leekancha, I. (2022). Attitudes Towards Teaching and Learning Foreign Languages of Undergraduate Students. *International Journal of Social and Humanities Sciences (IJSHS)*, 6(1), 51-60

Submitted: March 27, 2022

Accepted: June 12, 2022

ATTITUDES TOWARDS TEACHING AND LEARNING FOREIGN LANGUAGES OF UNDERGRADUATE STUDENTS

Chuleewan Praneetham¹

Intareeya Leekancha²

ABSTRACT

Attitude is very important in learning foreign languages. A positive attitude helps learners to become more interested in learning a foreign language and to help them succeed in their studies. The purposes of the study were to investigate problems and obstacles of teaching and learning foreign languages and to study the level of the students' attitudes towards teaching and learning foreign languages. The samples were 194 students selected by the purposive sampling technique. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, and standard deviation. The study revealed that problems and obstacles of teaching and learning foreign languages were at low levels, namely, media and equipment, measurement and evaluation, teaching activities, instructors, and lesson content. Most of the instructors focused on speaking activities. Students' attitudes towards instructors were at the highest level. While media and equipment, lesson content, and measurement and evaluation were at high levels. Creating a good learning environment and managing productive teaching and learning can encourage students' good attitudes and effective participation in learning a foreign language.

Keywords: Attitude, teaching, learning, foreign language, student

¹Suratthani Rajabhat University, Thailand, chuleewansru@gmail.com

²Suratthani Rajabhat University, Thailand, intareeya.lee@sru.ac.th

INTRODUCTION

Language is very important in the daily communication of people all over the world. Knowing a foreign language beyond the native language can lead to more opportunities in travel, career, and business opportunities. Attitude is very essential in language learning. Because it stimulates learners to be interested and be more effective in learning foreign languages (Tangpattanakit, 2020). Teaching management is a process of interaction between teachers and learners that could drive students to have a good attitude towards learning, experience, and behavior according to the goals set. However, research studies found that some students had a negative attitude towards learning a foreign language and a lack of motivation to learn a foreign language (Binmadnee et al., 2018; Nanthasudsawaeng, 2020).

Nanthasudsawaeng (2020) discovered that the key mission of instructors is to help encourage and support learners to be able to actively learn on their own by encouraging learners to use language-learning strategies or language learning behaviors correctly and appropriately for self-reliance. Wayo et al. (2020) mentioned that lesson content should be structured according to the course objectives. The text of the content should be clear, concise, easy to understand, and up-to-date at all times. Teaching materials, instructional media, and resources should be unique, attract students' attention, and stimulate learning. Measurement and evaluation of the learners' knowledge are very necessary both during and after the course and learning. Formative assessments such as asking questions, observing learners' behavior, reflecting, etc., and summative assessments such as examination with various tests to check students' understanding reflect the learning ability of the learners.

Teaching and learning management is not just the transfer of course content but it is an important tool that encourages learners to love learning. Instructors and their teaching methods play a significant role in causing different attitudes in learners. This study, therefore, focused on students' attitudes towards teaching and learning foreign languages in order to develop the management of foreign language teaching and learning to be more suitable and effective.

OBJECTIVES OF THE STUDY

The objectives of the study were to investigate problems and obstacles of teaching and learning foreign languages and to study the level of the students' attitudes towards teaching and learning foreign languages.

METHODOLOGY

This research was descriptive with a quantitative approach. The samples in this research were 194 students of the International School of Tourism, Suratthani Rajabhat University, Thailand in the second semester of the academic year of 2021. This research used the purposive sampling technique. A questionnaire with a .968 reliability index was deployed to be the research instrument. The raw data was collected through online questionnaires by using Google forms questionnaire. The frequency, percentage, mean, and standard deviation were used to analyze the data.

RESULTS

The results of the study found that the respondents of this study were 194 Thai students. Of these, there were 167 females with 86.1% and 27 males with 13.9%. Most of the respondents (33%) studied the Chinese language, 23.7% of them studied French, while the rest of them studied Japanese (15.5%), German (12%), Korean (10.3%), Russian (4.1%), and Malay (1%). According to the knowledge background of the sample group before learning a foreign language, 74.7% of them did not have a knowledge background. Half of them studied the airlines business program (50.0%), 38.7% of them studied the tourism program and the rest studied the hotel program at the International School of Tourism, Suratthani Rajabhat University.

Table 1. Problems and obstacles of teaching and learning foreign languages

Problems and obstacles of teaching and learning foreign languages	Mean	S.D.
Media and equipment	2.46	0.91
Measurement and evaluation	2.31	0.90
Teaching activities	2.23	0.79
Instructors	2.01	0.90
Lesson content	1.95	0.87
Total	2.24	0.90

As exhibited in Table 1, the study found that the overall problems and obstacles of teaching and learning foreign languages were at a low level (mean =2.24, S.D. =.90). The results showed that all 5 aspects were at low levels, namely, media and equipment (mean =2.46, S.D. =.91) measurement and evaluation (mean =2.31, S.D. =.90) teaching activities (mean =2.23, S.D. =.79) instructors (mean =2.01, S.D. =.90), and lesson content (mean =1.95, S.D. =.87) respectively.

Table 2. Activities in the foreign language classroom

Activities in the foreign language classroom	Mean	S.D.
Speaking	4.59	0.66
Playing games	4.18	0.86
Learning vocabulary and grammar	4.07	0.86
Reading	4.03	0.96
Doing homework and group work	3.62	0.93
Learning culture	3.58	1.00
Watching videos and clips	3.19	1.31
Listening to conversation and dialogues	3.16	1.32

From Table 2, the results indicated that the students reported that their instructors emphasized speaking activity in the foreign language classroom (mean =4.59, S.D. =.66). Meanwhile, playing games (mean =4.18, S.D. =.86), learning vocabulary and grammar (mean =4.07, S.D. =.86), reading (mean =4.03, S.D. =.96), doing homework and group work (mean =3.62, S.D. =.93), and learning culture (mean =3.58, S.D. =1.00) were generally organized in the classroom. The teaching activities that instructors focused on in a foreign language classroom at the moderate level were watching videos and clips (mean =3.19, S.D. =1.31) and listening to conversation and dialogues (mean =3.16, S.D. =1.32).

Table 3. Attitudes towards instructors

Attitudes towards instructors	Mean	S.D.
Instructors have trustworthy personalities and speak politely.	4.65	0.64
Instructors are responsible and punctual in teaching.	4.60	0.69
Instructors can explain the content clearly and easily to understand.	4.47	0.69
Instructors makes the overall teaching atmosphere interesting.	4.41	0.78
Instructors use a variety of teaching techniques.	4.41	0.79
Total	4.51	0.72

As exhibited in Table 3, the study found that the overall attitude towards instructors of the respondents was at the highest level (mean =4.51, S.D. =.72). The two highest-rated attitudes were instructors have trustworthy personalities and speak politely. (mean =4.65, S.D. =.64), and instructors are responsible and punctual in teaching. (mean =4.60, S.D. =.69).

Table 4. Attitudes towards media and equipment

Attitudes towards media and equipment	Mean	S.D.
Teaching materials are consistent with the course content.	4.42	0.71
There are a variety of exercises.	4.42	0.72
Teaching materials, such as PowerPoint, illustrations, video, clips are interesting.	4.41	0.76
Teaching materials are suitable for learners.	4.40	0.77
Total	4.41	0.74

Table 4 indicated that the overall attitude towards media and equipment of the respondents was at a high level (mean =4.41, S.D. =.74). The three high-rated attitudes were teaching materials are consistent with the course content. (mean =4.42, S.D. =.71), there are a variety of exercises. (mean =4.42, S.D. =.72), and teaching materials, such as PowerPoint, illustrations, video, clips are interesting. (mean =4.41, S.D. =.76) respectively.

Table 5. Attitudes towards lesson content

Attitudes towards lesson content	Mean	S.D.
Lesson content is useful for living and can lead to a career.	4.46	0.68
Lesson content is up-to-date and keeps up with the changes in the current situation.	4.41	0.71
Lesson content is suitable for the actual learning conditions and able to connect to a higher level of knowledge.	4.39	0.70
Lesson content is appropriate for the learner.	4.35	0.75
Lesson content can promote analytical thinking processes to solve problems.	4.33	0.72
Total	4.39	0.71

As illustrated in Table 5, the results showed that the overall attitude towards lesson content of the respondents was at a high level (mean =4.39, S.D. =.71). The three high-rated attitudes were lesson content is useful for living and can lead to a career. (mean =4.46, S.D. =.68), lesson content is up-to-date and keeps up with the changes in the current situation. (mean =4.41, S.D. =.71), and lesson content is suitable for the actual learning conditions and able to connect to a higher level of knowledge. (mean =4.39, S.D. =.70) respectively.

Table 6. Attitudes towards measurement and evaluation

Attitudes towards measurement and evaluation	Mean	S.D.
The measurement and evaluation criteria are clear.	4.34	0.76
The measurement and evaluation methods are diverse.	4.32	0.82
The measurement and evaluation can evaluate learners' knowledge and development.	4.27	0.77
The measurement and evaluation can lead to self-improvement.	4.27	0.83
The measurement and evaluation are revealed.	4.16	0.98
Total	4.27	0.83

Table 6 indicated that the overall attitude towards measurement and evaluation of the respondents was at a high level (mean =4.27, S.D. =.83). The three high-rated attitudes were the measurement and evaluation criteria are clear. (mean =4.34, S.D. =.76), the measurement and evaluation methods are diverse. (mean =4.32, S.D. =.82), and the measurement and evaluation can evaluate learners' knowledge and development. (mean =4.27, S.D. =.77) respectively.

DISCUSSION AND CONCLUSION

The purposes of the study were to investigate problems and obstacles of teaching and learning foreign languages and to study the level of the students' attitudes towards teaching and learning foreign languages. The result of the study indicated that the problems and obstacles of teaching and learning foreign languages were at low levels, namely, media and equipment, measurement and evaluation, teaching activities, instructors, and lesson content. However, some students reported that Instructors assigned too much homework that caused stress of studying. It would be great if teachers should reduce homework or assignments. It is recommended that instructors should provide a variety of activities during lessons both individual and group activities, let students play more vocabulary games to relieve stress. The use of a variety of teaching activities, materials, and methods such as games, videos, clips, and illustrations could help stimulate learners' interest. Focusing on engaging everyone through speaking, writing, or listening activities will increase students' interest and intention in learning a foreign language. The research of Nanthasudsawaeng (2020) reported that circumstances and problems on English language learning of students were at a moderate level. Students with low-level English proficiency had a low level of attitudes towards English language learning. Therefore, instructors should develop and use diverse language teaching techniques which are appropriate to the context and environment of the learners, emphasize all students' participation in classes and make the class fun and easy. Moreover, the lesson content should be appropriate to the conditions of the learners so that all learners can gain knowledge and be able to expand their knowledge of the language in the future. In view of the fact that each person has a different language background (Yapha et al.,2017; Muhamat et al., 2021).

The study revealed that students had very good attitudes towards the instructor. They also had good attitudes towards media and equipment, lesson content, and measurement and evaluation. The finding of this study found that most of the

students have a good attitude towards instructors. Because they have knowledge and abilities in the subjects they teach, explain lesson content in detail and clearly. Moreover, instructors are friendly with students. They also give advice and answer questions both during and outside the classroom. It can be said that instructors profoundly understand the problems of their students' readiness for learning a foreign language. As a result, the teachers' expectation of the learner is gradual. Therefore, the management of learning foreign language instruction focuses on creating a learning atmosphere in the classroom, emphasizing the students' participation in learning. Teachers, therefore, try to use tools, programs, and teaching materials to help make the foreign language classroom enjoyable. This is consistent with the results of a study by Muhamat et al. (2021) that teachers play an important role in creating a teaching and learning atmosphere. There should be a variety of teaching techniques, emphasizing students' participation in learning activities, giving students an opportunity to ask questions. Teachers should also have a good personality so that learners have confidence and trust in studying. Nanthasudsawaeng (2020) emphasized that teachers who have competent and interesting language teaching skills can motivate students in learning and have a good attitude towards language learning.

The results of this study indicated that it is necessary that instructors provide books, learning materials, learning content, worksheets for learners before attending the classroom that can help learners to read, understand and review the lessons before, during, and after the class. Teachers should compile lesson contents or materials used for teaching and upload them on a webpage or an online database that students can learn and review by themselves later. This finding is aligning with Alsoud and Harasis's (2021) research which revealed that e-learning is a distance learning strategy that enables universities to use a variety of online learning platforms. Various online learning media facilitate students' access to teaching materials and learning activities similar to normal learning in the classroom.

Recommendations for further studies, it is recommended to study students' behavior and satisfaction in teaching and learning a foreign language and to conduct the development of a foreign language teaching management model.

ACKNOWLEDGEMENT

The authors would like to acknowledge financial support from Suratthani Rajabhat University.

REFERENCES

- Alsoud, A.R. & Harasis, A.A. (2021). The Impact of COVID-19 Pandemic on Student's E-Learning Experience in Jordan. *J. Theor. Appl. Electron. Commer. Res.*, 16, 1404–1414. Retrieved from <https://doi.org/10.3390/jtaer16050079>
- Binmadnee, P., Abdulsata, S. & Haji, S. (2018). Study the Problem Condition and the Solution of English Studying in the Upper-Secondary Islamic Private School Students in Three Southern Border Provinces. *AL-NUR Journal of Graduate School*, 13(25), 25–36.
- Muhamat, F., Tehsa, R. & Machae, R. (2021). Study of Problem Conditions of Teaching and Learning in Malay in Daily Life Course (11-034-104) of Princess of Naradhiwas University Students. *Princess of Naradhiwas University Journal of Humanities and Social Sciences*, 8(2), 137 – 216.
- Nanthasudsawaeng, K. (2020). Student's Attitudes Towards English Language Learning Behavior and Learning English in Low Level English Proficient. *Mahachula Academic Journal*, 7(1), 189 – 203.
- Tangpattanakit, J. (2020). Influence of Factors Affecting English Oral Communication with Motivation as a Central Variable and Anxiety as a Controlling Variable. *RMUTL Journal of Business Administration and Liberal Arts*, 8(2), 111 – 126.
- Wayo, W., Charoennukul, A., Kankaynat, C. & Konyai, J. (2020). Online Learning Under the COVID-19 Epidemic: Concepts and Applications of Teaching and Learning Management. *Regional Health Promotion Center 9 Journal*, 14(34), 285 – 298.
- Yapha, S., Wanaelah, A., Mamah, M., Sadama, N. & Sama, A. (2017). Yala Rajabhat University Attitudes towards Students the Importance of Malay Language in ASEAN Community and Guideline for Developing the Teaching Malay Language. *Journal of Yala Rajabhat University*, 12 (Special Issue February 2017), 137–150.

To cite this article: Kurt, K., Demir, M. (2022). Romantik İlişkilerde Mükemmeliyetçilik ve Affetme. International Journal of Social and Humanities Sciences (IJSHS), 6(1), 61-76

Submitted: April 12, 2022

Accepted: June 08, 2022

ROMANTİK İLİŞKİLERDE MÜKEMMELİYETÇİLİK VE AFFETME¹

Kübra Kurt²

Melek Demir³

ÖZET

Bu araştırmada romantik ilişkisi olan bireylerin romantik ilişkilerine yönelik mükemmeliyetçilik düzeyleri ile affetme düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya Samsun ilinde yaşayan ve romantik ilişkisi olan 215'i kadın, 142'si erkek olmak üzere toplamda 357 birey katılmıştır. Araştırmada bireylerin romantik ilişkilerde mükemmeliyetçilik düzeylerini ölçmek amacıyla Romantik İlişkilerde Mükemmeliyetçilik Ölçeği kullanılmıştır. Bireylerin affetme düzeylerini ölçmek amacıyla Kişilerarası İlişkilerde Affetme Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek verilerinin cinsiyete göre karşılaştırılmasında bağımsız gruplar arası t testi, ilişki durumuna ve ilişki süresine göre karşılaştırılmasında tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. Romantik ilişkilerde mükemmeliyetçilik ölçeği puanlarının kişilerarası ilişkilerde affetme üzerinde etkisinin incelenmesinde Regresyon analizi kullanılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre bireylerin romantik ilişkideki mükemmeliyetçilik düzeyleri ile affetme düzeyleri arasında bazı alt boyutlarda anlamlı ilişkiler varken, bazı alt boyutlarda ise anlamlı ilişkiler yoktur. Bireylerin romantik ilişkideki mükemmeliyetçilik düzeylerinin affetme düzeylerinin anlamlı bir yordayıcısı olmadığı ancak alt boyutlar incelendiğinde bazı alt boyutların diğerleri üzerinde anlamlı etkileri olduğu bulunmuştur. Bireylerin mükemmeliyetçilik ve affetme düzeylerinin cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığı ancak mükemmeliyetçiliğin düzen alt boyutunda anlamlı bir farklılaşmanın olduğu bulunmuştur.

¹ Birinci yazarın, ikinci yazar danışmanlığında yapılmış olan Yüksek Lisans Tezine aittir.

² Uzm. Ps. Dan., kuboswolf@gmail.com

³ Prof. Dr., Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Samsun, malkan@omu.edu.tr

Anahtar Kelimeler: Mükemmeliyetçilik, Romantik İlişkiler, Romantik İlişkilerde Mükemmeliyetçilik, Affetme.

PERFECTIONISM AND FORGIVENESS IN ROMANTIC RELATIONSHIPS

ABSTRACT

The aim of this study is examining the relationship between perfectionism and forgiveness levels of individuals who are in a romantic relationship. A total of 357 individuals, 215 women and 142 men have participated the research. In the study, Perfectionism in Romantic Relationships Scale was used to measure the perfectionism levels of individuals. To measure the forgiveness levels of individuals the Forgiveness in Interpersonal Relations Scale was used. To compare the scale data according to gender Independent Group T-test was used and One-Way Anova to compare the perfectionism and forgiveness levels according to relationship status and duration of the relationship. Regression analysis was used to examine the effect of perfectionism scores on forgiveness in interpersonal relationships. According to the results, there are no significant relationship between the perfectionism and forgiveness levels of individuals but only in some sub-dimensions. It was found that individuals levels of perfectionism in a romantic relationship were not a significant predictor of their forgiveness levels, but some sub-dimensions have significant effects on other sub-dimensions. The perfectionism and forgiveness levels of individuals do not differ significantly according to gender, but there is a significant difference in the order sub-dimension.

Keywords: Perfectionism, Romantic Relationships, Perfectionism in Romantic Relationships, Forgiveness.

1. GİRİŞ

Yakın ilişkiler insanlık tarihi boyunca var olan ve önemini her zaman koruyan konulardan biri olmuştur. Bireyin diğerleriyle kurduğu yakın ilişkiler sosyalleşmek ve sevmeye-sevilmeye ihtiyacını karşılamak açısından önemli olmakla birlikte bireyin kişilik gelişimi açısından da önem taşımaktadır. Öyle ki Sullivan Kişiler Arası İlişkiler Kuramı'nda sağlıklı insan gelişiminin diğer insanlarla yakın ilişkiler kurma yeteneğine dayandığını belirtmiştir. Fromm ilişki ihtiyacının insanın varoluşsal bir gerek-

sinimi olduğunu ve ancak gerçek sevgi ya da olgunlaşmış sevginin gelişmesiyle doyurulabildiğini ifade etmiştir (Yazgan İnanç ve Yerlikaya, 2016).

Maslow insan ihtiyaçlarını beş ana sınıfta ve öncelik sırasına göre sıraladığı İhtiyaçlar Hiyerarşisinde güvenlik ve fizyolojik ihtiyaçlarından sonra ait olma ve sevgi ihtiyacına yer vermiştir. Güvenlik ve fizyolojik ihtiyaçlar bir ölçüde doyurulduğunda bireyin bir arkadaş, bir sevgili ya da eş, hatta çocukların eksikliğini hissetmeye başlayacağını ve bu nedenle insanlarla ilişki kurmak isteyeceği ifade edilmektedir. Sevgi ve ait olma ihtiyacının yeterince karşılanmaması bireyin yaşadığı uzun süreli psikolojik problemlerin önemli bir kaynağı olarak görülmektedir (Karataş ve Yavuzer, 2018).

Erikson Psikososyal Gelişim Kuramında genç yetişkinlik döneminin çözülmesi gereken karmaşasını yakınlığa karşı yalıtılmışlık olarak belirtmektedir. Bireyin bu dönemde kuracağı sevgi dolu yakın ilişkiler ile psikososyal gücü olan sevginin kazanımını sağlamakta ve bireyin bir sonraki gelişim evresinin gerekliliklerini karşılayabilmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Sevgi, bağlanma, cinsel arzu, arkadaşlık ve işbirliği anlamına gelmektedir ve kişinin yaşamının sonraki gelişim dönemleri ile üretken bir biçimde baş edebilmesini sağlamaktadır. Bireyin bu dönemin karmaşasını çözmemesi de bireyin diğerleriyle ilişki kurmaktan korkmasına sebep olmaktadır (Feldman, 2009; Yazgan İnanç ve Yerlikaya, 2016).

Sevgi ve ait olmanın temel psikolojik ihtiyaçlar arasında yer aldığını anlatan Glas-ser (1992) psikolojik problemlerin insanlarla iyi ilişkiler içinde olmama durumuyla bağlantılı olduğunu savunmaktadır.

Genç yetişkinlik döneminde başlayıp yaş ve yaşanma sıklığı ile artan romantik ilişkiler, tüm toplumlarda her zaman var olmuştur. Romantik ilişkiler yakınlık, sevgi, bağlılık, kabul, koruyuculuk ve güven kavramlarını içermekte ve bireylerin fizyolojik ve psikolojik sağlığına etki eden önemli konularından biri olmaktadır. Romantik ilişkilerin değerlendirilme alanlarından biri romantik ilişki doyumdur ve romantik ilişkilerdeki duygu, düşünce ve davranışı inceleyen birçok yöntemle test edilmiştir (Adams ve Jones, 1999). Spanier (1976) ilişki doyumunu bireyin partnerinden memnun olma derecesi olarak tanımlamaktadır. İlişki doyumunun yüksek oluşu bireylerin fizyolojik ve psikolojik sağlığını olumlu yönde etkilerken, düşük oluşu psikolojik problemlere yol açmaktadır (Collins, 2003). Benzer bir şekilde Kalkan, Hamamcı ve Yalçın (2015) romantik ilişkilerin yakınlık, aşk, bağlanma, aidiyet ve

duygusal destek gibi özellikleri içerdiğini ve bu özelliklere sahip ilişkilerin bireyin öznel iyi oluşuna katkı sağladığı ve romantik ilişki doyumunu pozitif yönde etkilediğini ifade etmişlerdir.

Romantik ilişkiden alınan doyumunu negatif yönde etkileyen faktörlerden biri romantik ilişkilerde mükemmeliyetçiliktir. Bireyin romantik ilişkisinde kendisine ve partnerine yönelik aşırı yüksek beklentiler içerisinde oluşunu anlatan bu kavramın ilişki memnuniyeti üzerindeki etkisi oldukça büyüktür. Foran, Whisman ve Beach (2015) romantik ilişkisi olan bireylerin ruh sağlığı merkezlerine başvurma nedenlerinin başında, partnerleri ile yaşadıkları sorunlar olduğunu bildirmişlerdir. Cleek ve Pearson (1985) de evliliklerdeki boşanmaların büyük bir çoğunluğunun bireylerin evliliğe, partnere ve aile yaşantısına yönelik aşırı yüksek beklentiler içerisinde olmalarından kaynaklandığını belirtmişlerdir. Romantik ilişkilerde yaşanan problemler ve ayrılıkların nedenlerinden biri olduğu bilinen aşırı yüksek beklentiler, romantik ilişkilerde mükemmeliyetçilik kavramı içerisinde yer almaktadır. Mükemmeliyetçiliği yüksek olan çiftler arasında düşük uyum olasılığının daha yüksek olduğu bulunmuştur (Flett vd., 2001; Dibartolo ve Barlow, 1996; Egan vd., 2015; Haring vd., 2003)

Romantik ilişkilerde partnerler, olumlu bir ilişki sürdürme çabalarına rağmen birbirlerine karşı ihlaller veya ihanetlerde bulunabilmektedirler (Paleari vd., 2005). İhlalin ilişkiye olumsuz etkisini azaltan ya da engelleyen önemli bir faktör affetmedir (Kimmes ve Durtschi, 2016). İlişkilerde yaşanan bir ihalden sonra mağdur taraf ilişkiyi sürdürmek için partnerini affetmeyi seçebilmektedir. Affetmeyi seçme kararı, ilişki için yıkıcı olabilecek tepkilerde bulunmamakla birlikte, ilişkiye yönelik olumlu tepkilerin bir yansıması olarak tanımlanmaktadır (Finkel vd., 2002). Affetme bireyin kendini inciten kişiye karşı duyduğu olumsuz duygu, düşünce ve davranışlarından isteyerek vazgeçip daha pozitif duygu, düşünce ve davranışa dönüştürmesi olarak ifade edilmektedir (Enright, 1996; 2000). Kaya (2015) affetmenin kişilerarası ilişkileri zedeleyen durumları azaltmayı ve yok etmeyi sağlayabildiğini ifade etmiştir. Bunun yanında ketleyici ilişki tarzını azaltmada da affetmenin önemli bir role sahip olduğunu öne sürmüştür. Bu yönde McCullough ve arkadaşlarına göre (1998) affetme sadece yakın ilişkileri kolaylaştırmakla sınırlanmayıp, aynı zamanda bir hata olduğunda ilişki yakınlığını tekrar sağlayabilmektedir.

Romantik ilişkilerdeki önemine rağmen mükemmeliyetçilik ile affetmenin romantik ilişkiler üzerindeki etkileri göz önünde bulundurulduğunda yeteri kadar araştırılmamış olduğunu söylemek mümkündür. Romantik ilişkiler sağlıklı ve işlevsel oldukları takdirde bireylerin fiziksel ve duygusal iyilik haline katkı sağladıklarından dolayı ilişki sorunlarını daha doğru anlamak, ilişkiye ve partnere yönelik gerçekçi beklentileri benimsemek ve iletişim ve çatışma çözme becerilerine sahip olmak kritik önem taşımaktadır. Bu sebeple, bu çalışmada romantik ilişkisi olan bireylerin romantik ilişkilerine yönelik mükemmeliyetçilik düzeyleri ile affetme düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

1.1. Problem Cümlesi

Bireylerin romantik ilişkideki mükemmeliyetçilik düzeyleri ile affetme düzeyleri arasında nasıl bir ilişki vardır?

1.2. Alt Problemler

1. Bireylerin romantik ilişkideki mükemmeliyetçilik düzeyleri ile affetme düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?
2. Bireylerin romantik ilişkideki mükemmeliyetçilik düzeyleri affetme düzeylerinin anlamlı bir yordayıcısı mıdır?
3. Bireylerin romantik ilişkideki mükemmeliyetçilik düzeyleri ve affetme düzeyleri cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

2. YÖNTEM

2.1. Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini Samsun'da yaşayan ve romantik ilişkisi olan 18 yaş ve üstü bireyler oluşturmaktadır. Örneklemi ise Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nin çeşitli fakültelerinde öğrenim görmekte olan, romantik ilişkiye sahip öğrenciler ile Samsun'daki çeşitli kurum, dernek ve topluluklardan seçkisiz örnekleme yöntemi ile seçilen, romantik ilişkisi bulunan ve yaşları 18 ile 65 yaş arasında değişen 357 birey oluşturmaktadır.

Araştırmaya katılan katılımcıların 215'inin kadın, 142'sinin ise erkek olduğu görülmektedir. Yaş aralığı 18 ile 65 olan katılımcıların yaş ortalaması 28'dir. Katılımcıların öğrenim düzeyleri incelendiğinde %5.3'ünün ilköğretim, %11.8'inin lise ve %82.9'unun lisans, yüksek lisans veya doktora derecesine sahip olduğu görülmektedir. Katılımcıların ilişki durumları incelendiğinde %60.8'inin sevgili, %4.5'inin

nişanlı ve %34.7'sinin evli olduğu görülmektedir. İlişki sürelerine bakıldığında katılımcıların %22.7'sinin 6 aydan daha kısa süreli bir ilişkisi olduğu, %14.6'sının 6-12 ay süreli bir ilişkisi olduğu ve %62.7'sinin ise 1 yıldan daha fazla süredir bir romantik ilişkiye sahip olduğu görülmektedir. Katılımcılardan 115 (%32.2) kişi ilişkileri süresince ayrılık yaşayıp tekrar birlikte olduklarını belirtirken, 242 (%67.8) kişi ise bu soruya hayır yanıtını vermiştir.

2.2. Veri Toplama Araçları

Araştırma için gerekli veriler “Romantik İlişkilerde Mükemmeliyetçilik Ölçeği” ve “Kişiler Arası İlişkilerde Affetme Ölçeği” ile toplanmıştır.

2.2.3. Romantik İlişkilerde Mükemmeliyetçilik Ölçeği

Bu araştırmada katılımcıların romantik ilişkilerine yönelik mükemmeliyetçilik düzeylerini ölçmek amacıyla, Türkçe'ye uyarlaması 2016 yılında Bugay, Kalkan ve Delevi (2016) tarafından yapılan “Romantik İlişkilerde Mükemmeliyetçilik Ölçeği” kullanılmıştır. Romantik İlişkilerde Mükemmeliyetçilik Ölçeği 26 maddeden ve üç alt ölçekten oluşmaktadır. Ölçeğin “tutarsızlık” alt ölçeği 16 maddeden, “yüksek standartlar” alt ölçeği 6 maddeden ve “düzen” alt ölçeği 4 maddeden oluşmaktadır. Ölçek 5'li Likert tipinde derecelendirilmektedir ve ölçekteki 1 puan “kesinlikle katılmıyorum”, 5 puan ise “kesinlikle katılıyorum” anlamına gelmektedir. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 26, en yüksek puan ise 130'dur. Elde edilen puanın yüksekliği romantik ilişkilerdeki mükemmeliyetçilik beklentisinin yüksek olduğunu göstermektedir.

Romantik İlişkilerde Mükemmeliyetçilik Ölçeği'nin iç güvenirliği hesaplanmış ve Cronbach Alfa kat sayılarının .87 ile .90 arasında değiştiği bulunmuştur. Ölçeğin kriter geçerliliğini test etmek amacıyla da Frost, Marten, Lahart ve Rosenblate (1990) tarafından geliştirilen Çok Boyutlu Mükemmeliyetçilik Ölçeği'nden (ing: Multidimensional Perfectionism Scale) yararlanılmıştır. İki ölçek arasındaki kriter geçerliliğin .27 ile .50 arasında değiştiği bulunmuştur. Geçerlik ve güvenirlik çalışmaları sonucunda Romantik İlişkilerde Mükemmeliyetçilik Ölçeği'nin bireylerin partnerlerine yönelik mükemmeliyetçilik beklenti düzeylerini ölçmede güvenilir bir şekilde kullanılabileceğini göstermektedir.

Yapılan bu araştırmanın güvenirlik analizi sonuçlarından elde edilen Cronbach's alfa katsayıları incelendiğinde, ilişkilerde mükemmeliyetçilik ölçeğinin tutarsızlık alt boyutunun orta düzeyde güvenilir olduğu ($\alpha=,731$), yüksek standartlar ($\alpha=,832$),

düzen ($\alpha=,847$) ve ölçeğin toplamının ($\alpha=,843$) yüksek düzeyde güvenilir olduğu tespit edilmiştir (Bugay, Kalkan, Delevi, 2016).

2.2.4. Kişiler Arası İlişkilerde Affetme Ölçeği

Bireylerin affetme düzeylerini ölçmek amacıyla “Kişilerarası İlişkilerde Affetme Ölçeği” kullanılmıştır. Kaya (2015) tarafından geliştirilen Kişilerarası Affetme Ölçeği yetişkinlerde affetmeyi ölçmek için geliştirilmiş, 14 maddeden oluşan 5’li likert tipi bir ölçektir. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 14, en yüksek puan ise 70’dir. Ölçekten toplam puan elde edilmektedir ve puan arttıkça bireyin kişilerarası ilişkilerde affetme davranışını daha fazla gösterdiği anlaşılmaktadır. Ölçeğin üç alt boyutu bulunmaktadır. Birinci boyut olan “durumu affetme”, ikinci boyut olan “soruna yönelme” ve üçüncü boyut olan “olumluya odaklanma”dır. Ölçeğin üç faktörlü yapısı doğrulayıcı faktör analizi ile doğrulanmış ve model uyum indekslerinin mükemmel uyum düzeyinde olduğu bulunmuştur. Ölçeğin iç güvenilirliğini ölçmek amacıyla Cronbach alfa ve test tekrar test yöntemleri kullanılmış ve ölçeğin iç tutarlık katsayısı .85, test tekrar test güvenilirlik değeri ise .82 bulunmuştur. Ölçeğin alt boyutlarına ilişkin iç tutarlık katsayıları hesaplanmış ve birinci boyuta ilişkin iç tutarlık katsayısı .86, ikinci alt boyuta ilişkin iç tutarlık katsayısı .83 ve üçüncü boyuta ilişkin iç tutarlık katsayısı .85 bulunmuştur. Yapılan analizler sonucunda Kişilerarası İlişkilerde Affetme Ölçeği’nin yetişkinlerde affetmeyi ölçmede kullanılabilir olacak geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu ortaya çıkmıştır.

Yapılan bu araştırmanın güvenilirlik analizi sonuçlarından elde edilen Cronbach’s alfa katsayıları incelendiğinde, kişilerarası ilişkilerde affetme ölçeğinde durumu affetme ($\alpha=,768$), soruna yönelme ($\alpha=,759$) ve olumluya odaklanma ($\alpha=,715$) alt boyutlarının orta düzeyde güvenilir olduğu, ölçeğin toplamının ($\alpha=,837$) ise yüksek düzeyde güvenilir olduğu tespit edilmiştir (Kaya, 2019).

2.3. Verilerin Analizi

Araştırma kapsamında toplanan verilerin analizi için SPSS 23.0 programı kullanılmıştır. Katılımcıların demografik bilgilerinin yüzdelerle dağılımlarının belirlenmesinde frekans analizi kullanılmıştır. Ölçek puanlarına ilişkin analizler uygulanmadan önce verilerin güvenilir olup olmadığı ve normal dağılıma uygun olup olmadığı incelenmiştir.

Her iki ölçeğe ilişkin çarpıklık ve basıklık değerlerinin -2 ile +2 arasında olduğu görülmektedir. Bu değerlerin -2 ile +2 arasında olması verilerin normal dağılıma

uygun olduğunu göstermektedir. Veriler normal dağılıma uygun olduğundan dolayı parametrik analiz yöntemleri kullanılmıştır. Ölçek verilerinin cinsiyete göre karşılaştırılmasında bağımsız gruplar arası t testi kullanılmıştır. Romantik ilişkilerde mükemmeliyetçilik ölçeği puanlarının kişilerarası ilişkilerde affetme üzerinde etkisinin incelenmesinde Regresyon analizi kullanılmıştır. Ölçekler arasındaki ilişkilerin incelenmesinde ise Pearson Korelasyon analizi kullanılmıştır.

3. BULGULAR

Aşağıda araştırma sorularını yanıtlamak amacı ile yapılan istatistiksel analizlere yer verilmiştir.

1. Bireylerin romantik ilişkideki mükemmeliyetçilik düzeyleri ile affetme düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?

Araştırmanın birinci sorusunu yanıtlamak için Pearson Korelasyon analizi yapılmıştır. Analiz sonuçları incelendiğinde araştırmaya katılanların mükemmeliyetçiliğe yönelik beklenti düzeyleri ve affetme düzeyleri arasında bazı alt boyutlarda anlamlı ilişkiler olduğu, bazı alt boyutlarda ise ilişkilerin anlamlı olmadığı görülmektedir.

Bu ilişkiler incelendiğinde tutarsızlığa yönelik mükemmeliyetçilik beklentisi ile durumu affetme düzeyi arasında negatif ve zayıf anlamlı ilişki olduğu ($r=-,148$ $p<0,01$), tutarsızlığa yönelik mükemmeliyetçilik beklentisi ile soruna yönelme, olumluya odaklanma ve toplam affetme düzeylerinin arasında anlamlı ilişki olmadığı ($p>0,05$) görülmektedir. Yüksek standartlara yönelik mükemmeliyetçilik beklentisi ile durumu affetme, soruna yönelme, olumluya odaklanma ve toplam affetme düzeylerinin arasında anlamlı ilişki olmadığı ($p>0,05$) görülmektedir. Düzene yönelik mükemmeliyetçilik beklentisi ile soruna yönelme düzeyi arasında pozitif ve zayıf anlamlı ilişki olduğu ($r=,147$ $p<0,01$), düzene yönelik mükemmeliyetçilik beklentisi ile toplam affetme düzeyi arasında pozitif ve zayıf anlamlı ilişki olduğu ($r=,130$ $p<0,05$), düzene yönelik mükemmeliyetçilik beklentisi ile durumu affetme ve olumluya odaklanma düzeylerinin arasında anlamlı ilişki olmadığı ($p>0,05$) görülmektedir. Toplam mükemmeliyetçilik beklentisi ile durumu affetme, soruna yönelme, olumluya odaklanma ve toplam affetme düzeylerinin arasında anlamlı ilişki olmadığı ($p>0,05$) görülmektedir.

2. Bireylerin romantik ilişkideki mükemmeliyetçilik düzeyleri affetme düzeylerinin anlamlı bir yordayıcısı mıdır?

Araştırmanın ikinci sorusunu yanıtlamak için regresyon analizi yapılmıştır. Analiz sonuçlarına göre mükemmeliyetçilik alt boyutlarının durumu affetme üzerinde %4 etkisi olduğu ve bu etkinin anlamlı olduğu görülmektedir ($R^2=,040$ $p<0,05$). Buna göre durumu affetmeye ilişkin toplam varyansın %4'ünün mükemmeliyetçilik alt boyutları tarafından açıklandığı söylenebilir. Alt boyutlar incelendiğinde, tutarsızlık ve düzen alt boyutlarının etkisinin anlamlı olduğu ($p<0,05$), yüksek standartlar alt boyutunun etkisinin ise anlamlı olmadığı ($p>0,05$) görülmektedir. Standardize edilmiş regresyon katsayıları (β) incelendiğinde, alt boyutların görece olarak önem sırasının düzen, tutarsızlık ve yüksek standartlar şeklinde olduğu görülmektedir. Diğer taraftan toplam mükemmeliyetçilik beklentisinin durumu affetme üzerinde %1 etkisi olduğu ancak bu etkinin anlamlı olmadığı görülmektedir ($R^2=,010$ $p>0,05$).

Mükemmeliyetçilik alt boyutlarının soruna yönelme üzerinde %5,7 etkisi olduğu ve bu etkinin anlamlı olduğu görülmektedir ($R^2=,057$ $p<0,05$). Buna göre soruna yönelmeye ilişkin toplam varyansın %5,7'sinin mükemmeliyetçilik alt boyutları tarafından açıklandığı söylenebilir. Alt boyutlar bazında incelendiğinde, yüksek standartlar ve düzen alt boyutlarının etkisinin anlamlı olduğu ($p<0,05$), tutarsızlık alt boyutunun etkisinin ise anlamlı olmadığı ($p>0,05$) görülmektedir. Standardize edilmiş regresyon katsayıları (β) incelendiğinde, alt boyutların görece olarak önem sırasının düzen, yüksek standartlar ve tutarsızlık şeklinde olduğu görülmektedir. Toplam mükemmeliyetçilik beklentisinin soruna yönelme üzerinde %0,1 etkisi olduğu ancak bu etkinin anlamlı olmadığı görülmektedir ($R^2=,001$ $p>0,05$).

Mükemmeliyetçilik alt boyutlarının olumluya odaklanma üzerinde %0,6 etkisi olduğu ancak bu etkinin anlamlı olmadığı görülmektedir ($R^2=,006$ $p>0,05$). Buna göre olumluya odaklanmaya ilişkin toplam varyansın %0,6'sinin mükemmeliyetçilik alt boyutları tarafından açıklandığı söylenebilir. Standardize edilmiş regresyon katsayıları (β) incelendiğinde, alt boyutların görece olarak önem sırasının düzen, yüksek standartlar ve tutarsızlık şeklinde olduğu görülmektedir. Toplam mükemmeliyetçilik beklentisinin olumluya odaklanma üzerinde %0,1 etkisi olduğu ancak bu etkinin anlamlı olmadığı görülmektedir ($R^2=,001$ $p>0,05$).

Mükemmeliyetçilik alt boyutlarının toplam affetme düzeyi üzerinde %3,9 etkisi olduğu ve bu etkinin anlamlı olduğu görülmektedir ($R^2=,039$ $p<0,05$). Buna göre toplam affetmeye ilişkin toplam varyansın %3,9'unun mükemmeliyetçilik alt boyutları tarafından açıklandığı söylenebilir. Alt boyutlar incelendiğinde, düzen alt boyutunun etkisinin anlamlı olduğu ($p<0,05$), tutarsızlık ve yüksek standartlar alt boyutlarının etkisinin ise anlamlı olmadığı ($p>0,05$) görülmektedir. Standardize edilmiş regresyon katsayıları (β) incelendiğinde, alt boyutların görece olarak önem sırasının düzen, yüksek standartlar ve tutarsızlık şeklinde olduğu görülmektedir. Toplam mükemmeliyetçilik beklentisinin toplam affetme düzeyi üzerinde %0,2 etkisi olduğu ancak bu etkinin anlamlı olmadığı görülmektedir ($R^2=,002$ $p>0,05$).

3. Bireylerin romantik ilişkideki mükemmeliyetçilik düzeyleri ve affetme düzeyleri cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Araştırmanın üçüncü sorusunu yanıtlamak amacıyla bağımsız gruplar arası t-testi yapılmıştır. Araştırmaya katılanların mükemmeliyetçiliğe ilişkin tutarsızlık ($t= 1.663$, $p>0,05$), yüksek standartlar ($t= .285$, $p>0,05$) ve toplam mükemmeliyetçilik ($t= .228$, $p>0,05$) düzeylerinin cinsiyet değişkenine göre anlamlı olarak farklılaşmadığı, buna karşın düzen konusunda kadın katılımcıların ($X= 16.69$) düzeyinin erkeklerden ($X= 15.70$) anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu ($t= 2.723$, $p<0,05$) görülmektedir. Kişiler arası ilişkilerde affetme ölçeğine ilişkin karşılaştırmalar incelendiğinde, araştırmaya katılanların affetmeye ilişkin durumu affetme ($t= .972$, $p>0,05$), soruna yönelme ($t= 1.928$, $p>0,05$), olumluya odaklanma ($t= 1.042$, $p>0,05$) ve toplam affetme ($t= .235$, $p>0,05$) düzeylerinin cinsiyet değişkenine göre anlamlı olarak farklılaşmadığı görülmektedir.

4. TARTIŞMA

Araştırmanın birinci alt problemine ilişkin bulgulara göre bireylerin mükemmeliyetçilik düzeyleri ile affetme düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmazken mükemmeliyetçiliğin bazı alt boyutları ile affetmenin bazı alt boyutları arasında anlamlı ilişkiler bulunduğu tespit edilmiştir. Buna göre tutarsızlığa yönelik mükemmeliyetçilik beklentisi ile durumu affetme düzeyi arasında negatif ve zayıf anlamlı ilişki olduğu, tutarsızlığa yönelik mükemmeliyetçilik beklentisi ile soruna yönelme, olumluya odaklanma ve toplam affetme düzeylerinin arasında anlamlı ilişki olmadığı ortaya çıkmıştır. Mükemmeliyetçiliğin yüksek standartlar alt boyutu ile affet-

me düzeyi ve affetmenin alt boyutları arasında anlamlı bir ilişki olmadığı ancak mükemmeliyetçiliğin düzen alt boyutu ile affetmenin soruna yönelme alt boyutu arasında pozitif ve zayıf anlamlı bir ilişki olduğu bulunmuştur.

Furman ve diğerleri (2017) tarafından yapılan araştırmada mükemmeliyetçi bireylerin romantik ilişkilerde yaşanan tartışmaları algılayış biçimleri ve affetme düzeyleri arasındaki ilişki incelenmiş, partner odaklı ve partner tarafından öngörülen mükemmeliyetçiliğin çatışmayı teşvik edici yüklemelerle ilişkili olduğu tespit edilmiştir. Dolayısıyla ikili mükemmeliyetçilik ile affetme arasında negatif bir ilişki olduğu ortaya koyulmuştur. Kaya (2015) tarafından yapılan araştırmada üniversite öğrencilerinin mükemmeliyetçilik düzeyleri ve affetme düzeyleri arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki olduğu bulunmuştur.

Araştırmada mükemmeliyetçiliğin tutarsızlık alt boyutu ile durumu affetme arasında negatif bir ilişkinin olması alanyazın tarafından desteklenmektedir. Shea ve diğerleri (2006) mükemmeliyetçiliğin tutarsızlık alt boyutunun ilişkiyi olumsuz etkilediğini ifade etmişlerdir. Dolayısıyla tutarsızlık düzeyi yüksek olan bireylerin durumu affetme düzeylerinin düşük olması normal kabul edilebilir. Aynı zamanda düzen alt boyutu ile soruna yönelme arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişkinin oluşu, düzen alt boyutunun mükemmeliyetçiliğin pozitif yönleriyle ilişkilendirilmesinden kaynaklandığı düşünülebilir. Düzen alt boyutu ilişkiyi olumlu yönde etkilediğinden durumu affetme düzeyi ile pozitif yönde ilişkili olması normal kabul edilebilir (Shea vd.2006).

Araştırmanın ikinci alt problemine ilişkin bulgulara göre bireylerin romantik ilişkideki mükemmeliyetçilik düzeylerinin affetme düzeylerinin anlamlı bir yordayıcısı olmadığı ancak alt boyutlar incelendiğinde mükemmeliyetçiliğin alt boyutlarının affetmenin durumu affetme ve soruna yönelme alt boyutlarının anlamlı bir yordayıcısı olduğu, olumluya odaklanma alt boyutunun ise anlamlı bir yordayıcısı olmadığı ortaya çıkmıştır. Bununla beraber mükemmeliyetçilik alt boyutlarının bireylerin affetme düzeylerinin anlamlı bir yordayıcısı olduğu tespit edilmiştir.

Kaya (2015) tarafından yapılan araştırmada üniversite öğrencilerinin mükemmeliyetçilik eğilimlerinin affetme üzerinde yordayıcı etkisi incelenmiş ve mükemmeliyetçiliğin affetme düzeyi üzerinde % 4.7 etkisi olduğu olduğu ortaya çıkmıştır. Ancak araştırmada bu etkinin anlamlı olup olmadığına yönelik bir veri bulunmamaktadır.

Araştırma bulguları mükemmeliyetçiliğin tutarsızlık ve düzen alt boyutlarının bireylerin durumu affetme düzeylerini anlamlı şekilde yordadığını göstermektedir. Bireyin partnerinden performansına yönelik belirlediği standartlar ile partnerinin gerçekte sergilediği performans arasında algılanan tutarsızlığın yüksek oluşu ilişkide çatışmaların yaşanmasına sebep olabilmekte ve mükemmeliyetçi bir birey için affetmeyi olumsuz yönde etkileyebilmektedir (Shea vd., 2006; Hill vd, 1997). Benzer şekilde bireyin partnerinin düzenli ve tertipli olmasına yönelik beklenti düzeyinin aşırı yüksek oluşu ilişkide çatışmaların yaşanmasına sebep olabilmekte ve affetmeyi olumsuz etkileyebilmektedir. Bunun yanında romantik ilişkilerde mükemmeliyetçi bir bireyin partnerinden performansa yönelik aşırı yüksek beklentiler içerisinde olması ve partnerinin bu yüksek standartlara cevap verememesi durumunda ilişkilerde yaşanan çatışmalarda birey daha az affetme eğilimi sergilemekte ve ilişkide yaşanan soruna odaklanabilmektedir (Shea vd., 2006; Hill vd, 1997).

Araştırmanın üçüncü alt problemine yönelik bulgulara göre araştırmaya katılanların mükemmeliyetçiliğe ilişkin tutarsızlık, yüksek standartlar ve toplam mükemmeliyetçilik beklenti düzeylerinin cinsiyet değişkenine göre anlamlı olarak farklılaşmadığı, ancak düzen alt boyutunda kadın katılımcıların beklenti düzeyinin erkeklerden anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Bireylerin affetme düzeylerinin cinsiyete göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediği incelendiğinde affetmenin cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

Mükemmeliyetçiliğin düzen alt boyutunun cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılaştığı sonucunu destekleyen bir araştırma Tosun ve Yazıcı (2021) tarafından yapılmıştır. Araştırma bulgularına göre bireylerin mükemmeliyetçilik düzeyleri cinsiyete göre anlamlı olarak farklılaşmazken, alt boyutlar incelendiğinde kadınların düzene yönelik mükemmeliyetçilik düzeylerinin erkeklerden anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu bulunmuştur. Hill ve diğerleri (1997) tarafından yapılan ve mükemmeliyetçilik ile kişilerarası problemler arasındaki ilişkinin değerlendirildiği araştırmada mükemmeliyetçiliğin cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığı, ancak erkeklerin mükemmeliyetçilik boyutlarından başkalarına yönelik mükemmeliyetçilik düzeylerinin kadınlara göre daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Yılmaz (2020) tarafından yapılan araştırmada kendine yönelik ve başkalarına yönelik mükemmeliyetçilik boyutlarının cinsiyete göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediği incelenmiş ve cinsiyete göre anlamlı bir farklılaşmanın olmadığı tespit edilmiş-

tir. Kol (2020) tarafından yapılan araştırmada da bireylerin mükemmeliyetçilik düzeylerinin cinsiyete göre farklılaşmadığı ortaya koyulmuştur.

Bireylerin affetme düzeylerinin cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermediği bulgusu ise alanyazındaki bazı araştırmalarca desteklenirken bazı araştırmalarca desteklenmemektedir. Toussaint ve Webb (2005) tarafından yapılan araştırmada empati ve affetme ilişkisinde cinsiyet farklılıkları incelenmiş ve affetme düzeylerinin cinsiyete göre farklılaşmadığı, kadın ve erkeklerin eşit düzeyde affedici oldukları sonucu ortaya koyulmuştur. Aynı zamanda kadınların empati düzeylerinin erkeklerden daha yüksek olduğu ancak empatinin kadınlarda affedicilik ile ilişkilendirilmediği, erkeklerde ise affedicilik ile ilişkilendirildiği tespit edilmiştir. Kaya (2015) tarafından yapılan araştırmada da üniversite öğrencilerinin mükemmeliyetçilik düzeyleri ile affetme düzeyleri arasındaki ilişki çeşitli değişkenlere göre incelenmiş ve affetmenin cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermediği ortaya çıkmıştır. Fincham ve diğerleri (2002) ise kadınların erkeklere göre daha az affedici olduklarını ifade etmişlerdir. Affetmenin cinsiyete göre farklılaştığı ve affetme düzeylerinin kadınlarda erkeklere göre daha yüksek olduğu da yapılan bazı araştırmalarla ortaya koyulmuştur (Konstam vd., 2003; Lawler-Row ve Piferi, 2006; Sivri, 2019).

Alanyazında araştırma bulgularını destekleyen araştırmalar olduğu kadar desteklemeyen bulgular da bulunmaktadır. Affetme düzeyinin cinsiyete göre farklılaşmaması bulgusunu, kolektif bir kültürde yaşamının tüm bireyler için birbirleriyle iyi anlaşmayı, küs kalmamayı ve problemlere çözüm odaklı yaklaşmayı gerektirmesinin yanı sıra dini ve kültürel açıdan da affetmenin istendik bir durum olmasından kaynaklandığını söylemek mümkündür.

Araştırma bulgularına dayalı olarak řu önerilerde bulunulabilir: Bu araştırma Samsun ilinde yaşayan bireyler üzerinde yapılmıştır. İleriki araştırmalarda farklı coğrafi bölgelerde yaşayan bireylerde mükemmeliyetçilik ve affetme konulu araştırmaların yapılması bilgi zenginliği açısından fayda sağlayacaktır. Farklı coğrafi bölgeler üzerinde yapılacak araştırmalar kültürel farklılıkları ortaya koyabilir. Romantik ilişkilerde mükemmeliyetçilik ile affetme arasındaki ilişkiye yönelik yeterli araştırmaların bulunmaması, farklı değişkenler (farklı sosyo-ekonomik durum, meslek grupları, çocuk sayısı, ilişki sayısı) kullanılarak alanyazına katkı sağlayacak yeni araştırmaların yapılması önerilmektedir.

KAYNAKÇA

Adams, J. M., ve Jones, W. H. (Eds.). (1999). *Handbook of interpersonal commitment and relationship stability*. New York: Kluwer Academic/ Plenum Publishers.

Bugay, A., Kalkan, M. ve Delevi, R. (2016). Turkish Version of the Dyadic Almost Perfect Scale: Reliability and Validity. *The Family Journal: Counseling and Therapy for Couples and Families*, 24(3), 273-278.

Cleek, M. B. ve Pearson, T. A. (1985). Perceived causes of divorce: An analysis of interrelationships. *Journal of Marriage and the Family*, 47, 179-191.

Collins, W. A. (2003). More than myth: The developmental significance of romantic relationships during adolescence. *Journal of Research on Adolescence*, 13(1), 1-24.

Dibartolo, P. M. ve D. H. Barlow (1996). Perfectionism, marital - satisfaction and contributing factors to sexual dysfunction. *Archives of Sexual Behavior Journal*, 25(6), 581-588.

Egan, S. J., Vinciguerra, T. and Mazzucchelli, T. G. (2015). The role of perfectionism, agreeableness, and neuroticism in predicting dyadic adjustment. *Australian Journal of Psychology*, 67, 1-9.

Enright, R. D. (1996). Counseling within the forgiveness triad: On forgiving, receiving forgiveness, and self-forgiveness. *Counseling and Values*, 40, 107-126.

Feldman, R. S. (2009). *Ontwikkelingspsychologie*. Amsterdam: Pearson Education Benelux.

Flett, G. L., Hewitt, P. L., Shapiro, B. ve Rayman, J. (2001). Perfectionism, beliefs, and adjustment in dating relationships. *Current Psychology: Developmental, Learning, Personality, Social*, 20(1), 289-311.

Fincham, F. D. ve Beach, S. R. H. (2002). Forgiveness in marriage: Implications for psychological aggression and constructive communication. *Personal Relationships*, 9, 239-251.

Finkel, E. J., Rusbult, C. E., Kumashiro, M., ve Hannon, P. A. (2002). Dealing with betrayal in close relationships: Does commitment promote forgiveness? *Journal of Personality and Social Psychology*, 82(6), 956-974.

Foran, H. M., Whisman, M. A. ve Beach, S. R. H. (2015). Intimate partner relationship distress in the DSM-5. *Family Process*, 54, 48-63.

Furman, C. R., Lou, S. ve Pond Jr., R. S. (2017). A perfect blame: Conflict-promoting attributions mediate the association between perfectionism and forgiveness in romantic relationships. *Personality and Individual Differences*, 111, 178-186.

Glasser, W. (1992). *Reality therapy*. New York: Brunner/ Mazel.

Haring, M., Hewitt, P. L. ve Flett, G. L. (2003). Perfectionism, coping, and quality of intimate relationships. *Journal of Marriage and the Family*, 65(1), 143-158.

Hill, R. W., Zrull, M. C. ve Turlington, S. (1997). Perfectionism and interpersonal problems. *Journal of Personality Assessment*, 69(1), 81-103.

Kalkan, M., Hamamcı, Z. ve Yalçın, İ. (2015). *Evlilik öncesi psikolojik danışma*. Ankara: Anı Yayıncılık.

Karataş, Z. ve Yavuzer, Y. (2018). *Psikolojik danışma ve psikoterapi kuramları*. Ankara: Pegem Akademi.

Kaya, F. (2015). *Üniversite öğrencilerinin affetme ve mükemmeliyetçilik düzeyleri arasındaki ilişki: Duygusal zekânın aracı rolü* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.

Kimmes, J. G. ve Durtschi, J. A. (2016). Forgiveness in romantic relationships: The roles of attachment, empathy, and attributions. *Journal of Marital and Family Therapy*, 42(4): 645–658.

Kol, K. (2020). *Olumlu olumsuz mükemmeliyetçilik ile ilişki doyumu arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Gelişim Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Konstam, V., Holmes, W. ve Levine, B. (2003). Empathy, selfism, and coping as elements of the psychology of forgiveness: A preliminary study. *Counseling and Values*, 47(3), 172–183.

Lawler-Row, K. A., Younger, J. W., Piferi, R. L. ve Jones, W. H. (2006). The role of adult attachment style in forgiveness following an interpersonal offense. *Journal of Counseling and Development*, 84, 493–502.

McCullough, M.E., Rachal, K.C., Sandage, S.J., Worthington, E.L., Brown, S.W. ve Hight, T.L. (1998). Interpersonal forgiving in close relationships: II. Theoretical elaboration and measurement. *Journal of Personality and Social Psychology*, 75, 1586-1603.

Paleari, F. G., Regalia, C. ve Fincham, F. (2005). Marital quality, forgiveness, empathy, and rumination: A longitudinal analysis. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 31(3), 368-378.

Shea, A. J., Slaney, R. B. ve Rice, K. G. (2006). Perfectionism in intimate relationships: The dyadic almost perfect scale. *Measurement and Evaluation in Counseling and Development*, 39(2), 107–125.

Sivri, F. Z. (2019). *Yetişkinlerde affedicilik, iyimserlik ve öznel zindelik arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.

Spanier, G. B. (1976). Measuring Dyadic Adjustment: New Scales for Assessing the Quality of Marriage and Similar Dyads. *Journal of Marriage and the Family*, 38(1), 15- 28.

Tosun, C. ve Yazıcı, H. (2021). Perceived parental relationship behaviors, dyadic perfectionism in romantic relationships and relationship quality among college students. *International Journal of Psychology and Educational Studies*, 8(1), 158-165.

Toussaint, L. ve Webb, J. R. (2005). Gender differences in the relationship between empathy and forgiveness. *The Journal of Social Psychology*, 14(6), 673-685.

Yazgan İnanç, B. ve Yerlikaya, E. E. (2016). *Kişilik kuramları*. Ankara: Pegem Akademi.

Yılmaz, M. (2020). *Romantik ilişkilerdeki mükemmeliyetçiliğin psikolojik iyi oluş ve çocukluk çağı travmalarıyla ilişkilendirilmesi* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Haliç Üniversitesi. Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Psikoloji Anabilim Dalı, İstanbul.

To cite this article: Wise, R.M. (2022). Self-Harm Among Turkish University Students: The Role of Meaning in Life. *International Journal of Social and Humanities Sciences (IJSHS)*, 6(1), 77-94

Submitted: April 26, 2022

Accepted: June 12, 2022

SELF-HARM AMONG TURKISH UNIVERSITY STUDENTS: THE ROLE OF MEANING IN LIFE

Ryan Macey Wise¹

ABSTRACT

Background: Emerging adulthood is an important developmental period of young adult identity development (Arnett, 1998). During this period the search for meaning in life takes greater salience and has been found to relate with many developmental outcomes (Krok, 2018). **Objective:** This study examined the role of emerging adult meaning in life as a predictor of psychological well-being and self-harm behaviors in a sample of female emerging adults in Turkey. **Methods:** Non-random convenience sampling generated a sample of 275 participants Each participant reported on adulthood status, self-harm behaviors, autonomy, psychological well-being (stress, depression, anxiety) and meaning in life. **Results:** There were three main findings. 1. Self-defined adulthood status was not predictive of well-being or meaning in life but was associated with autonomy. 2. Meaning in life exhibited a positive relationship with self-injury, and a negative relationship with autonomy and well-being. **Conclusions:** Meaning in life is interpreted within the Turkish cultural context and it is suggested that the search for meaning may lead to distress and lower-levels of well-being among emerging adults, whereas the fulfillment of meaning has the opposite effect (Frankl, 1955).

Keywords: Self-Harm, Meaning in Life

INTRODUCTION

Emerging adulthood is a period when young people develop skills, characteristics, and personality traits that prepare them for the transition to adulthood. Arnett and others (Arnett & Taber, 1994; Côte, 2006; Luyckx, Goosseens, & Soenens, 2006; Schwartz, Côte, & Arnett, 2005) consider emerging adulthood as an important period

¹ Department of Psychology, Istanbul Bilgi University, ryan.wise@bilgi.edu.tr

for identity development. Although there is limited research examining the correlates of individuals' perceptions of adulthood status (Arnett, 1994) there is evidence indicating that individuals who self-identify as emerging adults report engaging in more risk-taking behaviors than individuals self-identifying as adults. Blinn-Pike et al, (2008) reported that of their sample of 302 undergraduate students, individuals classified as emerging adults more frequently drank alcohol, engaged in binge drinking, smoked cigarettes, and gambled with cards than did self-classified "adults." Nelson and Barry (2005) reported that students classifying themselves as adults engaged in less risk taking, were less depressed, and possessed a more mature identity than same-age peers self-classified as emerging adults.

Self-Harm in Turkey

In their study of Turkish youth, Idig-Camuroglu and Gölge (2018) reported that the overall prevalence of non-suicidal self-injury was 28.5%, with males more likely than females to engage in hitting and burning themselves. Further, a link was found between self-injury and childhood abuse, especially for males. Zoroglu et al. (2003) reported the prevalence of self-mutilative behaviors in their study of high school students of 21.4%, and both abuse and neglect were significant predictors of suicide attempts and self-mutilation. Toprak et al. (2011) reported that self-harm and suicidal ideation were associated with substance use, low income, and family relationship problems in a study of over 600 university-attending youth. Oksuz and Malhan, (2005) found that low-income socioeconomic status and gender were the two most consistent predictors of risk-taking and attempted suicide in their study of 650 university students in Turkey

Meaning in Life

Meaning in life is associated with providing individuals hope, and hopelessness is associated with risk-behaviors and self-harm in young adults (Kelly, Rollings, & Harmon, 2005). Beck et al. (1985) reported that hopelessness predicted suicide attempts, whereas there is a positive correlation between hope and meaning in life (Halama & Dědová, M, 2007) and that meaning in life is a predictor of psychological well-being, self-esteem, and life satisfaction (Bhattacharya, 2011; Melendro et al., 2020; Xin-qiang, et al., 2016). Brassai, Piko, and Steger (2011), in their study of

adolescents in Romania, reported that meaning in life was a protective factor for self-harm behaviors. A related finding was reported by Piko and Fitzpatrick (2003) in a study of adolescents in Hungary, where school happiness and self-esteem served as protective factors for depression and problem behaviors. Çakır (2014) reported a lack of direction was a negative factor in all dimensions of psychological well-being, personal development and relationships with others. An integrative literature review (Glaw et. al., 2017) highlights the clear link between physical health, mental health and meaning fulfilment.

One of the consistent findings in the literature is that autonomy is associated with meaning in life, both directly and indirectly (Çelik, 2018; Demirbaş-Çelik, & Keklik, 2019; García-Alandete, 2015; García-Alandete, Rosa Martínez, Sellés Nohales, & Soucase Lozano, 2018; Göregenli, 1997; Horner, Sielaff, & Greenberg, 2021; Hui, & Triandis, 1986, Steger, 2018; Steger, et al., 2006). However, autonomy in collectivistic cultures, such as Turkey, may be differentially experienced as there is a greater emphasis on autonomy within relatedness (Kağıtçıbaşı, 2007; Sanaktekin & Sunar, 2008), and thus autonomy may not be as strong a predictor in these cultures compared to Western industrialized countries (Côté 2006, 20014).

Current Study and Rationale

Research suggests the importance of understanding developmental transitions through an integration of social and cultural dynamics (Arnett, 1997; Nelson, Badger and Wu, 2004). Arnett, Žukauskienė, and Sugimura (2014) observe that emerging adulthood may be more applicable to high-income countries and that cultural changes are decisive in defining and interpreting this age period. Turkey, as a developing country, has various cultural dynamics that exert a profound influence on the experiences of young adults: high levels of unemployment, gender inequality, increasing years of education, compulsory military service for men, and limited freedom for self-expression (Çok, 2015).

Additionally, intergenerational divergence in lived experiences limits the ability of many younger adults in Turkey to see represented in their parents and grandparents a viable roadmap for adulthood attainment. Research suggests that across generations, contemporary Turkish youth demonstrate a greater orientation toward the value of individualism than earlier generations (Çileli, 2000; İmamoğlu & Zahide

Karakitapoglu-Aygun, 1999). For example, Marcus, Ceylan, and Ergin (2016) reported that the values of harmony and collectivism have decreased in primacy in Turkey, while self-mastery and individualism have increased. Mindful of these findings, the current study acknowledges the cultural variation of young adult experiences, and aims to investigate to which extent the concept of meaning in life explains Turkish emerging adult's psychological well-being and self-harm behaviors. The following research questions guided the current study.

Research Questions

1. How does self-defined adulthood status relate to young adult perceptions of autonomy, meaning in life, and psychological well-being?
2. Does self-defined adulthood status make a meaningful differentiation in self-harm behaviors?
3. Does meaning in life predict young adult well-being beyond what is predicted by demographics and autonomy?

MATERIAL AND METHOD

Participants

Participants were recruited using an online survey software program (SurveyMonkey) which was distributed across several undergraduate courses in the psychology department. All participants completed an Informed Consent that specified their participation was voluntary and no personally identifying information would be collected. Participants did not receive extra credit or additional incentive for taking part in the study. No funding was received and no conflicts were reported.

Measures

Life Regard Index-Revised (LRI-R)

The Life Regard Index (LRI) was developed by Battista and Almond (1973) to provide an empirical measure of Frankl's concept of meaning (Frankl, 1988). A revised edition was constructed and validated by Debats (1996). The original version of the LRI asked participants to evaluate a series of 28 statements using a 5-point Likert scale. The revised edition (LRI-R) collapsed response options to a 3-point scale, with possible responses being: 'do not agree,' 'no opinion,' and 'agree' (Debats, 1996).

The LRI-R has two subscale measuring framework of meaning (LRI-Fr) and fulfilment of meaning (LRI-Fu). The framework scale measures the extent to which participants have a framework for meaning in their lives, while the fulfilment scale measures the extent to which they have fulfilled meaning within their meaning framework.

The LRI-R was translated into Turkish and back translated by two individuals fluent in both Turkish and English. Discrepancies were discussed and a final translation was developed that was understandable in Turkish and faithful to the original English. A reliability analysis indicated that the Turkish version of the LRI-R had acceptable reliability. The Cronbach reliability coefficients for each subscale and total scale were .82 (Fr), .78 (Fu), and .89 (LRI-R), indicating high degrees of internal consistency. The correlations of the Framework and Fulfillment scales with the total score were .95 and .94, respectively.

Perceived Choice and Awareness of Self Scale (PCASS)

Autonomy was measured using the Perceived Choice and Awareness of Self Scale (PCASS), a short 10-item self-report measure assessing autonomy in two areas: perceived choice and awareness of self (Sheldon & Deci, 1996). The PCASS asks respondents to indicate on a 5-point scale which of two statements is most true for them and to what extent. The PCASS has demonstrated good reliability, with Sheldon, Ryan, and Reis (1996) reporting alpha values ranging from .85 to .93 for internal consistency. The scale was translated from English to Turkish and back translated by someone fluent in both Turkish and English. The reliability analysis for the total PCASS indicated a high degree of internal consistency ($\alpha=.83$). Each of the subscales exhibited good reliability, with alpha scores of .80 for the Perceived Choice and .75 for Awareness of Self.

Depression, Anxiety, and Stress Scale (DASS)

Depression, anxiety, and stress were assessed using the 21-item version of the Depression Anxiety Stress Scale (DASS; Henry & Crawford, 2005). The DASS-21 is a shortened version of the original 42-item DASS, consisting of seven items assessing depression, anxiety, and stress. The DASS is a self-report measure originally developed by Lovibond and Lovibond (1995) for use in clinical settings, although research has demonstrated that the DASS is appropriate for nonclinical settings as well (Crawford & Henry, 2003; Henry & Crawford, 2005; Ruini & Cesetti, 2019). A reliability

analysis revealed that each scale exhibited good reliability in the present study, with subscale alphas of: .82 for the anxiety, .85 for stress, and .80 depression.

Self-Harm

14 items were selected from a review of previous measures of self-harm behaviors. Participants were asked to indicate using yes/no response options whether they had engaged in the described behavior within the last year. Questions assessed self-harm behaviors ranging from cutting oneself to thinking about and attempting to commit suicide. The items were summed to create an overall self-harm score for each individual, with a total range from 0 (never having engaged in self-harm behavior) to 14 (engaged in all behaviors).

RESULTS

Descriptive Statistics

A total of 275 female participants completed the survey, with an age range of 18 to 25 ($M = 21.31$, $SD = 1.40$). The average reported grade point average (GPA) was 2.82 ($SD=.57$), with a range from 1.00 to 3.96. Participants were asked to state whether they consider themselves to be an adult. Over half of participants ($n=166$, 60.4%) indicated they were adults, 38.9% ($n=107$) reported they were sometimes an adult, sometimes not.

Correlational Analysis

An inspection of the intercorrelations between variables indicates that meaning in life exhibited a positive and significant relationship with measures of psychological distress and autonomy. Participants scoring higher on the measure of meaning in life showed higher levels of stress, anxiety, and depression, and lower levels of autonomy. Autonomy was negatively related to both anxiety and depression. The relationship between autonomy and stress approached conventional levels of significance ($p=.07$). All distress variables were positively related.

Table 1. Correlations between variables

Variable	1	2	3	4	5
1. Stress	--				
2. Anxiety	.77**	--			
3. Depression	.74**	.71**	--		
4. Autonomy	-.13	-.20**	-.31**	--	
5. Meaning in life	.28**	.30**	.53**	-.49**	--

*p = .05, **p = .01

Research Question 1: Adulthood status and main variables

A series of independent t tests were conducted to determine if self-defined adulthood status related to autonomy, meaning in life, and psychological distress. Results are listed in table 1. The only significant difference between self-identified adults and non-adults was with the variable autonomy, with adults (M=38.48, SD=7.48) scoring higher than non-adults (M=36.59, SD=7.04), $t(263)=2.05$, $p<.05$.

Research Question 2: Adulthood status and self-harm behaviors

Perceptions of adulthood status were unrelated with chronological age, $t(193) = 1.60$, $p > .05$, but were related with student grade point average, $t(193) = -2.13$, $p < .05$, indicating that participants classified as adults had lower grade point averages (M = 2.64) than participants classified as emerging adults (2.81), although the difference was relatively minimal. A 2 x 2 Chi-Square analysis was conducted to determine a relationship between having self-harmed with the past year (yes, no) and adulthood status (adult/non-adult). Results of the analysis indicated no significant relationship, $\chi^2(1)=.68$, $p > .05$.

Research Question 3: Predicting psychological distress (stress, anxiety, and depression)

Separate multiple regression analyses were conducted to predict stress, anxiety, and depression through a linear combination of demographic characteristics, adulthood status (dummy coded), self-harm (dummy coded), autonomy, and meaning in life (total LRI-R). The multiple regression analysis for stress was significant, $F(6,$

160)=4.21, $p=.001$, $R^2=.14$. Results of the analysis indicated that meaning in life ($\beta=.24$, $t=2.86$, $p=.00$) and self-harm ($\beta=.20$, $t=2.69$, $p=.00$) were the only significant contributors to the model, indicating that meaning in life and self-harm were positively associated with stress. The model for depression was also significant, $F(6, 160)=14.35$, $p=.00$, $R^2=.35$, with student GPA ($\beta=-.15$, $t=-2.23$, $p=.03$), self-harm ($\beta=.20$, $t=3.12$, $p=.00$), and meaning in life ($\beta=.43$, $t=5.99$, $p=.00$) all contributing significantly. For anxiety, $F(6,160)=5.33$, $p=.00$, $R^2=.17$, GPA ($\beta=-.18$, $t=-2.41$, $p=.02$), self-harm ($\beta=-.20$, $t=2.72$, $p=.00$), and meaning in life ($\beta=-.21$, $t=2.51$, $p=.01$) were all significant predictors.

DISCUSSION

The purpose of the current study was to determine the role of meaning in life and autonomy in predicting young adult self-harm behaviors and psychological distress (stress, anxiety, and depression). It was predicted that participants' meaning in life would demonstrate an inverse relationship with measures of ill-being and would be higher in those participants identifying as an adult. Several research questions investigated these predictions.

The first research question examined whether there existed any significant difference between participants' adulthood status and the distress variables, autonomy, and meaning in life. An examination of the results indicated that only in the area of autonomy was there a significant difference between adults and non-adults, with adults showing higher levels of autonomy. Considering that autonomy is conceptualized as a key developmental outcome of emerging adulthood (Bernal Romero, Melendro, & Charry, 2020; Inguglia et al., 2015; Lamborn & Groh, 2009; Steinberg, 1990), participants' perceptions of being an adult may reflect this transition and development. This is further confirmed with the correlational analysis showing no significant relationship between autonomy and chronological age. Our finding confirms previous research showing the importance of assessing how young adults view their adulthood status rather than grouping individuals into an 'emerging adulthood' category. For example, Smith et al. (2014) reported that participants labeling themselves as adults engaged in less substance use than did participants who felt in-between adolescence and adulthood.

The next research question sought to determine the relationship between adulthood status and self-harming. Results indicated no significant difference in whether participants self-harmed based on their adulthood status. Although few studies of emerging adults include a question asking participants' perception of their adulthood status, the findings from this study are similar to previous research results that explicitly ask for self-identification as an adult (Rarick, 2011, Smith et al., 2014). One possibility in the current study is that the low prevalence of self-harm did not allow for meaningful comparison between adults/non-adults, and thus, conclusions must be tentative.

The final research question examined the predictors of the three measures of psychological distress (anxiety, stress, and depression) among participants. One surprising finding was that participant meaning in life was positively associated with the distress outcomes, and this relationship did not differ based on participant adulthood status. This contradicts much of what has been written on the protective role of meaning in mental health outcomes (Ho, Cheung, & Cheung, 2010; Kleftras & Psarra, 2012; Rathi & Rastogi, 2007; Steger, Oishi, & Kesebir, 2011; Zika & Chamberlain, 1992).

One possible explanation relates to the concept of purpose anxiety (Rainey, 2014), which refers to the negative emotions associated with the search for purpose or meaning, and which can be associated with both how to enact meaning in one's life and the struggle to find meaning. While 'having' meaning may be associated with psychological well-being, the search for meaning that precedes the actual 'having' has been found to be associated with negative outcomes (Steger, Oishi, & Kashdan, 2009).

Frankl (1955) used the term *noögenic neurosis* to refer to symptoms of the search for meaning that represent existential frustration. *Noögenic neurosis* may present with depression and anxiety, but have as their root cause not underlying psychological conflicts or problems, but a frustrated search for meaning and purpose in one's life. Steger, Oishi, and Kashadan (2009) reported that the presence of meaning was associated with positive well-being, especially at later ages, but the search for meaning exhibited a negative relation with well-being and was descriptive of younger developmental stages. In a study of nearly 9,000 young adults (aged 18-25), DeZutter et

al. (2014) reported that the presence of meaning and search for meaning were conceptually different components and demonstrated a different set of relationships with well-being. In the study, participants were low in meaning but high in the search for meaning showed the greatest amount of maladaptive behaviors and lower levels of well-being.

The relationships reported in this study between meaning in life and well-being measures may indicate the challenge facing contemporary Turkish youth as they contemplate the changing landscape on which their lives will be built. Turkish society has undergone profound social and cultural changes during the last two decades. Urbanization has continued unabated; economic challenges have increased and provided youth with limited job opportunities; religion has declined in importance, and more youth identify as atheist or agnostic; and with traditional values being challenged, Turkish youth have more options for where and how to construct meaning than at any point previously. As Keyes (2011) has written, “humans have a purpose in life, but the ability to choose from multiple opportunities complicates the nature of this purpose” (p. 281).

Limitations and Future Directions

A limitation of the study was the sample characteristics. The participation was voluntary and the participants were recruited by a non-random convenience sampling technique. While some characteristics of the sample might make it difficult to generalize the findings, the numerical size of the sample was large enough to allow for tentative conclusions. A second limitation concerns the psychometric properties of the Life Regard Index-Revised (LRI-I; Debats, 1990; Debats, Lubbe, & Wezeman, 1993). The LRI-R consists of two subscales, meaning fulfilment (Fu) and meaning framework (Fr), and can be used as a single scale measure of meaning or using both the subscales. The Fu subscale nominally measures the search for meaning, but the high correlation between Fu and Fr subscales (in this study, $r=.79$, $p=.00$) suggests they measure conceptually similar constructs and do not make a meaningful distinction.

Contributions of the Current Study

Our findings suggest a unique interpretation of how meaning related with psychological distress and self-harm, and points to a greater focus on differentiating between the search for meaning and its attainment.

REFERENCES

- Arnett, J. J. (1994). Are college students adults? Their conceptions of the transition to adulthood. *Journal of Adult Development, 1*, 154–168.
- Arnett, J. J. (1997). Young people's conceptions of the transition to adulthood. *Youth & Society, 29*, 1–23.
- Arnett, J. J. (1998). Learning to stand alone: The contemporary American transition to adulthood in cultural and historical context. *Human Development, 41*, 295–315.
- Arnett, J. J. (2000). Emerging adulthood: A theory of development from the late teens through the twenties. *American Psychologist, 55*(5), 469–480. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.5.469>
- Arnett, J. J., Žukauskienė, R., & Sugimura, K. (2014). The new life stage of emerging adulthood at ages 18-29 years: implications for mental health. *The Lancet. Psychiatry, 1*(7), 569–576. [https://doi.org/10.1016/S2215-0366\(14\)00080-7](https://doi.org/10.1016/S2215-0366(14)00080-7)
- Bhattacharya, A. (2011). Meaning in Life: A Qualitative inquiry into the life of young adults. *Psychological Studies 56*, 280–288. <https://doi.org/10.1007/s12646-011-0091-0>
- Beck, A. T., Steer, R. A., Kovacs, M., & Garrison, B. (1985). Hopelessness and eventual suicide: A 10-year prospective study of patients hospitalized with suicidal ideation. *The American Journal of Psychiatry, 142*(5), 559–563.
- Brassai, L., Piko, B.F. & Steger, M.F. (2011). Meaning in life: Is it a protective factor for adolescents' psychological health?. *International Journal of Behavioral Medicine, 18*, 44–51 (2011). <https://doi.org/10.1007/s12529-010-9089-6>
- Çakır, G. (2014). Ego identity status and psychological well-being among Turkish emerging adults. *Identity, 14* (3), 230-239. DOI: 10.1080/15283488.2014.921169

Çelik, N.D. (2018). Happiness in high school students: Autonomy, relatedness, competence and meaning in life. *Cypriot Journal of Educational Sciences*. 13, 422-430. [10.18844/cjes.v13i3.3561](https://doi.org/10.18844/cjes.v13i3.3561).

Çileli, M. (2000) Change in value orientations of Turkish youth from 1989 to 1995, *The Journal of Psychology*, 134:3, 297-305, DOI: [10.1080/00223980009600869](https://doi.org/10.1080/00223980009600869)

Çimen, İ. D., Coşkun, A., & Etiler, N. (2017). Non-suicidal self-injury behaviors' features and relationship with adolescents' daily life activities and mental status. *The Turkish Journal of Pediatrics*, 59(2), 113–121. <https://doi.org/10.24953/turkped.2017.02.002>

Cok, F. & Atak, H. (2015). Emerging adulthood in Turkey: Does it (yet) exist?. *The Online Journal of Counseling and Education*, 46-75.

Côté, J. E. (2006). Emerging adulthood as an institutionalized moratorium: Risks and benefits to identity formation. In J. J. Arnett & J. L. Tanner (Eds.), *Emerging adults in America: Coming of age in the 21st century* (pp. 85–116). American Psychological Association. <https://doi.org/10.1037/11381-004>

Côté, J. E. (2014). The dangerous myth of emerging adulthood: An evidence-based critique of a flawed developmental theory. *Applied Developmental Science*, 18(4), 177–188. <https://doi.org/10.1080/10888691.2014.954451>

Debats, D. (1990). The Life Regard Index: Reliability and validity. *Psychological Reports*, 67, 27 - 34.

Debats, D., Lubbe, P.M., & Wezeman, F.R. (1993). On the psychometric properties of the life regard index (LRI): A measure of meaningful life: An evaluation in three independent samples based on the Dutch version. *Personality and Individual Differences*, 14, 337-345.

Demirbaş-Çelik, N. & Keklik, I. (2019). Personality factors and meaning in life: The mediating role of competence, relatedness and autonomy. *Journal of Happiness Studies*, 20(4), 995-1013.

Dezutter, J., Waterman, A. S., Schwartz, S. J., Luyckx, K., Beyers, W., Meca, A., Kim, S. Y., Whitbourne, S. K., Zamboanga, B. L., Lee, R. M., Hardy, S. A., Forthun, L. F., Ritchie, R. A., Weisskirch, R. S., Brown, E. J., & Caraway, S. J. (2014). Meaning in Life in Emerging Adulthood: A Person-Oriented Approach. *Journal of Personality*, 82(1), 57–68. <https://doi.org/10.1111/jopy.12033>

Ebrahimi, N., Bahari, F., & Zare-Bahramabadi, M. (2014). The effectiveness of group Logo Therapy on the hope among the Leukemic Patients. *Iranian Journal of Cancer Prevention*, 7(1), 9–16.

Fergusson, D. M., Woodward, L. J., & Horwood, L. J. (2000). Risk factors and life processes associated with the onset of suicidal behaviour during adolescence and early adulthood. *Psychological medicine*, 30(1), 23–39. <https://doi.org/10.1017/s003329179900135x>

Frankl, V.E. (1955). *The doctor and the soul*. New York: Alfred A. Knopf.

Frankl, V. (1963). *Man's search for meaning* (Revised ed.). London: Hodder & Stoughton.

García-Alandete, J. (2015). Does Meaning in Life Predict Psychological Well-Being? An analysis using the Spanish versions of the Purpose-In-Life Test and the Ryff's Scales. *The European Journal of Counselling Psychology*, 3 (2), 1-10. doi:10.5964/ejcop.v3i2.27

García-Alandete, J., Rosa Martínez, E., Sellés Nohales, P. & Soucase Lozano, B. (2018). Meaning in life and psychological well-being in Spanish emerging adults. *Acta Colombiana de Psicología*, 21(1), 196-205. doi: <http://www.dx.doi.org/10.14718/ACP.2018.21.1.9>

García-Alandete, J., Salvador, J. H. M., & Pérez-Rodríguez, S. (2014). Predicting role of the meaning in life on depression, hopelessness, and suicide risk among borderline personality disorder patients. *Universitas Psychologica*, 13(4), 1545–1555. <https://doi.org/10.11144/Javeriana.UPSY13-4.primi>

Glaw, X., Kable, A., Hazelton, M., & Inder, K. (2017). Meaning in life and meaning of life in mental health care: An integrative literature review. *Issues in Mental Health Nursing*, 38(3), 243–252. <https://doi.org/10.1080/01612840.2016.1253804>

Göregenli, M. (1997). Individualist and collectivist tendencies in a Turkish sample. *Journal of Cross Cultural Psychology*, 28,787-793.

Halama, P., & Dědová, M. (2007). Meaning in life and hope as predictors of positive mental health: Do they explain residual variance not predicted by personality traits? *Studia Psychologica*, 49(3), 191–200.

Hanson, J. A., & VanderWeele, T. J. (2020). The comprehensive measure of meaning: Psychological and philosophical foundations. In *Measuring Well-Being* (pp. 339-376). Oxford University Press.

Hui, C. H., & Triandis, H. C. (1986). Individualism-Collectivism: A Study of cross-cultural researchers. *Journal of Cross-Cultural Psychology*, 17(2), 225–248. <https://doi.org/10.1177/0022002186017002006>

Ho, M. Y., Cheung, F. M., & Cheung, S. F. (2010). The role of meaning in life and optimism in promoting well-being. *Personality and Individual Differences*, 48, 658-663. doi:10.1016/j.paid.2010.01.008

Horner, D. E., Sielaff, A. R., & Greenberg, J. (2021). Autonomy, Meaning, and the Mediating Role of Symbolic Immortality. *Journal of Humanistic Psychology*. <https://doi.org/10.1177/0022167821991376>

Idig-Camuroglu, M., & Gölge, Z. B. (2018). Non-Suicidal Self-Injury among University Students in Turkey: The Effect of Gender and Childhood Abuse. *Psychiatria Danubina*, 30(4), 410–420. <https://doi.org/10.24869/psyd.2018.410>

Imamoğlu, E. & Karakitapoglu-Aygun, Zahide. (1999). Value preferences from 1970s to 1990s: Cohort, generation and gender differences at a Turkish university. *Turkish Journal of Psychology*, 14. 1-22.

Inguglia, C., Ingoglia, S., Liga, F., Coco, A. L., & Cricchio, M. G. L. (2015). Autonomy and relatedness in adolescence and emerging adulthood: Relationships with parental support and psychological distress. *Journal of Adult Development*, 22(1), 1-13.

Kelly, D. B., Rollings, A. L., & Harmon, J. G. (2005). Chronic self-destructiveness, hopelessness, and risk-taking in college students. *Psychological Reports*, 96(3 Pt 1), 620–624. <https://doi.org/10.2466/pr0.96.3.620-624>

Keyes, C. L. M. (2011). Authentic purpose: The spiritual infrastructure of life. *Journal of Management, Spirituality & Religion*, 8(4), 281–297. <https://doi.org/10.1080/14766086.2011.630133>

Kagitçibasi, C. (2007). *Family, Self, and Human Development Across Cultures: Theory and Applications* (2nd ed.) Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.

Kleftaras, G., & Psarra, E. (2012). Meaning in Life, Psychological Well-Being, and Depressive Symptomatology: A Comparative Study. *Psychology*, 3(4), 337-345. doi:10.4236/psych.2012.34048

Krok, D. When is Meaning in Life Most Beneficial to Young People? Styles of Meaning in Life and Well-Being Among Late Adolescents. *J Adult Dev* 25, 96–106 (2018). <https://doi.org/10.1007/s10804-017-9280-y>

Kukita, A., Nakamura, J., & Csikszentmihalyi, M. (2020) How experiencing autonomy contributes to a good life, *The Journal of Positive Psychology*, DOI: [10.1080/17439760.2020.1818816](https://doi.org/10.1080/17439760.2020.1818816)

Lamborn, S. D., & Groh, K. (2009). A four-part model of autonomy during emerging adulthood: Associations with adjustment. *International Journal of Behavioral Development*, 33(5), 393–401. <https://doi.org/10.1177/0165025409338440>

Marchant A., Hawton K., Stewart A., Montgomery, P., Singaravelu, V., Lloyd, K., et al. (2017) A systematic review of the relationship between internet use, self-harm and suicidal behaviour in young people: The good, the bad and the unknown. *PLoS ONE* 12(8): e0181722. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0181722>

Marcus, J., Ceylan, S., & Ergin, C.. (2016). Not so "traditional" anymore? Generational shifts on Schwartz values in Turkey. *Journal of Cross-Cultural Psychology*. 48, <https://doi.org/10.1177/0022022116673909>.

Martela, F., Ryan, R. M., Steger, M. F. (2018). Meaningfulness as satisfaction of autonomy, competence, relatedness, and beneficence: Comparing the four satisfactions and positive affect as predictors of meaning in life. *Journal of Happiness Studies*, 19(5), 1261-1282.

Maslow, A. M. (1964). *Religions, values, and peak experiences*. New York: Viking Press.

McManus, S., Gunnell, D. Trends in mental health, non-suicidal self-harm and suicide attempts in 16–24-year old students and non-students in England, 2000–2014. *Soc Psychiatry Psychiatr Epidemiol* 55, 125–128 (2020). <https://doi.org/10.1007/s00127-019-01797-5>

Melendro, M., Campos, G., Rodríguez-Bravo, A. E., & Arroyo Resino, D. (2020). Young people's autonomy and psychological well-being in the transition to adulthood: A pathway analysis. *Frontiers in Psychology*, 11, 1946. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.01946>

Moran, P., Coffey, C., Romaniuk, H., Olsson, C., Borschmann, R., Carlin, J. B., & Patton, G. C. (2012). The natural history of self-harm from adolescence to

young adulthood: a population-based cohort study. *Lancet*, 379(9812), 236–243. [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(11\)61141-0](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(11)61141-0)

Nelson, L. J., Badger, S., & Wu, B. (2004). The influence of culture in emerging adulthood: Perspectives of Chinese college students. *International Journal of Behavioural Development*, 28, 26–36.

Oksuz, E., & Malhan, S. (2005). Socioeconomic factors and health risk behaviors among university students in Turkey: Questionnaire study. *Croatian Medical Journal*, 46(1), 66–73.

Oktan, V. (2017). Self-harm behaviour in adolescents: Body image and self-esteem. *Journal of Psychologists and Counsellors in Schools*, 27(2), 177-189. doi:10.1017/jgc.2017.6

Piko, B. F., & Fitzpatrick, K. M. (2003). Depressive symptomatology among Hungarian youth: A risk and protective factors approach. *The American journal of Orthopsychiatry*, 73(1), 44–54. <https://doi.org/10.1037/0002-9432.73.1.44>

Rathi, N., & Rastogi, R. (2007). Meaning in life and psychological well-being in pre-adolescents and adolescents. *Journal of the Indian Academy of Applied Psychology*, 33(1), 131-38.

Bernal Romero, T., Melendro, M., & Charry, C. (2020). Transition to adulthood autonomy scale for young people: Design and validation. *Frontiers in Psychology*, 11, 457. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.00457>

Rarick, T.M. (2011). Importance of perceived adulthood and goal pursuit in emerging adult college students [Unpublished doctoral dissertation]. Kansas State University.

Ruini, C., & Cesetti, G. (2019). Spotlight on eudaimonia and depression. A systematic review of the literature over the past 5 years. *Psychology Research and Behavior Management*, 12, 767–792. <https://doi.org/10.2147/PRBM.S178255>

Schulenberg, S. E., Hutzell, R. R., Nassif, C., & Rogina, J. M. (2008). Logotherapy for clinical practice. *Psychotherapy: Theory, Research, Practice, Training*, 45(4), 447–463. <https://doi.org/10.1037/a0014331>

Schwartz B. (2000). Self-determination. The tyranny of freedom. *The American Psychologist*, 55(1), 79–88. <https://doi.org/10.1037//0003-066x.55.1.79>

Schwartz, B. (2004). *The paradox of choice: Why more is less*. New York, NY: Ecco.

Sivertsen, B., Hysing, M., Knapstad, M., Harvey, A., Reneflot, A., Lønning, K., & O'Connor, R. (2019). Suicide attempts and non-suicidal self-harm among university students: Prevalence study. *BJPsych Open*, 5(2), E26. doi:10.1192/bjo.2019.4

Smith, D. C., Bahar, O. S., Cleeland, L. R., & Davis, J. P. (2014). Self-perceived emerging adult status and substance use. *Psychology of addictive behaviors : journal of the Society of Psychologists in Addictive Behaviors*, 28(3), 935–941. <https://doi.org/10.1037/a0035900>

Steger, M. F. (2009). Meaning in life. In S. J. Lopez (Ed.), *Oxford handbook of positive psychology* (2nd ed., pp. 679–687). Oxford, UK: Oxford University Press.

Steger, M. F. (2018). Meaning and well-being. In E. Diener, S. Oishi, & L. Tay (Eds.), *Handbook of well-being*. Salt Lake City, UT: DEF Publishers. DOI:nobascholar.com

Steger, M.F., Oishi, S., & Kashdan, T.B. (2009). Meaning in life across the life span: Levels and correlates of meaning in life from emerging adulthood to older adulthood, *The Journal of Positive Psychology*, 4:1, 43-52, DOI: [10.1080/17439760802303127](https://doi.org/10.1080/17439760802303127)

Steger, M. F., Oishi, S., & Kesebir, S. (2011). Is a life without meaning satisfying? The moderating role of the search for meaning in satisfaction with life judgments. *The Journal of Positive Psychology*, 6(3), 3173-180. doi:10.1080/17439760.2011.569171

Steinberg, L. (1990). Autonomy, conflict and harmony in the family relationship. In S. Feldman & G. Elliot (Eds.), *At the threshold: The developing adolescent* (pp. 255-276). Cambridge, MA: Harvard University Press.

Sanaktekin, Ö. & Sunar, D.. (2008). Persuasion and relational versus Personal bases of self-esteem: Does the message need to be one- or two-sided?. *Social Behavior and Personality: An International Journal*. 36, <https://doi.org/10.2224/sbp.2008.36.10.1315>.

Swannell, S. V., Martin, G. E., Page, A., Hasking, P., & St John, N. J. (2014). Prevalence of nonsuicidal self-injury in nonclinical samples: Systematic review, meta-analysis and meta-regression. *Suicide and Life-Threatening Behavior*, 44(3), 273-303.

Toprak, S., Cetin, I., Guven, T., Can, G., & Demircan, C. (2011). Self-harm, suicidal ideation and suicide attempts among college students. *Psychiatry Research*, *187*(1-2), 140–144. <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2010.09.009>

Xin-qiang, W., Xiao-xin, H., Fan, Y., & Da-jun, Z. (2016). Structure and levels of meaning in life and its relationship with mental health in Chinese students Aged 10 to 25. *Journal of Pacific Rim Psychology*, *10*, E10. doi:10.1017/prp.2016.7

Yeler, Z. Berber, K. , Özdoğan, H. K. & Çok, F. (2021). Quarter life crisis among emerging adults in Turkey and its relationship with intolerance of uncertainty. *Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal*, *11* (61) , 245-262 .

Zika, S., & Chamberlain, K. (1992). On the relation between meaning in life and psychological well-being. *British Journal of Psychology*, *83* (Pt 1), 133–145. <https://doi.org/10.1111/j.2044-8295.1992.tb02429.x>

Zoroglu, S., Tuzun, U., Sar, V., Tutkun, H., Savaş, H., Ozturk, M., Alyanak, B., & Kora, M. (2003). Suicide attempt and self-mutilation among Turkish high school students in relation with abuse, neglect and dissociation. *Psychiatry and Clinical Neurosciences*, *57*, 119-26. <https://doi.org/10.1046/j.1440-1819.2003.01088.x>.